

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 26Cb/68/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7117218880
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Zsiga
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2020:7117218880.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I sudcom JUDr. Róbertom Zsigom v spore žalobcu: Venas Group, a.s., Skladná 6, 076 31 Streda nad Bodrogom, IČO: 46 972 919, zastúp. JUDr. Slavomírom Kučmášom, advokátom, Plynárenská 1, 071 01 Michalovce, IČO: 35 557 192, proti žalovaným: 1.Východoslovenská distribučná, a.s., Mlynská 31, 042 91 Košice, IČO: 36 599 361, zastúp. spoločnosťou KVASŇOVSKÝ & PARTNERS | ADVOKÁTI s.r.o., Dunajská 32, 811 08 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 51 003 848, 2.Východoslovenská energetika, a.s., Mlynská 31, 042 91 Košice, IČO: 44 483 767 v konaní o zaplatenie 602 042,33 EUR s príslušenstvom voči žalovanému v 1. rade a o zaplatenie 62 629,71 EUR s príslušenstvom voči žalovanému v 2. rade takto

rozhodol:

I. Žalovaného v 1. rade z a v ä z u j e zaplatiť žalobcovi 602 042,33 EUR, úrok z omeškania vo výške 8,05% ročne zo sumy 27 123,83 EUR od 15.02.2015 do zaplatenia, zo sumy 35 837,15 EUR od 15.02.2015 do zaplatenia, zo sumy 20 464,73 EUR od 15.03.2015 do zaplatenia, zo sumy 42 281,66 EUR od 15.03.2015 do zaplatenia, zo sumy 24 251,51 EUR od 15.04.2015 do zaplatenia, zo sumy 33 834,04 EUR od 15.04.2015 do zaplatenia, zo sumy 24 214,27 EUR od 15.05.2015 do zaplatenia, zo sumy 25 773,29 EUR od 15.05.2015 do zaplatenia, zo sumy 20 550,81 EUR od 15.06.2015 do zaplatenia, zo sumy 26 308,74 EUR od 15.06.2015 do zaplatenia, zo sumy 6 234,11 EUR od 15.07.2015 do zaplatenia, zo sumy 34 111,60 EUR od 15.07.2015 do zaplatenia, zo sumy 19 660,86 EUR od 15.08.2015 do zaplatenia, zo sumy 30 248,69 EUR od 15.08.2015 do zaplatenia, zo sumy 13 731,51 EUR od 15.09.2015 do zaplatenia, zo sumy 30 993,56 EUR od 15.09.2015 do zaplatenia, zo sumy 16 316,24 EUR od 15.10.2015 do zaplatenia, zo sumy 26 406,47 EUR od 15.10.2015 do zaplatenia, zo sumy 27 042,88 EUR od 15.11.2015 do zaplatenia, zo sumy 23 329,41 EUR od 15.11.2015 do zaplatenia, zo sumy 23 950,23 EUR od 15.12.2015 do zaplatenia, zo sumy 23 643,21 EUR od 15.12.2015 do zaplatenia, zo sumy 21 414,84 EUR od 15.01.2016 do zaplatenia, zo sumy 24 318,69 EUR od 15.01.2016 do zaplatenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalovaného v 2. rade z a v ä z u j e zaplatiť žalobcovi 62 629,71 EUR, úrok z omeškania vo výške 8,05% ročne zo sumy 10 595,03 EUR od 15.02.2015 do zaplatenia, zo sumy 11 501,12 EUR od 15.03.2015 do zaplatenia, zo sumy 7 552,18 EUR od 15.04.2015 do zaplatenia, zo sumy 4 422,72 EUR od 15.05.2015 do zaplatenia, zo sumy 2 395,82 EUR od 15.06.2015 do zaplatenia, zo sumy 1 153,02 EUR od 15.07.2015 do zaplatenia, zo sumy 4 748,23 EUR od 15.08.2015 do zaplatenia, zo sumy 2 306,57 EUR od 15.09.2015 do zaplatenia, zo sumy 2 395,56 EUR od 15.10.2015 do zaplatenia, zo sumy 4 610,22 EUR od 15.11.2015 do zaplatenia, zo sumy 4 874,74 EUR od 15.12.2015 do zaplatenia, zo sumy 6 074,50 EUR od 15.01.2016 do zaplatenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Žalobcovi p r i z n á v a náhradu trov konania voči žalovanému v 1. rade v rozsahu 100% s tým, že o ich výške bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

IV. Žalobcovi p r i z n á v a náhradu trov konania voči žalovanému v 2. rade v rozsahu 100% s tým, že o ich výške bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 10.07.2017 domáhal, aby súd: a) uložil žalovanému v 1. rade povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 602 042,33 EUR, úrok z omeškania vo výške 8,05% ročne zo sumy 27 123,83 EUR od 15.02.2015 do zaplataenia, zo sumy 35 837,15 EUR od 15.02.2015 do zaplataenia, zo sumy 20 464,73 EUR od 15.03.2015 do zaplataenia, zo sumy 42 281,66 EUR od 15.03.2015 do zaplataenia, zo sumy 24 251,51 EUR od 15.04.2015 do zaplataenia, zo sumy 33 834,04 EUR od 15.04.2015 do zaplataenia, zo sumy 24 214,27 EUR od 15.05.2015 do zaplataenia, zo sumy 25 773,29 EUR od 15.05.2015 do zaplataenia, zo sumy 20 550,81 EUR od 15.06.2015 do zaplataenia, zo sumy 26 308,74 EUR od 15.06.2015 do zaplataenia, zo sumy 6 234,11 EUR od 15.07.2015 do zaplataenia, zo sumy 34 111,60 EUR od 15.07.2015 do zaplataenia, zo sumy 19 660,86 EUR od 15.08.2015 do zaplataenia, zo sumy 30 248,69 EUR od 15.08.2015 do zaplataenia, zo sumy 13 731,51 EUR od 15.09.2015 do zaplataenia, zo sumy 30 993,56 EUR od 15.09.2015 do zaplataenia, zo sumy 16 316,24 EUR od 15.10.2015 do zaplataenia, zo sumy 26 406,47 EUR od 15.10.2015 do zaplataenia, zo sumy 27 042,88 EUR od 15.11.2015 do zaplataenia, zo sumy 23 329,41 EUR od 15.11.2015 do zaplataenia, zo sumy 23 950,23 EUR od 15.12.2015 do zaplataenia, zo sumy 23 643,21 EUR od 15.12.2015 do zaplataenia, zo sumy 21 414,84 EUR od 15.01.2016 do zaplataenia, zo sumy 24 318,69 EUR od 15.01.2016 do zaplataenia, b) uložil žalovanému v 2. rade povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 62 629,71 EUR, úrok z omeškania vo výške 8,05% ročne zo sumy 10 595,03 EUR od 15.02.2015 do zaplataenia, zo sumy 11 501,12 EUR od 15.03.2015 do zaplataenia, zo sumy 7 552,18 EUR od 15.04.2015 do zaplataenia, zo sumy 4 422,72 EUR od 15.05.2015 do zaplataenia, zo sumy 2 395,82 EUR od 15.06.2015 do zaplataenia, zo sumy 1 153,02 EUR od 15.07.2015 do zaplataenia, zo sumy 4 748,23 EUR od 15.08.2015 do zaplataenia, zo sumy 2 306,57 EUR od 15.09.2015 do zaplataenia, zo sumy 2 395,56 EUR od 15.10.2015 do zaplataenia, zo sumy 4 610,22 EUR od 15.11.2015 do zaplataenia, zo sumy 4 874,74 EUR od 15.12.2015 do zaplataenia, zo sumy 6 074,50 EUR od 15.01.2016 do zaplataenia. Ďalej žiadal, aby mu súd priznal náhradu trov konania.

2. Žalobca uviedol, že je výrobcom elektriny s právom na podporu v zmysle ustanovenia § 3 Zákona č. 309/2009 Z. z. o podpore obnoviteľných zdrojov energie a vysoko účinnej kombinovanej výroby. Poukázal na ust. § 3 ods. 1 písm. b) a c), ust. § 4 ods. 1 písm. b) a c), ust. § 4 ods. 3 zákona č. 309/2009 Z. z.. Na základe rozhodnutia Úradu pre reguláciu sieťových odvetví č. 0092/2014/E-KV zo dňa 01.10.2014 bola pre žalobcu ako regulovaný subjekt schválená pevná cena elektriny pre stanovenie doplatku vo výške a) 126,14 EUR/MWh pre technológiu výroby elektriny z obnoviteľných zdrojov energie zo spolu spaľovania biomasy s fosílnymi palivami kombinovanou výrobou, b) 149 EUR/MWh pre technológiu výroby elektriny vysoko účinnou kombinovanou výrobou v spaľovacom motore s palivom z katalytický spracovaného odpadu, vyrobenej v zariadení výrobcu elektriny: „Kogeneračný systém - silo" a „KGJ - lisovňa" s celkovým inštalovaným výkonom 2,26 MW nachádzajúcom sa na adrese Skladná, 076 31 Streda nad Bodrogom. Podľa ustanovenia § 44 odsek 1 tretej vety zákona č. 250/2012 Z. z. o regulácií v sieťových odvetviach toto cenové rozhodnutie na rok 2014 platí aj na nasledujúce roky 2015 a 2016. V odôvodnení rozhodnutia je okrem iného uvedené, že navrhovateľ ako regulovaný subjekt má podľa § 3 odsek 6 Zákona 309/2009 Z. z. právo uplatniť si doplatok po dobu 15 rokov od času uvedenia zariadenia výrobcu elektriny do prevádzky. Žalobca ako výrobca a žalovaný v I. rade ako prevádzkovateľ distribučnej sústavy „PDS" a žalovaný v 2. rade ako odberateľ uzatvorili Zmluvu o dodávke elektriny, prevzatí zodpovednosti za odchýlku a doplatku, na základe ktorej je: a) žalovaný v I. rade ako osoba poverená prevádzkovateľom regionálnej distribučnej sústavy povinný zaplatiť žalobcovi doplatok podľa cenového rozhodnutia Úradu pre reguláciu sieťových odvetví vydaného výrobcovi a b) žalovaný v 2. rade ako odberateľ povinný od výrobcu odobrať elektrinu a zaplatiť za odobratú elektrinu určenú cenu. Na základe vyššie uvedených ustanovení zákona, uzavretej Zmluvy a rozhodnutia Úradu, právo na podporu vo vzťahu k žalobcovi sú povinní zabezpečovať obaja žalovaní a to nasledovným spôsobom: a) žalovaný v I. rade podľa ustanovenia § 4 odsek 1 písm. c) vo forme doplatku podľa § 3 odsek 1 písm. c) na základe účtovného dokladu vystaveného prevádzkovateľovi regionálnej distribučnej sústavy na skutočné množstvo elektriny vyrobenej za kalendárny mesiac z obnoviteľných zdrojov energie a b) žalovaný v 2. rade podľa ustanovenia § 4 odsek 1 písm. b) vo forme odberu elektriny podľa § 3 odsek 1 písm. b) vyrobenej z obnoviteľných zdrojov energie alebo vysoko účinnou kombinovanou výrobou, ktorú

dodal za kalendárny mesiac, a to za cenu elektriny na straty určenej v súlade s rozhodnutím Úradu. Listom zo dňa 13.02.2015 Východoslovenská distribučná, a.s. oznámila žalobcovi, že si nemôže uplatniť podporu pre kalendárny rok 2015, nakoľko neboli naplnené podmienky upravené v § 4 odsek 2 písm. c) zákona č. 309/2009 Z. z. a teda elektrina vyrobená v tomto zdroji sa bude považovať za vyrobenú energiu, na ktorú nie je možnosť uplatniť si právo na podporu podľa § 3 odsek 1 písm. b) a c). Úrad pre reguláciu sieťových odvetví je v zmysle Zákona č. 250/2012 Z. z. o regulácii v sieťových odvetviach orgánom štátnej správy pre oblasť regulácie sieťových odvetví s celoslovenskou pôsobnosťou. Podľa § 9 Zákona č. 250/2012 Z. z. Úrad okrem iného vydáva všeobecne záväzné právne predpisy a vykonáva cenovú a vecnú reguláciu. Žalobca mal za to, že Východoslovenská distribučná, a.s. ako účastník trhu s energiou podľa zákona č. 309/2009 Z. z. a zákona č. 250/2012 ako aj zákona č. 253/2012 Z. z. nie je oprávnená osoba, ktorá je spôsobilá rozhodnúť, resp. oznámiť zánik práva na podporu podľa § 4 ods. 3 zákona č. 309/2009 Z. z.. Hlavná činnosť žalobcu spočíva vo výrobe elektriny z obnoviteľných zdrojov a vzhľadom k vysokým investičným vstupom môže žalobca v súčasnosti a v nasledujúcich rokoch fungovať, t.j. vyrábať a predávať elektrinu, len na základe podpory tejto výroby vo forme odberu elektriny za cenu elektriny na straty a doplatku v zmysle priznaného práva na podporu. Napriek tomu, že žalobca splnil všetky povinnosti vyplývajúce z ustanovení právnych predpisov vzťahujúcich sa na vykonanie činnosti, neporušil žiadnu z povinností uvedených v § 4 a postupoval v zmysle metodických pokynov Úradu, bolo mu zo strany žalovaných oznámené, že mu toto právo na podporu zanikne. Pritom žalovaní sú subjektmi, ktorí zo zákona sú povinní túto podporu výroby elektriny zabezpečovať. Poukázal na skutočnosť, že žalovaný v I. rade ani žalovaný v 2. rade nie sú subjektom oprávneným rozhodovať o tom, že žalobcovi vzniklo právo na podporu. Navyše ich rozhodnutie o zániku na podporu sa opiera iba o svojvoľný a účelový výklad ustanovenia zákona, ktorý je v rozpore s usmernením Úradu a taktiež aj s logikou zákona, t.j. o konštatovanie, že žalobca porušil povinnosť uvedenú v § 4. Ani zo strany Úradu ako jediného orgánu štátnej správy oprávneného rozhodovať o priznaní podpory žalobcovi nebolo doručené žiadne negatívne stanovisko vo vzťahu k splneniu či nespĺneniu povinnosti. Žalobca na základe Zmluvy o dodávke elektriny, prevzatí zodpovednosti za odchýlku a doplatku dodal žalovaným v I. a 2. rade elektrinu, ktorej cenu následne vyúčtoval faktúrami. Žalovanému v I. rade vystavil faktúry: č. 150117 na sumu 27 123,83 EUR, splatnú dňa 14.02.2015, z ktorej nebolo uhradené nič, č. 150118 na sumu 35 837,15 EUR, splatnú dňa 14.02.2015, z ktorej nebolo uhradené nič, č. 150210 na sumu 20 464,73 EUR, splatnú dňa 14.03.2015, z ktorej nebolo uhradené nič, č. 150209 na sumu 42 281,66 EUR, splatnú dňa 14.03.2015, z ktorej nebolo uhradené nič, č. 150313 na sumu 24 251,51 EUR, splatnú dňa 14.04.2015, z ktorej nebolo uhradené nič, č. 150312 na sumu 33 834,04 EUR, splatnú dňa 14.04.2015, z ktorej nebolo uhradené nič, č. 150411 na sumu 24 214,27 EUR, splatnú dňa 14.05.2015, z ktorej nebolo uhradené nič, č. 150412 na sumu 25 773,29 EUR, splatnú dňa 14.05.2015, z ktorej nebolo uhradené nič, č. 150511 na sumu 20 550,81 EUR, splatnú dňa 14.06.2015, z ktorej nebolo uhradené nič, č. 150512 na sumu 26 308,74 EUR, splatnú dňa 14.06.2015, z ktorej nebolo uhradené nič, č. 150612 na sumu 6 234,11 EUR, splatnú dňa 14.07.2015, z ktorej nebolo uhradené nič, č. 150613 na sumu 34 111,60 EUR, splatnú dňa 14.07.2015, z ktorej nebolo uhradené nič, č. 150712 na sumu 19 660,86 EUR, splatnú dňa 14.08.2015, z ktorej nebolo uhradené nič, č. 150713 na sumu 30 248,69 EUR, splatnú dňa 14.08.2015, z ktorej nebolo uhradené nič, č. 150810 na sumu 13 731,51 EUR, splatnú dňa 14.09.2015, z ktorej nebolo uhradené nič, č. 150811 na sumu 30 993,56 EUR, splatnú dňa 14.09.2015, z ktorej nebolo uhradené nič, č. 150910 na sumu 16 316,24 EUR, splatnú dňa 14.10.2015, z ktorej nebolo uhradené nič, č. 150911 na sumu 26 406,47 EUR, splatnú dňa 14.10.2015, z ktorej nebolo uhradené nič, č. 151010 na sumu 27 042,88 EUR, splatnú dňa 14.11.2015, z ktorej nebolo uhradené nič, č. 151011 na sumu 23 329,41 EUR, splatnú dňa 14.11.2015, z ktorej nebolo uhradené nič, č. 151107 na sumu 23 950,23 EUR, splatnú dňa 14.12.2015, z ktorej nebolo uhradené nič, č. 151108 na sumu 23 643,21 EUR, splatnú dňa 14.12.2015, z ktorej nebolo uhradené nič, č. 151207 na sumu 21 414,84 EUR, splatnú dňa 14.01.2016, z ktorej nebolo uhradené nič, č. 151208 na sumu 24 318,69 EUR, splatnú dňa 14.01.2016, z ktorej nebolo uhradené nič. Dĺžná suma voči žalovanému v 1. rade teda spolu predstavuje 602 042,33 EUR. Žalovanému v 2. rade vystavil faktúry: VS 150116 na sumu 10 595,03 EUR, splatnú dňa 14.02.2015, z ktorej nebolo uhradené nič, VS 150208 na sumu 11 501,12 EUR, splatnú dňa 14.03.2015, z ktorej nebolo uhradené nič, VS 150311 na sumu 7 552,18 EUR, splatnú dňa 14.04.2015, z ktorej nebolo uhradené nič, VS 150410 na sumu 4 422,72 EUR, splatnú dňa 14.05.2015, z ktorej nebolo uhradené nič, VS 150510 na sumu 2 395,82 EUR, splatnú dňa 14.06.2015, z ktorej nebolo uhradené nič, VS 150611 na sumu 1 153,02 EUR, splatnú dňa 14.07.2015, z ktorej nebolo uhradené nič, VS 150711 na sumu 4 748,23 EUR, splatnú dňa 14.08.2015, z ktorej nebolo uhradené nič, VS 150809 na sumu 2 306,57 EUR, splatnú dňa 14.09.2015, z ktorej nebolo uhradené nič, VS 150909 na sumu 2 395,56 EUR, splatnú dňa 14.10.2015, z ktorej nebolo uhradené nič, VS 151009 na sumu 4 610,22 EUR, splatnú dňa 14.11.2015, z ktorej nebolo uhradené nič, VS 151106

na sumu 4 874,74 EUR, splatnú dňa 14.12.2015, z ktorej nebolo uhradené nič, VS 151206 na sumu 6 074,50 EUR, splatnú dňa 14.01.2016, z ktorej nebolo uhradené nič. Dlžná suma voči žalovanému v 2. rade teda spolu 62 629,71 EUR. Žalovaní v 1. a 2. rade napriek viacerým upozorneniam dlžnú sumu spolu vo výške 664 672,04 EUR do dnešného dňa neuhradili.

3.Okresný súd Košice I uznesením sp. zn. 26Cb/68/2017 zo dňa 17.01.2018 priznal žalobcovi oslobodenie od súdneho poplatku za podanie žaloby v rozsahu 90%.

4.Žalovaný v 1. rade v podaní doručenom súdu dňa 06.03.2018 uviedol, že s návrhom žalobcu nesúhlasí, nakoľko tento je nedôvodný a nemá oporu v právnych predpisoch, pretože si žalobca riadne a včas nespĺnil svoju povinnosť, ktorú mu ukladá ustanovenie § 4 ods. 2 písm. c) zákona č. 309/2009 Z. z., t.j. povinnosť oznámiť žalovanému v 1. rade ako prevádzkovateľovi regionálnej distribučnej sústavy uplatnenie podpory podľa ustanovenia § 3 ods. 1 písm. b) a c) zákona č. 309/2009 Z. z., vrátane predpokladaného množstva dodanej elektriny na rok 2015 v zákonom stanovenej lehote do 15.08.2014, čím vlastnou pasivitou stratil možnosť úspešne si v roku 2015 uplatniť právo na podporu podľa ustanovenia § 4 ods. 1 písm. b) a c) zákona č. 309/2009 Z. z.. Uviedol, že žalobcom uplatnené pohľadávky sú pohľadávkami z titulu podpory vo forme doplatku v zmysle § 3 ods. 1 písm. c) zákona č. 309/2009 Z.z. o podpore obnoviteľných zdrojov energie (ďalej len „zákon o OZE“), ktorú je žalobcovi v zmysle príslušných ustanovení zákona o OZE povinný poskytovať žalovaný v 1. rade ako prevádzkovateľ regionálnej distribučnej sústavy podľa zákona č. 251/2012 Z.z. o energetike (ďalej len „zákon o energetike“) vykonávajúci svoju činnosť na základe a v súlade s povolením vydaným Úradom pre reguláciu sieťových odvetví (ďalej len „ÚRSO“) č. 2007E 0257. Žalovaný v 1. rade si svoje zákonom o OZE stanovené povinnosti v súvislosti s poskytovaním podpory elektriny vyrobenej z obnoviteľných zdrojov energie plní prostredníctvom trojstranných zmlúv o dodávke elektriny, prevzatí zodpovednosti za odchýlku a doplatku uzatváraných s jednotlivými výrobcami elektriny z obnoviteľných zdrojov energie. Právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade a s ním súvisiace poskytovanie podpory sa síce uskutočňuje prostredníctvom uzatvorených súkromnoprávných obchodných zmlúv medzi stranami sporu ako podnikateľskými subjektmi, avšak zdôraznil, že oblasť energetiky je oblasťou, v ktorej v značnej miere vystupuje do popredia verejný záujem a s tým spojený verejnoprávny prvok, ktorý v značnej miere limituje zmluvnú voľnosť zmluvných strán v tejto oblasti. Žalovaný v 1. rade má pri plnení svojich povinností na úseku podpory výroby elektriny z obnoviteľných zdrojov energie rovnako ako žalobca postavenie regulovaného subjektu a je povinný pri plnení svojich povinností postupovať v súlade s aktuálne platnými právnymi predpismi. V súvislosti s uvedeným zdôraznil, že podmienkou vzniku nároku žalobcu na podporu na elektrinu vyrobenú v jeho zariadení v zmysle § 3 ods. 1 písm. b) a c) zákona o OZE pre nasledujúci kalendárny rok, je splnenie povinnosti žalobcu voči žalovanému v 1. rade v zmysle ustanovenia § 4 ods. 2 písm. c) zákona o OZE, ktoré žalobcovi ako výrobcovi elektriny s právom na podporu ukladá povinnosť oznámiť ÚRSO a žalovanému v 1. rade ako prevádzkovateľovi regionálnej distribučnej sústavy uplatnenie podpory podľa § 3 ods. 1 písm. b) a c) zákona o OZE, vrátane predpokladaného množstva dodanej elektriny, vždy k 15. augustu na nasledujúci kalendárny rok. Žalovaný v 1. rade splnenie vyššie uvedenej oznamovacej povinnosti voči žalobcovi neeviduje, pričom toto nebolo zo strany žalobcu žiadnym relevantným spôsobom preukázané ani v samotnej žalobe. Podľa ustanovenia § 4 ods. 3 zákona o OZE výrobca elektriny s právom na podporu, ktorý nespĺní povinnosti podľa odseku 2, si nemôže na elektrinu vyrobenú v danom zariadení na výrobu elektriny uplatniť právo podľa odseku 1 písm. b) a c) na nasledujúci kalendárny rok. Žalobca si v dôsledku vlastnej neobanlivosti svoju vyššie uvedenú zákonom stanovenú povinnosť v zmysle § 4 ods. 2 písm. c) zákona o OZE v zákonom stanovenej lehote nespĺnil, preto mu v dôsledku jeho vlastnej pasivity nárok na uplatnenie podpory na elektrinu vyrobenú v zariadení žalobcu v zmysle § 3 ods. 1 písm. b) a c) zákona o OZE v jednotlivých kalendárnych mesiacoch kalendárneho roku 2015 nevznikol, z ktorého dôvodu je žalobcom uplatnený nárok neoprávnený. Vzhľadom k uvedenému zdôraznil, že vzniknutá situácia a strata nároku žalobcu na uplatnenie podpory v roku 2015 nenastala následkom zavinenia žalovaného v 1. rade, ale práve naopak, následkom neobanlivosti samotného žalobcu, spočívajúcej v tom, že tento v zákonom stanovenej lehote nepredložil predpokladanú charakteristiku svojej dodávky na nasledujúci kalendárny rok a predovšetkým neoznámil uplatnenie si podpory na nasledujúci kalendárny rok. Oblasť energetiky je oblasťou, v ktorej v značnej miere vystupuje do popredia verejný záujem a s tým spojený verejnoprávny prvok, ktorý v značnej miere limituje zmluvnú voľnosť zmluvných strán v tejto oblasti. Poukázal na všeobecnú časť dôvodovej správy k vládnemu návrhu zákona č. 382/2013 Z.z., ktorým bol zákon o OZE novelizovaný, podľa ktorej „účelom návrhu zákona je zabezpečiť efektívnejšie fungovanie podpory elektriny z obnoviteľných zdrojov energie a vysoko účinnej kombinovanej výroby.“ Zákonodarca

vo všeobecnej časti dôvodovej správy zároveň ozrejmuje, že „náklady na takúto podporu elektriny sú prenášané do cien elektriny pre odberateľov, čo v minulých rokoch spôsobilo významný nárast tarify za prevádzkovanie systému ako regulovanej položky v cene elektriny. Zmenou podmienok podpory v návrhu zákona sa zohľadňuje rastúci vplyv podpory elektriny na cenu elektriny.“ Taktiež Ústavný súd SR vo svojom náleze sp. zn. PL. ÚS 50/2015 dáva do popredia verejný záujem, ktorý zákonodarca sledoval zmenou zákona o OZE zavedenou prostredníctvom jeho novelizácie vykonanej zákonom č. 382/2013 Z.z., v súvislosti s čím poukazuje na mechanizmus previazanosti podpory poskytovanej výrobcem elektriny z obnoviteľných zdrojov energie a koncovej ceny elektriny, v súvislosti s čím dodáva, že dodržiavanie zákonom ustanovených povinností je v záujme všetkých odberateľov elektriny. V súvislosti s uvedeným zdôraznil, že výroba, dodávanie, poskytovanie ako aj odber elektrickej energie sú štátom regulovanou oblasťou a aj samotná zmluva o dodávke elektriny uzatvorená medzi stranami sporu predstavuje plnenie si zákonom stanovených povinností zo strany žalovaného v 1. rade. Zmluvný vzťah založený zmluvou o dodávke elektriny a plnenie práv a povinností z neho vyplývajúcich sa teda nemôže uskutočňovať v rozpore s ustanoveniami zákona o OZE a ani tak, aby sa ustanovenia zákona o OZE respektíve ich zákonom sledovaný účel dojednaním strán sporu obchádzali. Ústavný súd SR v citovanom náleze zdôraznil, že : „...zákonodarca neustanovuje subjektom práva a právne povinnosti samoučelne, ale naopak, so zjavným zámerom, aby tieto právne povinnosti boli dodržiavané. Je pritom nespochybniteľné, že záujem na dôslednom dodržiavaní právnych povinností vyplývajúcich z právnych noriem treba považovať za dôležitý všeobecne akceptovaný verejný záujem (...). Za situácie, keď výrobcovia elektriny z obnoviteľných zdrojov energie majú nárok na zákonom ustanovené formy podpory, ktorých hodnota je aj podľa tvrdenia skupiny poslancov mimoriadne vysoká („... predstavujú ročné náklady na prevádzku a údržbu elektrárne a náklady na splácanie záväzkov voči bankám 70 % až 90 % ročnej podpory. V niektorých prípadoch tieto náklady dokonca prevyšujú 90 %.“), je celkom prirodzené a legitímne, ak zákonodarca viaže poskytnutie tejto podpory na dôsledné dodržiavanie povinností ustanovených zákonom o podpore OZE výrobcami elektriny.“ Napriek súkromnoprávnemu vzťahu sporových strán je nepochybné, že povinnosti výrobcov s právom na podporu výroby elektriny z obnoviteľných zdrojov energie sú zakotvené priamo zákonom a výrobcovia, vrátane žalobcu, sú povinní si ich bez ohľadu na obsah zmluvného vzťahu riadne plniť. Ústavný súd SR sa v náleze sp. zn. PL. ÚS 17/2014 z 22. júna 2016 priklonil k záveru, že aj v podmienkach trhovej ekonomiky je odôvodnená intervencia štátu do odvetvia energetiky vzhľadom na jeho špecifické črty. V súvislosti s povahou súkromnoprávného vzťahu prevádzkovateľa distribučnej sústavy a výrobcu a súčasnej existencie zákonom o OZE stanovených povinností, Ústavný súd SR vo svojom náleze PL. ÚS 50/2015 dodáva, že „súkromnoprávny vzťah medzi výrobcami elektriny z OZE a prevádzkovateľmi regionálnych distribučných sústav v súvislosti s uplatňovaním práva na podporu podľa § 4 ods. 1 písm. b) a c) zákona o podpore OZE nie je oslabený, resp. spochybnený tým, že povinnosti pre výrobcov elektriny z OZE, splnenie ktorých je zákonným predpokladom na uplatnenie práva na podporu, sú ustanovené priamo zákonom. Zákonná úprava povinností výrobcov elektriny z OZE je totiž prejavom intervencie štátu, ktoré je v odvetví elektroenergetiky, ako to už bolo zdôraznené na inom mieste, žiaduce.“ Žalobca je povinný plniť si svoje zákonom stanovené povinnosti, čo vyplýva aj z citovaného nálezu Ústavného súdu SR a žalovaný v 1. rade je povinný rešpektovať zákonom predpokladaný následok nesplnenia niektorej zákonom stanovenej povinnosti výrobcom, z ktorého dôvodu je žalovaný v 1. rade oprávnený reálne poskytnúť podporu len tým výrobcom, ktorí si riadne plnia všetky svoje zákonom stanovené povinnosti. Plnenie povinností výrobcami elektriny ako podnikateľskými subjektmi, a teda aj žalobcom, tvorí podľa názoru Ústavného súdu SR obsiahnutého v citovanom náleze PL. ÚS 50/2015 „súčasť ich podnikania, pričom tieto podnikateľské subjekty vstupujú do podnikania (na trh) s vedomím, že v záujme presadenia sa na trhu a získania podpory podľa zákona o OZE je z ich strany nevyhnutné, aby si dôsledne plnili svoje zákonom stanovené povinnosti ustanovené v § 4 ods. 2 zákona o OZE.“ Zákon o OZE a ním sledovaný účel a verejný záujem predpokladá riadne plnenie zákonom stanovených povinností všetkými výrobcami elektriny z obnoviteľných zdrojov energie. Žalovaný v 1. rade si práve prostredníctvom zmluvy o dodávke elektriny uzatvorenej s výrobcami, ako aj so samotným žalobcom zabezpečuje plnenie svojich zákonom stanovených povinností vo vzťahu k výrobcem elektriny z obnoviteľných zdrojov energie, pričom zmluva o dodávke elektriny sa uzatvára spravidla na celé obdobie, počas ktorého bolo dotknutému výrobcovi priznané právo na podporu v zmysle § 3 ods. 6 prvá veta zákona o OZE, počas ktorého si výrobca pravidelne musí riadne a včas plniť všetky svoje zákonom stanovené povinnosti a svojím konaním sa snažiť zabezpečiť, aby mu podpora mohla byť v každom kalendárnom roku trvania zmluvy aj reálne poskytnutá. Ústavný súd v súvislosti s rozdielom medzi právom na podporu podľa § 3 ods. 6 zákona o OZE a nárokom na reálne nadobudnutie podpory podotýka , že : „ustanovenia § 4 ods. 3 zákona o podpore OZE nemajú bezprostrednú väzbu na § 3 ods. 6 zákona o podpore

OZE (...). Právne účinky uplatnenia sankčného mechanizmu ustanoveného v § 4 ods. 3 zákona o podpore OZE z dôvodu nesplnenia povinností ustanovených v § 4 ods. 2 tohto zákona sa vzťahuje totiž len na príslušný kalendárny rok, pričom nárok ustanovený v § 3 ods. 6 prvej vete zákona o podpore OZE (v ďalších kalendárnych rokoch) tým nie je dotknutý.“ Z uvedeného je zrejmé, že zmluva o dodávke elektriny bola stranami sporu uzatváraná na dlhšie časové obdobie, a to s predpokladom riadneho plnenia všetkých nie len zmluvou, ale aj zákonom stanovených povinností jej zmluvných strán. Zdôraznil že výroba, dodávanie, poskytovanie ako aj odber elektrickej energie sú striktnie regulovanou oblasťou zo strany štátu a štátnych orgánov a aj samotná zmluva o dodávke elektriny predstavuje plnenie si zákonom stanovených povinností zo strany žalovaného v 1. rade. Uviedol, že finančné prostriedky, z ktorých je podpora vo forme doplatku jednotlivým výrobcom, ktorý si splnil svoje zákonom stanovené povinnosti, vyplácaná, nie sú finančnými prostriedkami žalovaných, na ktorú skutočnosť poukázal vo svojom žalobnom návrhu aj sám žalobca. Tento zdroj peňažných prostriedkov pochádza z platieb za odber elektrickej energie konečnými spotrebiteľmi, pričom jednou zo zložiek koncovej ceny elektriny v Slovenskej republike je aj tzv. tarifa za prevádzkovanie systému (TPS) a práve táto je zdrojom finančných prostriedkov, ktoré sú prostredníctvom spoločnosti OKTE, a.s., so sídlom Mlynské nivy 59/A, 821 09 Bratislava, IČO: 45 687 862, zapísanej v obchodnom registri Okresného súdu Bratislava 1, oddiel: Sa, vložka č.: 5087/B (ďalej len „OKTE, a.s.“) ako držiteľa povolenia na činnosť organizátora krátkodobého trhu s elektrinou v Slovenskej republike a následne ÚRSO ako orgánu štátnej správy pre oblasť regulácie sieťových odvetví s celoslovenskou pôsobnosťou transformované do jednotlivých prevádzkovateľov distribučných sústav. Poplatok za TPS platia všetci koneční spotrebiteľia. Prostredníctvom tejto tarify sa financuje aj podpora výroby elektriny z obnoviteľných zdrojov a podporu výroby elektriny vysokoučinnou kombinovanou výrobou. Práve prostredníctvom uvedeného systému toku a regulácie finančných prostriedkov sa u jednotlivých prevádzkovateľov distribučných sústav (teda aj u žalovaného v 1. rade) dimenzujú vždy na jeden rok vopred potrebné finančné zdroje na poskytovanie podpory vo forme doplatku, pričom pre ich čo najpresnejšiu kvantifikáciu je potrebné, aby si jednotliví výrobcovia elektriny z obnoviteľných zdrojov energie riadne a včas plnili všetky svoje povinnosti v zmysle zákona o OZE. Finančné prostriedky na poskytovanie podpory vo forme doplatku výrobcov energie z obnoviteľných zdrojov sú jednotlivým prevádzkovateľom distribučných sústav vrátane žalovaného v 1. rade prideľované cez hodnotu TPS zo strany ÚRSO len v takej výške, ktorá zodpovedá súhrnu podpory vo forme doplatkov pre tie subjekty, ktoré si splnili všetky svoje zákonom stanovené povinnosti, a teda ktorým nárok na uplatnenie si podpory vo forme doplatku v danom kalendárnom roku nezanikol. Výška TPS pre jednotlivých prevádzkovateľov distribučných sústav je každoročne určovaná prostredníctvom cenového rozhodnutia ÚRSO vydaného voči konkrétnemu prevádzkovateľovi distribučnej sústavy, čím sa, ako je už vyššie uvedené, TPS ako zložka koncovej ceny elektriny prenáša na konečných spotrebiteľov. Z uvedeného cyklu toku finančných prostriedkov je zrejmé, že tieto sú prísne štátom regulované a tiež je zrejmé, že zdroje, ktoré sú prioritne sledovaným cieľom konania žalobcu, nie sú zdrojmi vo vlastníctve žalovaných a nie sú zo strany žalovaných ani voľne ovplyvniteľné a disponovateľné. Vzhľadom k uvedenému je žalovaný v 1. rade ako prísne regulovaný subjekt povinný pri plnení svojich zákonných povinností konať vždy výlučne v súlade s platným a účinným zákonom o OZE, a rovnako tak aj zmluvný vzťah založený zmluvou o dodávke elektriny a plnenie práv a povinností z neho vyplývajúcich sa nemôže uskutočňovať v rozpore s ustanoveniami zákona o OZE. V súvislosti s uvedeným zdôraznil, že vzhľadom na skutočnosť že celý systém podpory výroby elektriny z obnoviteľných zdrojov energie ako už vyššie vysvetlil, je založený na systéme štátom dotovanej politiky, patria právne normy obsiahnuté v ustanoveniach zákona o OZE do skupiny kogentných právnych noriem, ktorých následok zmluvným dojednaním zmluvných strán nie je možné vylúčiť, a teda v prípade existujúceho odchylného dojednania zmluvných strán musí byť jeho obsah ex lege zmenený v prospech zákonného vyjadrenia kogentnej normy. Kogentná (kategorická) povaha právnych noriem obsiahnutých v § 4 ods. 2a ods. 3 zákona o OZE vylučuje, aby sa subjekty právneho vzťahu odchyľili od pravidla v nich uvedeného, a to aj v prípade dohody všetkých účastníkov právneho vzťahu. Od takejto právnej normy a spôsobu správania sa v nej uvedenej nie je prípustná žiadna odchýlka a účastníci právneho vzťahu ju nemôžu ani vylúčiť, ani obmedziť. Uvedené právne normy vzhľadom na svoju kogentnú povahu majú svoju základnú schopnosť presadiť sa proti zmluvnej dohode, čo má za následok, že odchylné dojednanie zmluvných strán sú predmetným zákonným ustanovením modifikované tak, aby neodporovali zámeru sledovanému zákonodarcom. Nakoľko účinky zamýšľané právnymi normami obsiahnutými v § 4 ods. 2a ods. 3 zákona o OZE nie je možné vylúčiť nastupujú tieto v danom prípade namiesto odchylného zmluvného dojednania. Zo samotného znenia zákonného ustanovenia § 4 ods. 3 zákona o OZE a dôvodovej správy k nemu je zrejmé, že v prípade nesplnenia si všetkých povinností obsiahnutých v dispozícii predmetnej právnej normy, dochádza k „strate podpory na

jeden rok“, t.j. k strate možnosti na úspešné uplatnenie si existujúceho práva na podporu v nasledujúcom kalendárnom roku, t.j. jedná sa o stratu dočasného charakteru a v prípade splnenia si všetkých zákonom stanovených povinností žalobcom v nasledujúcom kalendárnom roku, si tento svoje právo na podporu v zmysle zmluvy o dodávke elektriny môže v súlade so zákonom o OZE, v plnom rozsahu uplatniť. Žalovaný v 1. rade je rovnako ako všetky ostatné subjekty povinný postupovať výlučne v súlade s platnými právnymi predpismi, nekonať v rozpore s nimi, neobchádzať ich a v plnom rozsahu dodržiavať resp. plniť si svoje povinnosti v nich obsiahnuté. Rovnako je žalovaný v 1. rade povinný rešpektovať tiež následok predpokladaný v sankcii právnej normy obsiahnutej v ustanovení § 4 ods. 3 zákona o OZE, nakoľko samovoľným poskytnutím podpory subjektom, ktorým na jej uplatnenie v danom kalendárnom roku nevznikol v zmysle zákona o OZE nárok by sa žalovaný v 1. rade sám dopustil konania v rozpore s platnými právnymi predpismi. Vzťah medzi stranami sporu je vzťahom, ktorého obsah je prísne regulovaný ustanoveniami zákona o OZE, preto je v prípade predmetného sporu pre dosiahnutie správneho rozhodnutia nevyhnutné najskôr vyriešiť všetky sporné otázky súvisiace s výkladom právnych noriem obsiahnutých v zákone o OZE a ich aplikáciou ako aj riadne preskúmať splnenie všetkých povinností nimi jednotlivým stranám sporu uloženými. V súvislosti s plnením oznamovacej povinnosti v zmysle § 4 ods. 2 písm. c) zákona o OZE uviedol, že povinnosti, ktorých splnenie je predmetom tohto sporu, nie sú pre žalobcu a ostatných výrobcov elektriny nové. Povinnosti žalobcu ako výrobcu elektriny zakotvené v § 4 ods. 2 zákona o OZE vrátane povinnosti žalobcu ako výrobcu elektriny zakotvenej v písmene b) a písmene c) uvedeného zákonného ustanovenia, sa v znení zákona nachádzali už pred prijatím predmetnej novely zákona o OZE vykonanej zákonom č. 382/2013 Z.z., ktorou bolo novelizované znenie § 4 ods. 3 zákona o OZE, a to konkrétne od 01.01.2010 a od tohto dátumu ich boli všetci výrobcovia elektriny s právom na podporu, vrátane žalobcu, povinní riadne plniť. Tieto legislatívno-administratívne povinnosti výrobcov elektriny zakotvené v § 4 odseku 2 zákona o OZE sú nevyhnutným predpokladom pre správne nastavenie a následné fungovanie systému podpory a výpočet regulovaných položiek, povinnosti nie sú nové a výrobcovia elektriny s právom na podporu mali povinnosť ich dodržiavať aj v minulosti. Predmetná novela zákona o OZE vykonaná zákonom č. 382/2013 Z.z. nadobudla platnosť dňa 20.11.2013 a účinnosť dňa 01.01.2014, pričom lehota na splnenie zákonom stanovených povinností výrobcov elektriny s právom na podporu obsiahnutých v § 4 odseku 2 zákona o OZE uplynula až dňa 15.08.2014, z čoho je zrejmé, že žalobca ako aj ostatní výrobcovia elektriny s právom na podporu mali pred samotným nadobudnutím účinnosti predmetnej novely zákona o OZE obzvlášť pred uplynutím lehoty na splnenie svojich zákonom stanovených povinností, dostatok času na oboznámenie sa so svojimi zákonom stanovenými povinnosťami, ktoré im navyše toho času mali byť už dávno známe a z ich strany riadne plnené, a rovnako tak s následkom ich nesplnenia predpokladaným v § 4 odseku 3 zákona o OZE a taktiež dostatok času na ich splnenie. Podotkol, že právo patrí bdelym, teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu svojich práv a svoje povinnosti plnia s dostatočnou starostlivosťou, sú predvídavi a predchádzajú možnému vzniku problémov súvisiacich s prípadným nesplnením si svojich zákonných povinností. Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom uznesení zo dňa 08. 11. 2011, sp. zn. 1Sžr/38/2011 dáva do pozornosti zásadu, „ktorá platila už v rímskom práve, podľa ktorej „vigilantibus iura scripta sunt“ t. j. „práva patria len bdelym“ (pozorným, ostražitým, opatrným, starostlivým), teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje oprávnenia uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou. V slobodnej spoločnosti je totiž predovšetkým vecou nositeľov práv, aby svoje práva bránili a starali sa o ne, inak ich podcenením, či zanedbaním môžu strácať svoje práva majetkové, osobné, satisfakčné a pod.. To platí obdobne aj o využívaní zákonných procesných ustanovení.“ Žalobca si riadne a včas nesplnil svoju povinnosť, ktorú mu ukladá ustanovenie § 4 ods. 2 písm. c) zákona o OZE, t.j. povinnosť oznámiť žalovanému v 1. rade uplatnenie podpory podľa ustanovenia § 3 ods. 1 písm. b) a c) zákona o OZE, vrátane predpokladaného množstva dodanej elektriny na rok 2015, do 15.08.2014, čím vlastnou pasivitou stratil možnosť úspešne si v roku 2015 uplatniť právo na podporu podľa zákona o OZE. Od žalobcu aj od ostatných výrobcov elektriny sa očakáva, že budú poznať svoje zákonom stanovené práva a povinnosti, vrátane prípadných následkov ich nesplnenia a že zlučiteľnosť svojho správania s právnymi predpismi upravujúcimi práva a povinnosti subjektov na úseku energetiky, posúdia na vlastnú zodpovednosť. Výrobcovia elektriny tým v zásade sami nesú riziko prípadného nesprávneho posúdenia právneho stavu a neplnenia niektorej zo svojich zákonom stanovených povinností. V nadväznosti na uvedené zdôraznil všeobecne platnú zásadu, že „neznalosť zákona neospravedlňuje“, ktorej podstata je obsiahnutá v zákone č. 400/2015 Z. z. o tvorbe právnych predpisov a o Zbierke zákonov Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov „o všetkom, čo bolo v zbierke zákonov vyhlásené, sa má za to, že dňom vyhlásenia sa stalo známym každému, koho sa to týka.“ (V čase lehoty na splnenie oznamovacej povinnosti obsiahnutej v § 2 zákona č. 1/1993 Z.z. o Zbierke zákonov Slovenskej republiky). Aplikáciu uvedeného

zákonného princípu potvrdzuje aj Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojom uznesení sp. zn.: III. ÚS 21/07, v ktorom konštatuje, že „navrhovateľka tvrdila, že ústavný zákon neporušila, pretože nevedela, že aj na ňu sa vzťahuje uvedená povinnosť, pričom hneď, ako sa o nej dozvedela, ju splnila, aj keď po zákonom stanovenej lehote. V tejto súvislosti ústavný súd poukazuje na jednu zo základných zásad práva, ktorú si aj samotná navrhovateľka uvedomuje, a sice „ignorantia legis non excusat“ (neznalosť zákona neospravedlňuje) a taktiež vo svojom uznesení sp. zn. : II. ÚS 52/2011, kde opakovane dodáva, že „v súlade so zásadou neznalosť zákona neospravedlňuje, nevedomosťou navrhovateľa o jeho povinnosti podať oznámenie podľa čl. 7 ods. 1 ústavného zákona nemožno ospravedlniť zmeškanie lehoty na jeho podanie.“ Žalobca mal možnosť a zo strany zákonodarcu poskytnutý dostatočný časový priestor vzniknutému stavu, a teda dočasnej strate možnosti na uplatnenie si podpory v zmysle § 3 ods. 1 písm. b) a c) zákona o OZE pre kalendárny rok 2015, svojim konaním predísť. Žalobca rovnako ako všetky ostatné subjekty podlieha tzv. všeobecnej prevenčnej povinnosti zakotvenej v § 415 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, v zmysle ktorej je povinný pri akomkoľvek svojom konaní počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí. Na uvedenú prevenčnú povinnosť nadväzuje aj zákon č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, ktorým sa riadi zmluva o dodávke elektriny a v ustanovení obsiahnutom v § 384 stanovuje zakročovaciu povinnosť žalobcu ako podnikateľského subjektu urobiť všetky opatrenia potrebné na odvrátenie alebo zmiernenie hroziacej škody. Zo situácie, ktorá je predmetom sporu je zrejmé, že k strate nároku žalobcu na uplatnenie si podpory v zmysle § 3 ods. 1 písm. b) a c) zákona o OZE ako aj prípadnej škode s tým súvisiacej došlo výlučne z dôvodu nesplnenia si povinnosti zakotvenej zákonom o OZE žalobcom, žalobca nevykonal žiadne úsilie na predídenie dočasnej strate nároku na uplatnenie si podpory, v dôsledku čoho je zjavné, že žalobca si vzniknutý stav spôsobil sám svojou vlastnou nečinnosťou a nedbanlivosťou. Žalobca a rovnako aj ostatní dotknutí výrobcovia elektriny z obnoviteľných zdrojov energie sú povinní plniť svoje zákonom stanovené povinnosti riadne a včas a aktívne využívať práva priznané právnymi predpismi, pričom v prípade ak takto aktívne nepostupujú, nemôžu dôsledky vlastnej pasivity alebo nezodpovedného prístupu k týmto právam využiť ako argument pre údajnú nezákonnosť postupu žalovaného v 1. rade. Vzhľadom ku skutočnosti, že žalobca si svoju oznamovaciu povinnosť v zmysle § 4 ods. 2 písm. c) zákona o OZE nesplnil, sú jeho uplatnené pohľadávky v plnom rozsahu neoprávnené a nezákonné. Navrhol, aby súd žalobu zamietol a priznal žalovanému v 1. rade náhradu trov konania.

5. Žalovaný v 2. rade v podaní doručenom súdu dňa 07.03.2018 uviedol, že neuznáva nárok na zaplatenie ceny elektriny na straty vo výške 44,015 EUR/MWh, uplatnený žalobcom. Práva a povinnosti pri poskytovaní podpory obnoviteľných zdrojov energie sú upravené zákonom č. 309/2009 Z.z. o podpore obnoviteľných zdrojov energie a vysoko účinnej kombinovanej výroby a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon“). Žalobca vo svojom návrhu nepreukázal splnenie povinností, ktoré mu vyplývajú zo Zákona. Spornou skutočnosťou je, či žalobca splnil svoju povinnosť podľa § 4 ods. 2 písm. c) Zákona. Žalovaný v 2. rade je podnikateľom v energetike s povolením na dodávku elektriny. Žalovaný v 2. rade nie je subjektom, ktorému majú byť adresované v zmysle Zákona úkony potrebné pre možnosť uplatnenia si práva na podporu obnoviteľných zdrojov energie. Výrobcovia elektriny z obnoviteľných zdrojov majú Zákonom stanovené povinnosti voči Úradu pre reguláciu sieťových odvetví a voči prevádzkovateľovi distribučnej sústavy, do ktorej je výrobné zariadenie pripojené (žalovaný v 1. rade). Žalovanému v 2. rade bola žalovaným v 1. rade poskytnutá informácia, že zo strany žalobcu nedošlo k splneniu povinností v zmysle Zákona, ktoré by ho oprávňovali uplatniť si v roku 2015 právo na podporu podľa Zákona. Nesplnenie povinností žalobcu potvrdil aj Úrad pre reguláciu sieťových odvetví, ktorý na svojom webovom sídle www.urso.gov.sk zverejnil oznámenie týkajúce sa výrobcov elektriny, ktorí si nesplnili povinnosti podľa § 4 Zákona (Zoznam výrobcov elektriny, ktorí si nesplnili povinnosť podľa § 4 zákona č. 309/2009 Z. z. v znení neskorších predpisov). Úrad pre reguláciu sieťových odvetví uverejňuje zoznam výrobcov elektriny, ktorí si podľa § 4 ods. 2 písm. c) zákona č. 309/2009 Z. z. nesplnili oznamovaciu povinnosť na rok 2015 voči úradu a prevádzkovateľovi regionálnej distribučnej sústavy alebo podľa § 4 ods. 4 zákona č. 309/2009 Z. z. nevrátili neoprávnené vyplatený doplatok za rok 2013. Zoznam obsahuje zariadenia výrobcov elektriny z obnoviteľných zdrojov energie, ktorí nemajú nárok na doplatok a odber elektriny za cenu elektriny na straty na rok 2015, pretože si nesplnili oznamovaciu povinnosť o uplatnení podpory na rok 2015 vrátane predpokladaného množstva dodanej elektriny na nasledujúci kalendárny rok k 15.08.2014. Prílohou oznamu zverejneného Úradom pre reguláciu sieťových odvetví boli tabuľky so zoznamom výrobcov podľa ich príslušnosti k regionálnej distribučnej sústave, do ktorej je ich výrobné zariadenie pripojené. V tomto zozname (v jeho časti označenej ako „Výrobcovia elektriny na území prevádzkovateľa regionálnej distribučnej sústavy

Východoslovenská distribučná, a.s. (pdf“) je uvedený aj žalobca. Žalovaný v 2. rade sa nemôže vecne vyjadriť k splneniu povinností žalobcu vo vzťahu k nároku na uplatnenie si podpory podľa Zákona, nakoľko nie je účastníkom predpísanej komunikácie. Žalovaný v 2. rade sa pri poskytovaní podpory musí riadiť informáciami poskytnutými príslušnými subjektmi. Žalovaný v 2. rade považuje za preukázané, že Úrad pre reguláciu sieťových odvetví konštatoval u žalobcu porušenie povinností podľa § 4 Zákona s dôsledkami vyplývajúcimi z § 4 ods. 3 Zákona. Ustanovenie § 4 ods. 1 písm. b) Zákona ukladá, že odber elektriny sa uskutočňuje na základe zmluvy o dodávke elektriny. Žalovaný v 2. rade je subjektom, ktorý je v súlade s § 4 ods. 1 písm. b) Zákona poverený prevádzkovateľom distribučnej sústavy na odber elektriny podľa § 3 ods. 1 písm. b) Zákona vyrobenej z obnoviteľných zdrojov energie, ktorú výrobca dodá do distribučnej sústavy. Zmluva o dodávke elektriny, prevzatí zodpovednosti za odchýlku a doplatku č. MIX_10_2010_15 uzavretá medzi žalobcom a žalovanými, slúži na realizáciu ustanovení Zákona v praxi, teda bola uzavretá za účelom poskytovania podpory žalobcovi ako výrobcovi elektriny podľa Zákona. Ak žalobca ako výrobca nesplnil povinnosti potrebné preto, aby si mohol uplatniť právo na podporu, za ním vyrobenú elektrinu nemôže požadovať cenu elektriny určenú Úradom pre reguláciu sieťových odvetví ako cenu elektriny na straty, teda cenu, vyplácaním ktorej sa uskutočňuje podpora výrobcov, ktorí povinnosti pre možnosť uplatnenie podpory splnili. Na základe uvedených skutočností navrhol, aby súd žalobu zamietol ako nedôvodnú.

6. Žalobca v podaní doručenom súdu dňa 24.04.2018 uviedol, že podľa žalovaného v 1. rade je hlavným a jediným dôvodom neopodstatnenosti žalobcovho návrhu na zaplatenie sumy 602 042,33 EUR s prísl. je skutočnosť, že si žalobca riadne a včas nesplnil svoju povinnosť podľa ust. § 4 ods. písm. c) zákona č. 309/2009 Z.z., a to konkrétne povinnosť oznámiť žalovanému v 1. rade, ako prevádzkovateľovi regionálnej distribučnej sústavy, uplatnenie podpory podľa ust. § 3 ods. 1 písm. b) a c) zákona č. 309/2009 Z.z., vrátane predpokladaného množstva dodanej elektriny na rok 2015 v zákonom stanovenej lehote do 15.08.2014. Podľa žalobcu táto obrana žalovaného v 1. rade vôbec neobstojí. Mal za to, že povinnosť podľa ust. § 4 ods. písm. c) zákona č. 309/2009 Z.z., o podpore obnoviteľných zdrojov energie a vysokoúčinnnej kombinovanej výroby a to konkrétne povinnosť oznámiť žalovanému v 1. rade, ako prevádzkovateľovi regionálnej distribučnej sústavy, uplatnenie podpory podľa ust. § 3 ods. 1 písm. b) a c) zákona č. 309/2009 Z.z., vrátane predpokladaného množstva dodanej elektriny na rok 2015 v zákonom stanovenej lehote do 15.08.2014 sa vzťahovala len na „výrobcov elektriny s právom na podporu“, ktorí status „výrobca elektriny s právom na podporu“ mali už k 15. augustu 2014. Podľa ust. § 3 písm. b) ods. 1 zákona č. 251/2012 Z.z., o energetike je výrobcom elektriny osoba, ktorá má oprávnenie na výrobu elektriny. Z ust. § 3 ods. 1 zákona č. 309/2009 Z.z., o podpore obnoviteľných zdrojov energie a vysokoúčinnnej kombinovanej výroby vyplýva, že „výrobcom elektriny s právom na podporu“ je výrobca elektriny, ktorý spĺňa podmienky na získanie podpory podľa § 3 tohto zákona, pričom u žalobcu sa podpora výroby elektriny z obnoviteľných zdrojov energie a podpora výroby elektriny vysokoúčinnou kombinovanou výrobou zabezpečuje odberom elektriny (§ 3 ods. 1 písm. b) zákona č. 309/2009 Z.z.) a doplatkom (§ 3 ods. 1 písm. c) zák. č. 309/2009 Z.z.). Žalobcovi bolo povolenie na výrobu elektriny a dodávku elektriny vydané Rozhodnutím Úradu pre reguláciu sieťových odvetví č. 0095/2014/E - PE, zo dňa 14.11.2014. Postavenie žalobcu do pozície „výrobca elektriny s právom na podporu“ bolo po získaní vyššie uvedeného povolenia na výrobu elektriny a dodávku elektriny žalobcom nadobudnuté následne uzatvorenými zmluvami: a) Zmluva o dodávke elektriny, prevzatí zodpovednosti za odchýlku a doplatku č. MIX_10_2010_15, zo dňa 18.11.2014, b) Zmluva o dodávke elektriny a doplatku za elektrinu vyrobenú z obnoviteľných zdrojov energie a vysokoúčinnou kombinovanou výrobou a prevzatí zodpovednosti za odchýlku č. MIX_10_2014 zo dňa 13.10.2014. Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalobca sa do postavenia „výrobca elektriny s právom na podporu“ mohol dostať najskôr po vydaní vyššie uvedeného povolenia a uzavretí vyššie citovaných zmlúv. Je nespornou právnou skutočnosťou to, že žalobca ku dňu 15.08.2014 nebol „výrobcom elektriny s pravom na podporu“ a preto žalovaným v 1. rade v jeho vyjadrení uvádzaná povinnosť „oznámiť žalovanému v 1. rade , ako prevádzkovateľovi regionálnej distribučnej sústavy, uplatnenie podpory podľa ust. § 3 ods. 1 písm. b) a c) zákona č. 309/2009 Z.z., vrátane predpokladaného množstva dodanej elektriny na rok 2015 v zákonom stanovenej lehote do 15.08.2014“ sa na žalobcu nevzťahovala. Ak teda žalobca nebol nositeľom takejto povinnosti, nemôže byť jej nesplnenie dôvodom, pre ktoré si žalovaný v 1. rade nesplnil svoju zákonom stanovenú povinnosť na zaplatenie žalobcom v tomto spore uplatňovanej sumy. Všetky práva a povinnosti vyplývajúce z vyššie uvedených právnych predpisov a z uzavretých zmlúv začali voči žalobcovi platiť až podpisom týchto zmlúv, t.j. od mesiaca október 2014 a november 2014 a potom si už žalobca všetky povinnosti z nich vyplývajúce riadne a včas splnil. Teda nemožno žalobcovi vytknúť nesplnenie akejkoľvek povinnosti v čase do 15.08.2014, keďže žalobca začal byť v tomto smere povinnou osobou až od uzavretia predmetných zmlúv so žalovanými v

1. a 2. rade, t.j. až od 13.10.2014 a/alebo od 18.11.2014. Vzhľadom na vyššie uvedené navrhol žalobe v celom rozsahu vyhovieť.

7. Žalovaný v 1. rade v podaní zo dňa 07.06.2018 uviedol, že v čase kedy najneskôr malo dôjsť k splneniu oznamovacej povinnosti podľa ust. § 4 ods. 2 písm. c) zákona o OZE bol vlastníkom zariadenia na výrobu elektriny, na ktoré si žalobca uplatňuje nárok na podporu, výrobca elektriny spoločnosť VENAS, a.s. so sídlom Moldavská cesta 21, 040 11 Košice, IČO: 36 206 572. Zmluvou o predaji časti podniku zo dňa 02.04.2014 previedla spoločnosť VENAS, a.s. ako predávajúci časť podniku pozostávajúcu z huteľných vecí na spoločnosť Greenerg, a.s. so sídlom Moldavská cesta 21, 040 11 Košice, IČO: 46 972 919. Zmluva o predaji časti podniku nadobudla účinnosť dňa 24.04.2014. Spoločnosť Greenerg, a.s. zmenila od 13.05.2014 obchodné meno a sídlo na Venas Group, a.s., Skladná 6, 076 31, Streda nad Bodrogom. Podľa prílohy č. 3 bolo súčasťou prevodu časti podniku aj zariadenie na výrobu elektriny: „Kogeneračný systém KGJ - 3 ks (položka č. 1245), Kogeneračný systém lisovňa (položka č. 1278) a KGJ lisovňa (položka č. 1340)“. Prevod týchto položiek do vlastníctva spoločnosti Venas Group, a.s. mal nastať k 02.09.2014. Žalobca získal povolenie na prevádzkovanie zariadenia na výrobu elektriny a kombinovanú výrobu tepla rozhodnutím Úradu pre reguláciu sieťových odvetví č. 2014E 0611 zo dňa 02.09.2014. Žalobca požiadal ÚRSO o schválenie ceny elektriny pre stanovenie doplatku na výrobu elektriny z obnoviteľných zdrojov a kombinovanej elektriny. Cena pre stanovenie doplatku bola žalobcovi schválená rozhodnutím ÚRSO zo dňa 01.10.2014. Následne dňa 13.10.2014 došlo medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade k uzatvoreniu dodatku k Zmluve o pripojení do distribučnej sústavy pre odovzdávacie miesto 24ZVS0000652160I, kde predmetom dodatku bola zmena žiadateľa o pripojenie zo spoločnosti VENAS, a.s. na spoločnosť Venas Group, a.s.. Dňa 18.11.2014 bola medzi žalobcom a žalovaným uzatvorená trojstranná zmluva o dodávke elektriny, prevzatí zodpovednosti za odchýlku a doplatku, predmetom ktorej bola úprava podmienok pri poskytovaní podpory podľa zákona o OZE pre zariadenie na výrobu elektriny s odovzdávacím miestom 24ZVS0000652160I. Podľa ust. § 476 ods. 1 Obchodného zákonníka platí, že pri zmluve o predaji podniku prechádzajú na kupujúceho všetky práva a záväzky, na ktoré sa predaj vzťahuje. Zo Zmluvy o predaji časti podniku nepochybne vyplýva, že žalobca sa stal právnym nástupcom pôvodného výrobcu elektriny spoločnosti VENAS a.s., ktorého zariadenie bolo uvedené do prevádzky v januári 2009, pričom právo na podporu doplatkom pre zariadenie na výrobu elektriny vo forme doplatku sa končí 30.01.2024. Z vyhlásenia obsiahnutého v zmluve o prevode časti podniku zo dňa 02.04.2014 vyplýva, že žalobca sa zoznámil so stavom prevádzkanej časti podniku a je s týmto stavom uzročený. S poukazom na obsah a účinky Zmluvy o predaji časti podniku mal jednoznačne za to, že na žalobcu prešli nie len všetky práva, ale i záväzky právneho predchodcu pôvodného výrobcu VENAS a.s. týkajúce sa uplatnenia podpory podľa zákona o OZE. Ak si teda právny predchodca nesplnil všetky zákonom stanovené povinnosti na úspešné uplatnenie podpory na rok 2015, negatívny následok v podobe nemožnosti uplatnenia si podpory na rok 2015 vyplývajúci z ustanovenia § 4 ods. 3 zákona o OZE sa bude vzťahovať ako na pôvodného výrobcu, tak aj na všetkých právnych nástupcov, na ktorých prešlo právo prevádzkovať zariadenia na výrobu elektriny, na ktorú sa podpora podľa zákona o OZE vzťahuje. Opačný výklad by totiž viedol k obchádzaniu účelu zákona o OZE. Zdôraznil, že systém podpory výroby elektriny z obnoviteľných zdrojov energie a vysokoúčinnnej kombinovanej výroby je založený na systéme „štátom dotovanej politiky“. Pre správne určenie resp. vytvorenie dostatočných finančných zdrojov na účely poskytovania podpory výroby elektriny z obnoviteľných zdrojov je potrebná „súčinnosť“ zo strany výrobcov spočívajúca predovšetkým v oznámení zákonom požadovaných údajov, a to predovšetkým či si uplatnia podporu na nasledujúci kalendárny rok a v akom rozsahu. Finančné zdroje určené na financovanie podpory obnoviteľných zdrojov energie sú tak každoročne vytvárané v závislosti od toho, koľko výrobcov elektriny a v akom rozsahu si bude uplatňovať podporu na elektrinu vyrobenú v ich zariadeniach. Údaje podľa ustanovenia § 4 ods. 2 písm. c) zákona o OZE, je potrebné oznámiť v zákonom stanovenej lehote z dôvodu, že cenové konanie v ktorom Úrad zohľadňuje náklady na systém podpory obnoviteľných zdrojov energie prebieha každoročne „ex offo“ ku koncu kalendárneho roka. Z uvedeného je zrejmé, že podpora výroby elektriny z obnoviteľných zdrojov si vyžaduje striktnú právnu úpravu, nakoľko sa zabezpečuje nevyhnutná zložka pre riadne fungovanie hospodárstva. Uviedol, že ustanovenie § 4 ods. 3 zákona o OZE odnímajúce nárok na uplatnenie podpory na jeden rok je kogentným ustanovením, ktoré je potrebné vykladať predovšetkým podľa zamýšľaného účelu a cieľa zákona, a tým je v tomto prípade jednoznačne vyňať spod poskytovania podpory tú časť vyrobenej elektriny, s ktorou sa v systéme podpory nepočítalo a neboli vytvorené finančné prostriedky na jej poskytovanie. Mal za to, že pri rešpektovaní zákonného cieľa je teda nutné predmetné ustanovenie vykladať tak, že prípadná zmena v osobe výrobcu elektriny (po termíne 15.08. príslušného kalendárneho roka) nemôže mať za následok opätovné zaradenie tej

zmluvné strany zrušili „doterajší“ právny vzťah vyplývajúci zo Zmluvy o predaji časti podniku a nahradili ho novým zmluvným vzťahom účinným od 01.01.2015 v súlade s čl. VII bod 19 Zmluvy o dodávke elektriny, prevzatí zodpovednosti za odchýlku a doplatku a preto nie je možné tvrdiť, že žalovaný bol výrobcom v júni 2014 a že porušil svoju zákonnú povinnosť v súlade s § 4 ods. 2 písm. c) zákona o OZE, nakoľko žiadnu povinnosť ani nemohol porušiť, lebo sa výrobcom elektriny stal až od 01.01.2015. Tvrdil, že vychádzajúc z vyššie uvedených právnych úkonov došlo v súlade s § 570 ods. 1 Občianskeho zákonníka k nahradeniu doterajšieho zmluvného vzťahu, ktorý vznikol u žalobcu uzavretím zmluvy o predaji časti podniku novým zmluvným vzťahom, ktorý na základe dohody strán zaväzuje žalobcu a teda vznikajú žalobcovi práva a povinnosti až od 01.01.2015. Mal za to, že rozhodnutie Okresného súdu Košice I sp. zn. 31Cb/86/2015 dáva za pravdu žalobcovi, nakoľko právny a skutkový základ predmetného rozhodnutia vychádza zo situácie, že zmluvné strany uzavreli zmluvu o predaji podniku no ako vyplýva z odôvodnenia predmetného rozsudku, nerobili také právne úkony, aby zrušili doterajší právny vzťah a nahradili ho novým právnym vzťahom ako sa to stalo v prípade žalobcu, ale bez ďalšieho akceptovali vzniknutý právny vzťah a iba uzavreli dodatok k zmluve o dodávke elektriny, kde sa iba formálne „opravilo“ označenie zmluvnej strany, ktorá sa touto zmluvnou stranou stala automaticky uzavretím zmluvy o predaji podniku (uvedené v čl. 8, 15, 16 odôvodnenia rozsudku). Teda nezrušili doterajší právny vzťah úkonmi ako u žalobcu, ale pokračovali v predchádzajúcom právnom vzťahu, ktorý založil právny predchodca. Ide o úplne rozdielnu skutkovú a právnu situáciu ako žalobcu.

9.V podaní zo dňa 15.10.2018 žalovaný v 1. rade uviedol, že žalobca stavia celú svoju doterajšiu argumentáciu na tvrdení, že sa naňho povinnosť v zmysle § 4 ods. 2 písm. c) zákona o OZE nevzťahovala s odkazom na skutočnosť, že zariadenie na výrobu elektriny, ktoré nadobudol od svojho právneho predchodcu, bolo údajne novo uvedené do prevádzky dňom 01.01.2015. Žalobca nadobudol zariadenie na výrobu elektriny od pôvodného prevádzkovateľa VENAS, a.s., so sídlom Moldavská cesta 21, 040 11 Košice, IČO: 36 206 270 na základe zmluvy o predaji časti podniku zo dňa 02.04.2014, pričom prechod práv a povinností k výrobnému zariadeniu nadobudol v zmysle prílohy k zmluve účinnosť dňa 02.09.2014. Zariadenie na výrobu elektriny bolo uvedené do prevádzky v januári 2009, ktorá skutočnosť je nepochybne zrejماً z rozhodnutia ÚRSO č. 0048/2014/E-KV ako aj rozhodnutia ÚRSO č. 0092/2014/E-KV, pričom právo na podporu doplatkom pre zariadenie na výrobu elektriny sa skončí dňa 30.01.2024. Žalovaný v 1. rade tvrdil, že ani z jedného z uvedených rozhodnutí ako ani zo žiadnych iných dokladov nevyplýva tvrdenie žalobcu o údajnom novom uvedení zariadenia na výrobu elektriny do prevádzky k dátumu 01.01.2015. V prípade, ak by aj zariadenie na výrobu elektriny bolo dňom 01.01.2015 nanovo uvedené do prevádzky, žalobca bol povinný splniť povinnosť v zmysle § 4 ods. 2 písm. c) zákona o OZE do 30 dní pred uvedením zariadenia výrobcu elektriny do prevádzky. Skutočnosť, že právny zástupca žalobcu a ani sám žalobca o uvedenej zákonnej povinnosti nemali vedomosť, ich neospravedlňuje od splnenia predmetnej zákonom stanovenej povinnosti a rovnako ani od právnych následkov spojených s jej nesplnením. Žalobcom tvrdenej skutočnosti o údajnej novej prevádzke zariadenia odporujú znenia vyššie spomínaných rozhodnutí ÚRSO č. 0092/2014/E-KV a č. 048/2014/E-KV, ako aj potvrdenia ÚRSO o pôvode elektriny č. 0200/2014/PoP-OZE, č. 0190/2014/PoP-OZE, č. 0089/2015/PoP-KV a č. 0090/2015/PoP-KV, ktoré všetky vo svojom odôvodnení odkazom na zmluvu o predaji časti podniku medzi žalobcom a jeho právnym predchodcom konštatujú, že právnemu predchodcovi žalobcu patrí doplatok na rok 2014 počnúc dňom 01.01.2014 a končiac dňom 01.09.2014 a žalobcovi doplatok na rok 2014 počnúc dňom 02.09.2014. Z predložených cenových rozhodnutí ÚRSO je zrejماً, že v prípade žalobcu aj jeho právneho predchodcu sa jedná o jedno a to isté zariadenie na výrobu elektriny, ktoré bolo uvedené do prevádzky v januári 2009. Skutočnosť, či a v akom rozsahu žalobca v predmetnom zariadení na výrobu elektriny elektrinu z obnoviteľných zdrojov vyrábal a dodával do sústavy, nemá na existenciu a plnenie zákonom stanovených povinností žalobcu ani jeho právneho predchodcu, žiaden vplyv. Uvedená skutočnosť sa môže odraziť výlučne v rozsahu podpory, na ktorú žalobcovi resp. jeho právneho predchodcu za ten ktorý kalendárny mesiac vznikne, v prípade riadneho a včasného splnenia všetkých zákonom stanovených povinností, nárok. Predaj časti podniku ako aj všetkých práv a povinností s tým spojených z právneho predchodcu žalobcu na žalobcu nadobudol účinnosť dňa 02.09.2014 a týmto momentom žalobca vstúpil nie len do všetkých práv, ale rovnako aj do všetkých povinností a záväzkov právneho predchodcu žalobcu. Nie je možné priznať relevanciu takému právnemu výkladu, ktorý by umožňoval odvrátiť zákonom predpokladaný a ex lege nastupujúci právny následok nesplnenia určitej zákonom stanovenej povinnosti regulovaného subjektu prostredníctvom predaja časti podniku inému subjektu. Takýto výklad by umožňoval priamo obchádzať plnenie zákonom stanovených povinností a vyhýbať sa zákonom predpokladaným následkom ich nesplnenia, čím by bolo znemožnené dosiahnutie zákonodarcom sledovaného účelu pri tvorbe právnych predpisov. Prechod

práv a povinností k dotknutej časti podniku nadobudol účinnosť dňom 02.09.2014, a teda splnenie zákonnej povinnosti v zmysle § 4 ods. 2 písm. c) zákona o OZE bolo povinnosťou právneho predchodcu žalobcu. Medzi stranami sporu je nesporné, že právny predchodca žalobcu svoju zákonom stanovenú povinnosť nesplnil, žalobca jej splnenie jeho právnym predchodcom nepreukazuje žiadnym spôsobom. Nesplnenie zákonom stanovenej povinnosti právnym predchodcom žalobcu nemôže byť pripisované na ťarchu žiadneho zo žalovaných. Žalobca nadobudol zariadenie na výrobu elektriny do svojej prevádzky od jeho právneho predchodcu so všetkými právami a povinnosťami sa k nemu vzťahujúcimi ako aj následkami s tým spojenými. V prípade, ak nedošlo k splneniu povinnosti zo strany právneho predchodcu žalobcu, ktorá skutočnosť je medzi stranami sporu nesporná, z ktorého dôvodu je tohto času žalobca ukrátený o podporu vo forme doplatku za rok 2015 ako aj vo forme odberu elektriny za cenu na straty, bol žalobca oprávnený uplatniť si voči pôvodnému prevádzkovateľovi zariadenia na výrobu elektriny právo na náhradu škody v podobe ušlého zisku, ktorá mu pasívnym konaním predchádzajúceho prevádzkovateľa zariadenia na výrobu elektriny vznikla. Žalobca bol ako podnikateľ pri nadobúdaní dotknutej časti podniku riadne povinný riadne si preveriť faktický aj právny stav nadobúdanej časti podniku vrátane splnenia zákonom požadovaných povinností ako aj ďalších právnych skutočností, ktoré by mohli byť akýmkoľvek spôsobom spôsobilé ovplyvniť prevádzku nadobúdanej časti podniku alebo zisk z nej vyplývajúci a právny predchodca žalobcu bol povinný žalobcu o všetkých uvedených okolnostiach riadne informovať. Porušenie uvedených povinností žalobcom a jeho právnym predchodcom nemôže byť uložené na ťarchu žiadnemu zo žalovaných. Za správne nie je možné považovať ani tvrdenia žalobcu, že podpora v zmysle § 3 zákona o podpore OZE ako aj povinnosti v zmysle § 4 ods. 2 písm. c) zákona o OZE sa vzťahujú na subjekt v pozícii výrobcu elektriny, ktorým postavením žalobca k dátumu, kedy sa povinnosť mala plniť, ešte nedisponoval, z ktorého dôvodu sa naňho podľa jeho názoru nemohla takáto povinnosť vzťahovať a rovnako naňho podľa jeho názoru ani nemohli účinne prejsť následky súvisiace s jej splnením/nesplnením zo strany právneho predchodcu. Uvedené tvrdenia žalobcu nie sú správne ani právne súladné s ustanoveniami právnych predpisov. Podpora sa v zmysle § 3 ods. 6 zákona o podpore OZE vzťahuje na zariadenia výrobcu elektriny po dobu 15 rokov od času uvedenia zariadenia do prevádzky alebo od roku rekonštrukcie alebo modernizácie technologickej časti zariadenia výrobcu do prevádzky. Z vyššie uvedeného ustanovenia § 3 ods. 6 zákona o podpore OZE je zrejmé, že právo na podporu sa vzťahuje na konkrétne zariadenie na výrobu elektriny, pričom toto je v praxi realizované prevádzkovateľom dotknutého výrobného zariadenia, ktorý má k predmetnému výrobnému zariadeniu užívacie oprávnenia a plní všetky povinnosti a zároveň požíva všetky práva k predmetnému zariadeniu na výrobu elektriny sa vzťahujúce. Ustanovenie § 4 ods. 2 zákona o podpore OZE na uvedené ustanovenie § 3 ods. 6 zákona o podpore OZE nadväzuje výpočtom povinností regulovaného subjektu, ktorý právo na podporu vzťahujúce sa k dotknutému výrobnému zariadeniu realizuje, a ktoré je tento regulovaný subjekt povinný riadne a včas plniť. Práve z uvedeného dôvodu je povinnosť v zmysle § 4 ods. 2 písm. c) viazaná pri nových subjektoch na uvedenie zariadenia do prevádzky, nie na nadobudnutie oprávnenia regulovaného subjektu na podnikanie v elektroenergetike. Skutočnosť, že zákonodarca použil pri formulácii zákonného ustanovenia § 4 ods. 2 zákona o podpore OZE pojem „výrobca elektriny“ nie je spôsobilá zmeniť skutočný obsah citovaného zákonného ustanovenia ani úmysel zákonodarcu. Ako už bolo vyššie uvedené, z citovaného zákonného ustanovenia je zrejmé, že podpora formou doplatku ako aj formou odberu elektriny za cenu elektriny na straty sa vzťahuje vždy na konkrétne zariadenie na výrobu elektriny a ním vyrobenú/dodanú elektrinu z obnoviteľných zdrojov energie. Uvedené vyplýva aj z rozhodnutia ÚRSO č. 0092/2014/E-KV, ktorým bola žalobcovi schválená pevná cena elektriny pre stanovenie doplatku pre rok 2014 počínajúc dňom 02.09.2014. Ak by sa však uvedená zákonná povinnosť aj vzťahovala výlučne na subjekt v pozícii výrobcu, taktiež nie je možné vylúčiť vyššie spomínané zákonom predpokladané účinky prechodu práv a povinností spojených s nadobúdanou časťou podniku. Skutočnosť, že žalobca nadobudol oprávnenie na výkon regulovaných činností v elektroenergetike dňom 02.09.2014, t.j. ku dňu účinnosti prechodu časti podniku z právneho predchodcu žalobcu na žalobcu žiadnym spôsobom nevylučuje prechod všetkých práv ako aj všetkých záväzkov s dotknutou časťou podniku súvisiacich z právneho predchodcu žalobcu na žalobcu. Za takúto skutočnosť nie je možné považovať ani ukončenie predchádzajúcich zmluvných vzťahov. Ukončenie predchádzajúcich zmluvných vzťahov zmluvnými stranami má účinky ex nunc, t.j. do budúcnosti a neruší akékoľvek práva ani záväzky zmluvných strán nadobudnuté na podklade predchádzajúcich spoločných zmluvných vzťahov. Žalobca uvedeným dňom vstúpil do právneho stavu, ktorý k uvedenému dátumu zanechal právny predchodca žalobcu, teda nie len do všetkých jeho práv, ale aj do všetkých jeho záväzkov vrátane aj všetkých prípadných negatívnych následkov omisívneho/komisívneho konania jeho právneho predchodcu. Skutočnosť, že strany sporu medzi sebou po nadobudnutí účinnosti predaja časti podniku následne uzatvorili pre lepšiu prehľadnosť nové zmluvné vzťahy, v ktorých si vzájomne upravili

svoje práva a povinnosti, nie je spôsobilá vylúčiť účinky spojené so zmluvou o predaji časti podniku. Prevzatie záväzkov predávajúceho je v zmysle § 476 Obchodného zákonníka imanentnou obligatórnu súčasťou zmluvy o predaji podniku resp. jeho časti. Základné ustanovenia pre jednotlivé zmluvné typy, ktorými je v prípade zmluvy o predaji podniku aj ustanovenie § 476 Obchodného zákonníka, majú v zmysle § 263 ods. 2 Obchodného zákonníka kogentnú povahu a zmluvné strany nie sú oprávnené sa od nich odchyliť. Na uvedené nadväzuje ďalej ustanovenie § 477 ods. 1 Obchodného zákonníka, v zmysle ktorého na kupujúceho prechádzajú všetky práva a záväzky, na ktoré sa predaj vzťahuje. Citované zákonné ustanovenie je v zmysle § 263 ods. 1 Obchodného zákonníka rovnako kogentné a zmluvné strany nie sú oprávnené sa od neho odchyliť. Ak by teda strany sporu aj mali úmysel vylúčiť prechod záväzkov právneho predchodcu žalobcu na žalobcu, čo za žiadnych okolností nemali, takéto zmluvné dojednanie by nebolo možné považovať za platné a bolo by potrebné aj za takýchto okolností postupovať podľa príslušných zákonných ustanovení. V nadväznosti na uvedené mal za to, že vzhľadom na skutočnosť, že právny predchodca žalobcu si svoju zákonom stanovenú povinnosť v zmysle § 4 ods. 2 písm. c) zákona o OZE voči žalovanému v 1. rade nespĺnil, žalobcovi ako jeho právnejmu nástupcovi, nevznikla možnosť uplatniť si právo na podporu elektriny podľa § 3 ods. 1 písm. b) a c) v roku 2015, a teda žalobcom uplatnená pohľadávka nikdy nevznikla. Vo vzťahu k nespĺneniu oznamovacej povinnosti zo strany žalobcu zotrval na doterajších vyjadreniach. Žalobca sa snaží preukazovať oprávnenosť svojho nároku tiež odkazom na uzatvorenú zmluvu o dodávke elektriny, prevzatí zodpovednosti za odchýlku a doplatku. V súvislosti s uvedeným poukázal na to, že existencia predmetnej ako ani akejkoľvek inej zmluvy nezbavuje žiadnu zo zmluvných strán plniť si zákonom stanovené povinnosti, ktoré sú pre všetky subjekty v postavení výrobcov elektriny z obnoviteľných zdrojov energie stanovené jednotne. Znenie a formulácia zákonného ustanovenia § 4 ods. 2 písm. c) zákona o OZE neposkytuje žalobcovi možnosť voľby plnenia resp. neplnenia zákonom stanovenej povinnosti a rovnako ani § 4 ods. 3 zákona o OZE, neposkytuje žalovanému v 1. rade možnosť voľby, či v prípade nespĺnenia povinnosti žalobcom resp. jeho právny predchodcom pripustí vznik zákonom predpokladaného následku alebo nie. Povinnosť obsiahnutá v § 4 ods. 2 písm. c) zákona o OZE je obligatórna pre všetky regulované subjekty s právom na podporu. A rovnako obligatórny je tiež zákonom predpokladaný následok obsiahnutý v sankcii právnej normy ustanovenia § 4 ods. 3 zákona o OZE. Zákon o OZE žalovanému v 1. rade nepripúšťa možnosť akejkoľvek voľnej úvahy, či zákonom stanovený následok v prípade nespĺnenia povinnosti žalobcu riadne a včas, uplatní alebo nie a neumožňuje žalovanému v 1. rade zákonom predpokladaný následok u „vybraných“ výrobcov odpustiť. Takáto možnosť je priamo zákonnou formuláciou ustanovenia § 4 ods. 3 zákona o OZE vylúčená, keďže ustanovením § 4 ods. 3 zákona o OZE predpokladaný následok nespĺnenia povinností obsiahnutých v ustanovení § 4 ods. 2 zákona o OZE nastáva ex lege, t.j. priamo zo zákona o OZE. Zákon o OZE nepredpokladá pre vznik následkov obsiahnutých v ustanovení § 4 ods. 3 zákona o OZE žiadne rozhodnutie ani uplatnenie akejkoľvek voľnej úvahy, z čoho je zrejmé, že už z povahy samotného zákonného ustanovenia je vylúčená akákoľvek žalobcom predostieraná možnosť vylúčiť resp. odpustiť zákonom predpokladaný následok v podobe nemožnosti uplatnenia práva na podporu v zmysle § 4 ods. 1 písm. b) a c) zákona o OZE na elektrinu vyrobenú v danom zariadení na výrobu elektriny na nasledujúci kalendárny rok. Akékoľvek argumentačné úvahy žalobcu o možnosti vylúčenia zákonom priamo predpokladaných následkov formou vzájomných zmluvných dojednaní strán sporu ako aj úvahy o možnosti ich dodatočného odvrátenia formou akéhokoľvek prejavu vôle žalovaného v 1. rade sú vzhľadom k uvedenému neaplikovateľné a pre podstatu samotného konania vo veci samej bezpredmetné. Záväzok žalovaného v 1. rade vyplývajúci zo zmluvy o dodávke elektriny na úhradu doplatku podľa cenového rozhodnutia ÚRSO vydaného žalobcovi je naviazaný na všeobecne záväzné právne predpisy. V zmysle bodu 1. písm. f) článku I. Zmluvy o dodávke elektriny: „Záväzok PDS v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi a spôsobom v tejto Zmluve zaplatiť Výrobcovi doplatok podľa cenového rozhodnutia Úradu pre reguláciu sieťových odvetví (v ďalšom „ÚRSO“) vydaného Výrobcovi.“ Vzhľadom k uvedenému nemôže a ani v roku 2015 nemohla žalovanému v 1. rade vzniknúť povinnosť na úhradu podpory vo forme doplatku žalobcovi na ním vyrobenú elektrinu v prípade, ak mu na jej reálne nadobudnutie nevznikol v zmysle platných právnych predpisov v danom kalendárnom roku nárok. V súvislosti s argumentáciou žalobcu, že povinnosť žalovaných uhrádzať žalobcovi podporu aj za rok 2015 vyplýva priamo zo zmluvy o dodávke elektriny zdôraznil, že právny vzťah medzi žalobcom a žalovanými a s ním súvisiace poskytovanie podpory sa síce uskutočňuje prostredníctvom uzatvorených súkromnoprávných obchodných zmlúv medzi stranami sporu ako podnikateľskými subjektmi, avšak oblasť energetiky je oblasťou, v ktorej v značnej miere vystupuje do popredia verejný záujem a s tým spojený verejnoprávny prvok, ktorý v značnej miere limituje zmluvnú voľnosť zmluvných strán v tejto oblasti. Zotrval na doterajších vyjadreniach súvisiacich s existenciou verejného záujmu pri stanovení práv a povinností subjektov pôsobiacich v oblasti elektroenergetiky. Poukázal na to, že zmluva

o dodávke elektriny sa uzatvára na celé obdobie, počas ktorého bolo k dotknutému zariadeniu na výrobu elektriny priznané právo na podporu v zmysle § 3 ods. 6 prvá veta zákona o OZE, počas ktorého si vak žalobca ako aj jeho právny predchodca pravidelne musí riadne a včas plniť všetky svoje zákonom stanovené povinnosti a svojim konaním sa snažiť zabezpečiť, aby mu podpora mohla byť v každom kalendárnom roku trvania zmluvy aj reálne poskytnutá. Z uvedeného je zrejmé, že zmluva o dodávke elektriny bola stranami sporu uzatváraná na dlhšie časové obdobie, a to s predpokladom riadneho plnenia všetkých nie len zmluvou, ale aj zákonom stanovených povinností jej zmluvných strán. Nepĺnenie zákonom ustanovených povinností nemôže v právnom štáte požívať právnu ochranu. V súvislosti s uvedeným Ústavný súd Slovenskej republiky dodáva, že v podmienkach právneho štátu je vo všeobecnosti akceptovateľné a v zásade vždy z dôvodu zabezpečovania efektívnosti právnej úpravy žiaduce, aby nespĺnenie zákonom stanovených povinností bolo sankcionovateľné, resp. mohlo vyvolať negatívne právne dôsledky na subjekt práva, ktorý si niektorú zákonom ustanovenú povinnosť nespĺnil. Nie je možné, aby bol dohodou zmluvných strán vylučujúcou plnenie zákonom stanovenej povinnosti resp. zákonom predpokladaného následku jej nespĺnenia, vo svojej podstate obchádzajúcou zákonné ustanovenie, v ktorom je dotknutá povinnosť resp. zákonom predpokladaný následok jej nespĺnenia, obsiahnutý, zachovaný zákonom sledovaný účel, keď zo samotného pôvodného znenia návrhu zákona č. 382/2013 Z.z. vyplýva, že účelom tohto zákona bolo ustanoviť právne dôsledky nespĺnenia niektorých povinností, ktoré tento zákon výrobcom elektriny ukladá. Zákonom stanovený zoznam povinností žalobcu je jednoznačný a od žalobcu ako aj jeho právneho predchodcu ako subjektu disponujúceho osobitným oprávnením na podnikanie v energetike v zmysle zákona č. 251/2012 Z.z. o energetike sa očakáva odborné vykonávanie povolenej činnosti ako aj určitá odborná spôsobilosť na výkon povolenej činnosti, a teda aj riadne plnenie všetkých jeho zákonom stanovených povinností súvisiacich s výkonom povolenej činnosti. Zdôraznil, že zákonom stanovené povinnosti nie sú v texte právnych predpisov stanovené bezdôvodne, ale za účelom ich dodržiavania zo strany dotknutých subjektov, a to tak zo strany výrobcov elektriny z obnoviteľných zdrojov energie, vrátane samotného žalobcu, ako aj zo strany žalovaných. Žalovaný v 1. rade nie je oprávnený svojvoľne vylučovať resp. obchádzať dikciu zákona pri niektorých výrobcov, nakoľko takýto postup zo strany žalovaného v 1. rade by predstavoval nerovnaké zaobchádzanie až diskrimináciu niektorých výrobcov voči iným výrobcov v rovnakom postavení. Zároveň poukázal na skutočnosť, že samotný zákon o OZE umožňuje žalovanému v 1. rade ako prevádzkovateľovi regionálnej distribučnej sústavy uplatniť si v rámci konania o cenovej regulácii len tie náklady vzniknuté v súvislosti s poskytnutím podľa § 3 ods. 1 písm. b), c) a d) zákona o OZE, ktoré žalovanému v 1. rade vznikli v súvislosti s poskytovaním podpory za podmienok a v rozsahu v zmysle zákona o OZE, t.j. len pre tie subjekty, ktorým na poskytnutie podpory v zmysle zákona o OZE vznikol v danom kalendárnom roku nárok. Plnenie povinností žalobcu zakotvených v § 4 ods. 2 zákona o OZE zákonodarca určil ako obligatórnu podmienku pre reálne nadobudnutie práva žalobcu na podporu v nasledujúcom kalendárnom roku. Žalovaný v 1. rade a taktiež ani žalobca nie sú oprávnení sa svojvoľne rozhodnúť, či tú ktorú zákonom stanovenú povinnosť budú alebo nebudú plniť bez nastúpenia zákonom predpokladaných následkov a rovnako nie sú oprávnení sa ani svojvoľne rozhodnúť, či v konkrétnom prípade zákonom ex lege predpokladaný následok nastúpi alebo nie. Ak by však aj, ako to tvrdí žalobca, zákon o OZE pripúšťal možnosť vylúčenia účinkov predpokladaných kogentným ustanovením § 477 Obchodného zákonníka a v nadväznosti na to aj zbavenia sa konkrétnej povinnosti u konkrétnych výrobcov, s ktorým tvrdením žalobcu však nesúhlasil, mal za to, že ani zo zmluvy o dodávke elektriny žiadna takáto skutočnosť nevyplýva. Právny predchodca žalobcu bol povinný si svoju zákonom stanovenú povinnosť riadne a v zákonom stanovenom termíne (t.j. do 15.08.2014) splniť. Keďže zo strany právneho predchodcu žalobcu k splneniu zákonom stanovenej povinnosti v zmysle § 4 ods. 2 písm. c) zákona o OZE riadne a včas v zákonom stanovenej lehote nedošlo, nastúpili zákonom predpokladané následky obsiahnuté v sankcii právnej normy § 4 ods. 3 zákona o OZE, v súlade s čím žalovaný v 1. rade žalobcovi ako právnenému nástupcovi jeho právneho predchodcu, podporu v zmysle § 4 ods. 1 písm. c) zákona o OZE na elektrinu vyrobenú z obnoviteľných zdrojov energie v roku 2015 neposkytol. Poukázali na právny názor Ústavného súdu Slovenskej republiky prezentovaný v samotnom konaní sp. zn.: PL.ÚS 50/2015, kde Ústavný súd Slovenskej republiky zdôrazňuje, že zo vzájomnej väzby jednotlivých ustanovení § 4 zákona o OZE vyplýva, že právom na jednotlivé formy podpory disponujú výrobcovia elektriny z OZE len za podmienky, že si riadne plnia zákonom stanovené povinnosti. Prepojením medzi zákonom ustanovenými právami a povinnosťami výrobcov elektriny z OZE je práve napadnuté ustanovenie § 4 ods. 3 zákona o OZE. Účelom § 4 ods. 3 zákona o OZE už podľa jeho pôvodného znenia bolo ustanoviť právne dôsledky nespĺnenia niektorých povinností, ktoré tento zákon výrobcom elektriny ukladá. Novelizáciou zákona o OZE došlo s účinnosťou od 01.01.2014 len k zmene resp. rozšíreniu týchto právnych dôsledkov. Vzhľadom k uvedenému vzájomné prepojenie

práv výrobcov elektriny z OZE na podporu plnenia ich zákonom ustanovených povinností, Ústavný súd Slovenskej republiky považuje za legitímne. V súvislosti s uvedeným Ústavný súd Slovenskej republiky zároveň zdôrazňuje, že vo všeobecnosti platí, že: „neplnenie zákonom ustanovených povinností nemôže v právnom štáte požívať právnu ochranu. Naopak, v podmienkach právneho štátu je vo všeobecnosti akceptovateľné a v zásade vždy aj z dôvodu zabezpečovania efektívnosti právnej úpravy žiaduce, aby nesplnenie zákonom ustanovených povinností bolo sankcionovateľné, resp. mohlo (potenciálne) vyvolať negatívne právne dôsledky na subjekt práva, ktorý si zákonom ustanovenú povinnosť nespĺnil.“ Zdôraznil, že vzniknutá situácia je následkom nedbanlivosti samotného právneho predchodcu žalobcu, spočívajúcej v tom, že tento v zákonom stanovenej lehote nepredložil predpokladanú charakteristiku svojej dodávky na nasledujúci kalendárny rok a predovšetkým neoznámil uplatnenie si podpory na nasledujúci kalendárny rok ako aj nedbanlivosti samotného žalobcu a jeho nedostatočnej obozretnosti pri nadobúdaní dotknutej časti podniku od jeho právneho predchodcu.

10. Žalobca v podaní zo dňa 09.11.2018 uviedol, že zákon o OZE ukladá povinnosti a poskytuje práva výlučne výrobcom elektrickej energie, žiadna povinnosť v žiadnom ustanovení najmä § 4 ods. 2 písm. c) neukladá povinnosť vlastníkom prevádzkovaného zariadenia na výrobu elektriny, ale výlučne iba výrobcovi. Uviedol, že zmysel zákona viazať povinnosti iba na výrobcu elektriny, nie na vlastníka zariadenia na výrobu vychádza aj zo skutočnosti, že na výrobcu elektriny sú kladené osobitné odborné predpoklady, t.j. nie každý vlastník prevádzkovaného zariadenia môže byť aj výrobca elektriny. Výrobcom elektriny sa môže stať iba ten, kto splní osobitné odborné predpoklady uvedené v § 5 ods. 2 zák. č. 251/2012 Z.z. o energetike a nemôže byť ním akýkoľvek subjekt na rozdiel od vlastníka prevádzkového zariadenia, na ktorého nie sú kladené žiadne osobitné predpoklady. Poukázal na to, že v zmysle § 476 a nasl. Obchodného zákonníka a taktiež platnej judikatúry nemôžu byť predmetom prevodu na základe zmluvy o prevode podniku úradné povolenia. Uvedené potvrdzuje aj rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2Cob/757/2014, kde sa v odôvodnení uvádza „...na kupujúceho neprešli jednotlivé povolenia vydané orgánmi štátnej správy argumentujúc, že v prípade povolení a oprávnení ide o verejnoprávne vzťahy voči orgánom verejnej moci, teda nejde o rovnoprávne postavenie (orgán štátnej správy - podnikateľ) a obsah takéhoto rozhodnutia nezávisí na vôli subjektu súkromného práva, preto ním nemôžu subjekty súkromného práva voľne disponovať...“. Zjednodušene povedané, že predajom zariadenia na výrobu elektriny sa nemôžu automaticky previesť aj práva a povinnosti vyrábať elektrinu, nakoľko tie sú vydávané na základe úradného povolenia iba subjektu, ktorý spĺňa na to osobitné odborné predpoklady. Žalobca sa stal výrobcom elektrickej energie až na základe rozhodnutia Úradu pre reguláciu sieťových odvetví č. 2014E0611 s právom vyrábať a dodávať elektrinu od 02.09.2014, čomu predchádzalo splnenie osobitných odborných predpokladov uvedených v § 5 ods. 2 zák. č. 257/2012 Z.z. o energetike. Až týmto dňom žalobca začal byť výrobcom a dodávateľom elektrickej energie žalovaným v 1. a 2. rade. Následne dňa 13.10.2014 uzavrel so žalovaným v 1. rade Zmluvu o dodávke elektriny a doplatku za elektrinu vyrobenú z obnoviteľných zdrojov č. MIX_10_2014, kde okrem iného si zmluvné strany v čl. 7 bod 11 dohodli, že táto zmluva sa bude vzťahovať len na práva a povinnosti, ktoré vznikli odo dňa 02.09.2014, teda i v zmysle tohto článku sa strany zmluvné dohodli, že práva a povinnosti, ktoré vznikli pred účinnosťou tejto zmluvy nebudú brať do úvahy. Žalobca uviedol, že ako nový výrobca uviedol do prevádzky zariadenie, ktoré kúpil na základe Zmluvy o predaji podniku až keď získal úradné povolenie na výrobu elektriny dňa 02.09.2014. Žalobca nepopiera skutočnosť, že zariadenie bolo prvýkrát uvedené do prevádzky už v januári 2009, ale po 02.09.2014 došlo okrem iného k jeho technickej zmene dôsledkom čoho bola i zmena samotného výrobného procesu, teda nemožno súhlasiť s tým, že vlastne ide iba o pokračovanie v doterajšej výrobe. Predložil dôkazy o zmene výrobného procesu, ktoré vyvracajú tvrdenia žalovaného v 1. rade, že žalobca automaticky iba pokračuje vo výrobe, ktorá začala v januári 2009, najmä žalobca okrem iného prestal spaľovať minerálny olej, nahradil ho iným druhom paliva, a tým v podstate úplne zmenil výrobný proces v medziach, aby ďalej spĺňal právo na podporu podľa zákona o OZE. Túto skutočnosť vzhľadom na to, že žalobca nemohol objektívne byť výrobcom pred 02.09.2014 považuje iba za sekundárnu. Žalovaným uvádzaný argument, že aj v prípade, ak by hypoteticky uviedol nanovo do prevádzky zariadenie ako nový výrobca, tak bol povinný postupovať podľa § 4 ods. 2 písm. c) zákona o OZE, teda ako uvádza žalovaný v 1. rade žalobca mal splniť povinnosť na zariadenia uvedené do prevádzky pred 15.08., a to tým, že mal 30 dní pred uvedením zariadenia výrobcu elektriny oznámiť predpokladané dodané množstvo energií, je právne irelevantný a v rozpore s ustanovením § 4 ods. 2 písm. c) zákona o OZE. V zmysle znenia vyššie uvedenej právnej normy je výrobcovi elektriny uložená povinnosť pri zariadeniach uvedených do prevádzky po 15.08. informovať iba o využití práva podľa ods. 1 najneskôr do 30 dní pred uvedením zariadenia výrobcu do prevádzky. Uvedené ustanovenie neukladá výrobcovi

pri zariadeniach uvedených do prevádzky povinnosť predpokladané dodané množstvo elektriny, ale oznámiť využitie práva podľa ods. 1, čo žalobca urobil, a teda využil právo podľa ods. 1, dôkazom čoho sú podpísané zmluvy o odbere elektriny a doplatku zo dňa 13.10.2014. Skutočnosť, že všetky práva a povinnosti vyplývajúce zo zákona o OZE sú viazané výlučne na výrobcu a dodávateľa elektriny, nie na prevádzkované zariadenie na výrobu elektriny vyplýva zo znenia zák. č. 309/2009 o OZE, kde vo všetkých jednotlivých ustanoveniach, keď sa priznáva právo alebo ukladá povinnosť hovorí sa výlučne iba o výrobcovi elektriny. Uvedenú skutočnosť potvrdzuje i žalovaný v 1. rade uvádzané rozhodnutie Ústavného súdu ÚS 50/2015, ktoré vo svojom odôvodnení vždy hovorí o konkrétnom výrobcovi elektriny, nie o prevádzkovanom zariadení a iba výrobcovi priznáva práva a povinnosti. Zdôraznil, že u žalobcu vzhľadom na skutočnosť, že sa stal výrobcou až 02.09.2014 ide o špecifický prípad, ktorý nastal v predmetnom roku 2014, keď si mnoho výrobcov elektriny neuvedomilo sprísnenú právnu úpravu zákona o OZE v časti oznamovať predpokladané množstvo elektriny vždy do 15.08. kalendárneho roka. Žalobca nijako nespochybnil argumentáciu žalovaného v 1. rade poukazujúcu na to, že zákon o OZE sleduje verejný záujem, ktorý predpokladá riadne plnenie zákonom stanovených povinností všetkými výrobcami elektriny z obnoviteľných zdrojov, pričom však poukázal na to, že žalobca ako výrobca elektriny žiadneho právneho predchodcu nemal ani nemohol mať a ako nový výrobca si splnil všetky zákonom stanovené povinnosti.

11. Žalovaný v 1. rade v podaní zo dňa 04.12.2018 poukázal na to, že z ust. § 3 ods. 6 zákona o OZE je zrejme, že právo na podporu sa vzťahuje na konkrétne zariadenie na výrobu elektriny. Nie je teda zmenou vlastníka alebo prevádzkovateľa zariadenia na výrobu elektriny meniť dobu ani rozsah práva na podporu pre dotknuté výrobné zariadenia. V prípade, ak právo na podporu v zmysle § 3 ods. 6 zákona o podpore OZE pre konkrétne výrobné zariadenie vznikne, zmena vlastníka alebo prevádzkovateľa výrobného zariadenia nespôsobí jeho zmenu ani zánik a rovnako v prípade, ak právo na podporu v zmysle § 3 ods. 6 zákona o podpore OZE pre konkrétne výrobné zariadenie z niektorého zo zákonom predpokladaných dôvodov zanikne, zmena vlastníka alebo prevádzkovateľa výrobného zariadenia nespôsobí opätovný vznik práva na podporu alebo akékoľvek vylúčenie zákonom predpokladaných následkov v podobe zániku práva na podporu v prípadoch hypotézy a dispozície príslušnej právnej normy. Obdobný výklad je potrebné aplikovať aj v prípade sankcie obsiahnutej v § 4 ods. 3 zákona o OZE zakotvujúcej dočasnú stratu nároku na podporu v nasledujúcom kalendárnom roku. Ak si výrobca vo vzťahu k určitému výrobnému zariadeniu nesplní všetky svoje zákonom stanovené povinnosti v zmysle § 4 ods. 2 písm. c) zákona o OZE, nastane ex lege zákonom predpokladaná sankcia v zmysle § 4 ods. 3 zákona o OZE v podobe straty podpory na elektrinu vyrobenú v dotknutom výrobnom zariadení v nasledujúcom kalendárnom roku. Zmena vlastníka alebo prevádzkovateľa dotknutého výrobného zariadenia nemá na uvedenú skutočnosť žiaden vplyv a vzhľadom na skutočnosť, že vo vzťahu k predmetnému výrobnému zariadeniu nedošlo k naplneniu dispozície právnej normy obsiahnutej v niektorom z ustanovení § 4 ods. 2 písm. c), nie je žiadnym spôsobom spôsobilá ovplyvniť ani vylúčiť existenciu zákonom predpokladaného následku v podobe sankcie obsiahnutej v § 4 ods. 3 zákona o OZE. Rovnaká situácia vznikla aj v prípade výrobného zariadenia žalobcu. Žalobca nadobudol zariadenie na výrobu elektriny od právneho predchodcu žalobcu ako pôvodného prevádzkovateľa dotknutého výrobného zariadenia na základe zmluvy o predaji časti podniku zo dňa 02.04.2014, pričom prevod práv a povinností k výrobnému zariadeniu nadobudol v zmysle prílohy k zmluve účinnosť dňa 02.09.2014. Vzhľadom k uvedenému je zrejme, že povinnosť v zmysle § 4 ods. 2 písm. c) zákona o OZE bol povinný plniť právny predchodca žalobcu disponujúci v zákonom predpokladanom čase plnenia predmetnej zákonnej povinnosti (t.j. 15.08.2014) vlastníckym, užívacím ako aj dispozičným právom k dotknutému výrobnému zariadeniu ako aj postavením výrobcu v zmysle príslušných ustanovení zákona o energetike. Vzhľadom ku skutočnosti, že právny predchodca žalobcu si svoju zákonom stanovenú povinnosť vo vzťahu k dotknutému výrobnému zariadeniu v roku 2014 nesplnil, ktorá skutočnosť je medzi stranami sporu nesporná, ex lege dočasne zanikol nárok na poskytnutie podpory na elektrinu vyrobenú v dotknutom výrobnom zariadení pre celý kalendárny rok 2015. Skutočnosť, že medzičasom došlo k zmene vlastníka a prevádzkovateľa dotknutého výrobného zariadenia žiadnym spôsobom neovplyvňuje dočasný zánik nároku na poskytnutie podpory na elektrinu vyrobenú v dotknutom výrobnom zariadení pre celý kalendárny rok 2015. Dal do pozornosti tunajšieho súdu tiež zásadu „nemo plus iuris transfere potest, quam ipse habet“, t.j. že nikto nemôže na iného previesť viac práva, ako sám má. Keďže nárok na poskytnutie podpory na elektrinu vyrobenú v dotknutom výrobnom zariadení pre celý kalendárny rok 2015 v zmysle § 4 ods. 3 zákona o OZE dočasne zanikol, právny predchodca žalobcu týmto nárokom ku dňu účinnosti prevodu dotknutého výrobného zariadenia na žalobcu nedisponoval. Vzhľadom ku skutočnosti, že právny predchodca žalobcu nárokom na poskytnutie podpory na elektrinu vyrobenú

v dotknutom výrobnom zariadení pre celý kalendárny rok 2015 nedisponoval, nemohol takýto nárok účinne previesť na žalobcu, v dôsledku čoho teda žalobca nárok na poskytnutie podpory na elektrinu vyrobenú v dotknutom výrobnom zariadení pre kalendárny rok 2015 nemohol účinne nadobudnúť. Nie je možné priznať relevanciu takému právnemu výkladu, ktorý by umožňoval odvrátiť zákonom predpokladaný a ex lege nastupujúci právny následok nesplnenia určitej zákonom stanovenej povinnosti regulovaného subjektu vo vzťahu k dotknutému výrobnému zariadeniu, na ktoré sa vzťahuje právo na podporu v zmysle § 3 ods. 6 zákona o OZE prostredníctvom predaja časti podniku inému subjektu alebo prostredníctvom akejkoľvek zmeny v osobe vlastníka alebo prevádzkovateľa dotknutého výrobného zariadenia. Vzhľadom k uvedenému je teda bezpredmetné, či žalobca disponoval postavením výrobcu v zmysle príslušných ustanovení zákona o energetike resp. kedy uvedené postavenie nadobudol o argumentácia žalobcu v tomto smere je pre konanie vo veci samej irelevantná. Zdôraznil, že dotknuté zariadenie na výrobu elektriny bolo uvedené do prevádzky v januári 2009, ktorá skutočnosť je nepochybne zrejماً z rozhodnutia ÚRSO č. 0048/2014/E-KV ako aj rozhodnutia ÚRSO č. 0092/2014/E-KV, pričom právo na podporu doplatkom pre dotknuté zariadenie na výrobu elektriny sa skončí dňa 30.01.2024. Zo žiadneho rozhodnutia ÚRSO ani zo žiadnych iných dokladov nevyplýva tvrdenie žalobcu o údajnom novom uvedení zariadenia na výrobu elektriny do prevádzky k dátumu 01.01.2015. Žalobcom tvrdenej skutočnosti o údajnej novej prevádzke zariadenia odporujú znenia vyššie uvedených rozhodnutí ÚRSO, ako aj potvrdenia ÚRSO o pôvode elektriny č. 0200/2014/PoP-OZE, č. 0190/2014/PoP-OZE, č. 0089/2015/PoP-KV a č. 0090/2015/PoP-KV, z ktorých textu je zrejماً, že v prípade žalobcu a právneho predchodcu žalobcu sa jedná o jedno a to isté zariadenie na výrobu elektriny, ktoré bolo uvedené do prevádzky v januári 2009. Časom uvedenia zariadenia výrobcu elektriny do prevádzky sa v zmysle legálnej definície obsiahnutej v § 2 ods. 3 písm. e) zákona o OZE rozumie dátum, (i) kedy bolo na základe právoplatného kolaudačného rozhodnutia povolené trvalé užívanie zariadenia výrobcu elektriny alebo (ii) kedy bola úspešne vykonaná funkčná skúška pripojenia zariadenia výrobcu elektriny do sústavy podľa toho, ktorý dátum nastane neskôr. Napriek zmenám vo výrobnom procese, ktoré sa žalobca počas celého konania snaží preukazovať ako podstatu celej svojej argumentácie, nebolo na dotknuté výrobné zariadenie vydané nové kolaudačné rozhodnutie a rovnako nebola na dotknuté výrobné zariadenie vykonaná ani nová funkčná skúška, ktoré by potvrdzovali tvrdenie žalobcu, že sa jedná o nové výrobné zariadenie s novým časom uvedenia nového výrobného zariadenia do prevádzky. V roku 2014 teda nedošlo k splneniu ani jednej z podmienok vyžadovaných § 2 ods. 3 písm. e) zákona o OZE pre nové uvedenie zariadenia do prevádzky. Tvrdenia žalobcu o novom uvedení zariadenia do prevádzky k 01.01.2015 preto nemajú oporu v platnej právnej úprave.

12. Žalovaný v 2. rade v podaní zo dňa 06.12.2018 uviedol, že žalobca nadobudol zariadenie na výrobu elektriny od pôvodného prevádzkovateľa VENAS, a.s., Moldavská cesta 21, 040 11 Košice, IČO: 36 206 270 (ďalej len „právny predchodca žalobcu“) na základe zmluvy o predaji časti podniku zo dňa 02.04.2014, pričom prevod práv a povinností k výrobnému zariadeniu nadobudol účinnosť dňa 02.09.2014. Žalobca vstúpil do práv a povinností svojho právneho predchodcu, ktoré ten v momente účinnosti prevodu mal. Z doterajšieho priebehu konania má žalovaný v 2. rade za nesporné, že povinnosť v zmysle § 4 ods. 2 písm. c) zákona č. 309/2009 Z.z. nebola v roku 2014 splnená ani zo strany právneho predchodcu žalobcu a rovnako ani zo strany samotného žalobcu. S nesplnením uvedenej povinnosti zákon č. 309/2009 Z.z. spája právny následok nemožnosti uplatnenia nároku na podporu v nasledujúcom kalendárnom roku.

13. Okresný súd Košice I rozsudkom sp. zn. 26Cb/68/2017 zo dňa 11.12.2018 žalobu zamietol a žalovaným v 1. a 2. rade priznal náhradu trov konania.

14. Proti rozsudku podal žalobca odvolanie, ktoré odôvodnil tým, že súd prvej inštancie nedostatočne posúdil najdôležitejšiu otázku majúcu význam pre rozhodnutie a to, či právnym následkom uzavretia Zmluvy o predaji časti podniku zo dňa 02.04.2014 medzi obchodnou spoločnosťou VENAS, a.s. Moldavská cesta 21, 040 11 Košice, IČO: 36 206 270 ako predávajúcim a žalobcom ako kupujúcim, je aj prechod povolenia na výrobu elektriny, resp. prechod povolenia na podnikanie v oblasti elektroenergetiky a či v tejto súvislosti je potom predávajúcim právnym predchodcom v rozsahu všetkých práv a povinností spojených s postavením žalobcu ako výrobcu elektriny s právom na podporu a najmä, či sa na neho (žalobcu) vzťahuje aj všetky zákonné povinnosti vrátane oznamovacej povinnosti podľa zákona o OZF, ktoré mal jeho právny predchodca, ak by pokračoval naďalej vo svojom podnikaní v elektroenergetike. Je sporné, že podľa ust. § 6 ods. 1 z.č. 251/2012 Z.z. podnikateľ v energetike možno len na základe a v súlade s povolením alebo potvrdením o splnení oznamovacej povinnosti. To znamená, že aj žalobca bol

povinný zaobstarat' si povolenie na podnikanie v oblasti elektroenergetiky. Súd nerešpektoval to, že ak neprechádza právo vyrábať elektrinu získané na základe úradného povolenia z právneho predchodcu, nemôžu logicky prejsť ani žiadne ďalšie zákonné práva a povinnosti spojené s týmto úradným povolením vydaného výrobcovi elektriny najmä zákonná oznamovacia povinnosť podľa § 4 ods. 2 písm. c/ zákona o OZE. Výrobcom elektriny sa môže stať iba ten, kto splní osobitné odborné predpoklady uvedené v § 5 ods. 2 z.č. 251/2012 Z.z. o energetike a nemôže byť ním akýkoľvek subjekt na rozdiel od vlastníka prevádzkového zariadenia, na ktorého nie sú kladené žiadne osobitné predpoklady. V zmysle § 476 a nasl. Obchodného zákonníka a taktiež platnej judikatúry nemôžu byť predmetom prevodu na základe zmluvy o prevode podniku úradné povolenia. Uvedené potvrdzuje aj rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach 2Cob/151/2014, kde sa v odôvodnení uvádza: „...na kupujúceho neprešli jednotlivé povolenia vydané orgánmi štátnej správy argumentujúc, že v prípade povolení a oprávnení ide o verejnoprávne vzťahy voči orgánom verejnej moci, teda nejde o rovnoprávne postavenie (orgán štátnej správy - podnikateľ) a obsah takéhoto rozhodnutia nezávisí na vôli subjektu súkromného práva, preto ním nemôžu subjekty súkromného práva voľne disponovať“. Žalobca sa stal výrobcou elektrickej energie až na základe rozhodnutia Úradu pre reguláciu sieťových odvetví č. 2014E0611 s právom vyrábať a dodávať elektrinu od 02.09.2014, tomu predchádzalo splnenie osobitných odborných predpokladov uvedených v § 5 ods. 2 zák. č. 251/2012 Z.z. o energetike. Uviedol, že ako nový výrobca uviedol do prevádzky zariadenie, ktoré kúpil na základe Zmluvy o predaji podniku až keď získal úradné povolenie na výrobu elektriny t.j. dňa 02.09.2014. Žalobca nepopiera skutočnosť, že zariadenie bolo prvýkrát uvedené do prevádzky už v januári 2009, ale po 02.09.2014 došlo okrem iného k jeho technickej zmene dôsledkom čoho bola i zmena samotného výrobného procesu, teda nemožno súhlasiť s tým, že vlastne ide iba o pokračovanie v doterajšej výrobe. I keď túto skutočnosť vzhľadom na to, že žalobca nemohol objektívne byť výrobcou pred 02.09.2014 považuje iba za sekundárnu. Výrobca elektriny s právom na podporu je povinný oznámiť Úradu pre reguláciu sieťových odvetví (ďalej len „úrad“) a prevádzkovateľovi regionálnej distribučnej sústavy uplatnenie podpory podľa § 3 ods. 1 písm. b/ a c/, vrátane predpokladaného množstva dodanej elektriny, vždy k 15. augustu na nasledujúci kalendárny rok; pri zariadeniach výrobcu elektriny uvedených do prevádzky po 15. auguste je výrobca elektriny povinný informovať prevádzkovateľa regionálnej distribučnej sústavy o využití práva podľa odseku 1 najneskôr 30 dní pred uvedením zariadenia výrobcu elektriny do prevádzky“. V zmysle znenia vyššie uvedenej právnej normy je výrobcovi elektriny uložená povinnosť pri zariadeniach uvedených do prevádzky po 15.08.2014 informovať iba o využití práva podľa ods. 1 najneskôr do 30 dní pred uvedením zariadenia výrobcu do prevádzky, a preto keď vychádzame zo znenia ods. 1: „Výrobca elektriny, ktorý spĺňa podmienky na získanie podpory podľa § 3 (ďalej len výrobca elektriny s právom na podporu“), má právo na prednostné pripojenie ... odber elektriny ... doplatok ...“ teda uvedené znenie neukladá výrobcovi pri zariadeniach uvedených do prevádzky povinnosť oznamovať predpokladané dodané množstvo elektriny, ale naopak oznámiť využitie práva podľa ods. 1, čo žalobca urobil, a teda využil právo podľa ods. 1 a dôkazom čoho sú podpísané zmluvy o odbere elektriny a doplatku dňa 13.10.2014. Skutočnosť, že všetky zákonné práva a povinnosti vyplývajúce zo zákona o OZE sú viazané výlučne na výrobcu a dodávateľa elektriny, nie na prevádzkované zariadenie na výrobu elektriny vyplýva zo znenia z.č. 309/2009 o OZE, kde vo všetkých jednotlivých ustanoveniach keď sa priznáva právo alebo ukladá povinnosť hovorí sa výlučne iba o výrobcovi elektriny. Uvedenú skutočnosť potvrdzuje i žalovaný v 1. rade uvádzané rozhodnutie Ústavného súdu ÚS 50/2015, ktoré vo svojom odôvodnení vždy hovorí o konkrétnom výrobcovi elektriny, nie o prevádzkovanom zariadení a iba výrobcovi priznáva práva a povinnosti. Žalobca nijako nespochybňuje argumentáciu žalovaného uvedenú v poslednom vyjadrení, že z. o OZE sleduje verejný záujem, ktorý predpokladá riadne plnenie zákonom stanovených povinností všetkými výrobcami elektriny z obnoviteľných zdrojov a tým nepriamo zabezpečiť energetickú bezpečnosť štátu, ale dodal, že v žiadnom prípade mu nemožno na úkor tohto pripočítať to, že si túto predmetnú oznamovaciu povinnosť nespĺnil jeho právny predchodca, nakoľko z vyššie uvedených argumentov žalobca ako výrobca elektriny žiadneho právneho predchodcu nemal ani nemohol mať. A keďže začal na základe úradného povolenia vyrábať elektrinu až od 02.09.2014 splnil si všetky zákonné i zmluvné predpoklady, aby mu bol priznaný celý žalovaný nárok na podporu podľa z. o OZE v roku 2015, tak ako je podrobne opísaný v podanej žalobe. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobe v plnom rozsahu vyhovie a prizná žalobcovi voči žalovaným náhradu trov konania vo výške 100%.

15.K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný v 1. rade a uviedol, že rozsudok súdu prvej inštancie považuje za zrozumiteľný, jasný a riadne odôvodnený. Súd prvej inštancie sa v odôvodnení napadnutého

rozsudku dostatočne vysporiadal so všetkými skutočnosťami významnými pre rozhodnutie vo veci samej a svoje právne úvahy a posúdenia riadne zdôvodnil.

16. Krajský súd v Košiciach uznesením sp. zn. 2Cob/121/2019 zo dňa 31.01.2020 zrušil rozsudok a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Odvolací súd uviedol, že v konaní pred súdom prvej inštancie bolo nesporne preukázané, že žalobca je výrobcou elektriny z obnoviteľných zdrojov energie v zariadení prevádzkovanom žalobcom na výrobu elektriny z obnoviteľných zdrojov energie. S takýmto postavením žalobcu ako výrobcu elektriny bolo spojené aj právo na podporu podľa zákona č. 309/2009 Z.z. (Zákon o podpore OZE), ktoré žalobca uplatnil za kalendárny rok 2015, ktoré právo na podporu podľa ust. § 3 ods. 1 písm. b), c) a § 4 ods. 1 písm. b), c) zákona o podpore OZE bolo v konaní pred súdom prvej inštancie vyhodnocované. Žalobca v priebehu konania uvádzal, že do dňa získania príslušného oprávnenia nemal postavenie výrobcu elektriny a príslušné oprávnenie na výrobu elektriny získal až na základe rozhodnutia ÚRSO č. 0068/2014/E-PE zo dňa 02.09.2014, ktoré ho oprávňovalo podnikat' v energetike v súlade s § 6 ods. 1 Zákona o energetike, t.j. len na základe a v súlade s príslušným povolením alebo potvrdením. Zákon o podpore OZE pritom neukladá takémuto výrobcovi elektriny (ktorý získal oprávnenie po 15.08.2014) aj povinnosť uvedenú v § 4 ods. 2 písm. c) zákona, keďže túto by nebolo možné objektívne splniť. Žalobcu nemožno sankcionovať za to, že si zákonom uložené povinnosti nespĺnil predávajúci zo zmluvy o predaji časti podniku ako pôvodný výrobca elektriny a vlastník zariadenia na výrobu elektriny, ktoré žalobca nadobudol na základe Zmluvy o predaji časti podniku až dňom 02.09.2014, teda po lehote 15.08.2014. Na žalobcu totiž Zmluvou o predaji časti podniku nemohlo prejsť a ani neprešlo oprávnenie verejnoprávneho charakteru, t.j. povolenie na výrobu elektriny a k tomuto povoleniu nebol v postavení právneho nástupcu pôvodného vlastníka zariadenia na výrobu elektriny. V prípade úradných povolení a oprávnení ide totiž o verejnoprávne vzťahy voči orgánom verejnej moci, teda nejde o rovnoprávne postavenie (orgán štátnej správy - podnikateľ) a obsah takéhoto rozhodnutia nezávisí na vôli subjektu súkromného práva, preto ním nemôžu subjekty súkromného práva voľne disponovať. Záver súdu prvej inštancie v bode 48. odôvodnenia jeho rozhodnutia, podľa ktorého žalobca mal na základe Zmluvy o predaji časti podniku nadobudnúť nielen zariadenia na výrobu elektriny, ale spolu s nimi všetky práva a záväzky s nimi spojené, pokladal za nesprávny. Žalobca je totiž právnym nástupcom predávajúceho zo Zmluvy o predaji časti podniku v rozsahu všetkých práv a povinností predávajúceho, okrem prechodu postavenia (statusu) predávajúceho ako výrobcu elektriny podľa príslušných ustanovení Zákona o podpore OZE. Túto skutočnosť napokon súd prvej inštancie potvrdzuje v bode 49 odôvodnenia jeho rozhodnutia, kde uvádza, že aj žalobca bol povinný zaobstarat' si povolenie na podnikanie v oblasti elektroenergetiky, keďže podľa ust. § 6 ods. 1 Zák. č. 251/2012 Z.z. podnikat' v energetike možno len na základe a v súlade s povolením alebo potvrdením o splnení oznamovacej povinnosti. V zmysle § 3 Zákona o podpore OZE podpora výroby elektriny vysoko účinnou kombinovanou výrobou sa vzťahuje na konkrétne zariadenia výrobcu elektriny. Podľa § 3 ods. 6 Zákona o podpore OZE sa podpora skutočne vzťahuje na zariadenie výrobcu elektriny, čo však neznamená, že právo na podporu sa vzťahuje len na samotné zariadenie, ktoré ako neživá vec ani nemôže byť technické zariadenie bez právnej subjektivity, ale ten subjekt - výrobca elektriny, ktorý spĺňa zákonom stanovené podmienky, okrem iného aj to, že disponuje zariadením na výrobu elektriny s potrebnými parametrami. O tejto skutočnosti svedčí aj znenie § 4 ods. 1 citovaného zákona, v ktorom sa všeobecný termín „podpora“ konkretizuje za účelom vymedzenia skutočného obsahu tejto podpory, resp. práva na podporu, pričom jedným z druhov práva na podporu je aj v ust. § 4 ods. 1 písm. c/ Zák. o podpore OZE vymenovaný doplatok podľa § 3 ods. 1 písm. c) tohto zákona. Právo na takýto doplatok je už jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností viazané, tak ako to je uvedené v ust. § 4 ods. 1 Zák. o podpore OZE na „výrobcu elektriny, ktorý spĺňa podmienky získania podpory podľa § 3 (ďalej len „výrobca elektriny s právom na podporu“).“ Všetky zákonné práva a povinnosti vyplývajúce zo zákona o podpore OZE sú viazané na výrobcu elektriny a nie na samotné prevádzkované zariadenie na výrobu elektriny, pričom vo všetkých jednotlivých ustanoveniach tohto zákona, sa priznávajú práva alebo ukladajú povinnosti výlučne iba výrobcovi elektriny. Táto skutočnosť napokon vyplýva aj z odôvodnenia rozhodnutia Ústavného súdu SR č. 50/2015 - 148 zo dňa 22.03.2017, v ktorom ÚS SR akékoľvek práva a povinnosti vyplývajúce zo Zákona o podpore OZE výlučne viaže na výrobcov elektriny a nie na samotné zariadenie na výrobu elektriny. Pri posudzovaní nemožného porušenia oznamovacej povinnosti žalobcu podľa § 4 ods. 2 písm. c/ Zákona o podpore OZE treba prisvedčiť argumentácii žalobcu, podľa ktorej Zmluvou o predaji časti podniku sa žalobca ako kupujúci automaticky nestal výrobcou elektriny (čo Zákon o energetike ani nepripúšťa), a preto mu nemôže byť pripisované nespĺnenie zákonom stanovenej povinnosti jeho právneho predchodcu oznámiť ÚRSO a prevádzkovateľovi regionálnej distribučnej sústavy uplatnenie podpory podľa § 3 ods. 1 písm. b) a c)

Zákona o podpore OZE. Po získaní príslušného oprávnenia na podnikanie v elektroenergetike, t.j. po získaní postavenia výrobcu elektriny (po 02.09.2014), žalobca dňa 13.10.2014 uzavrel so žalovaným v 1. rade Zmluvu o dodávke elektriny a doplatku za elektrinu vyrobenú z obnoviteľných zdrojov č. MIX-10-2014, podľa ktorej účtoval dodávku elektriny a doplatku, ktorých výška za rok 2015 je aj predmetom tohto konania. Odvolací súd dospel k záveru, že právo na podporu žalobca má a nebol dôvod na jej odňatie žalovanými, použitím sankčného mechanizmu z titulu nesplnenia si oznamovacej povinnosti žalobcom podľa ust. § 4 ods. 2 písm. b), c) zákona o podpore OZE v spojení s ust. § 4 ods. 3 predmetného zákona, keď na žalobcu sa povinnosť nevzťahovala. Žalobcovi povinnosť podľa § 4 ods. 2 písm. c) zákona o podpore OZE nevznikla, teda nemožno na neho použiť sankciu uvedenú v § 3 zákona o podpore OZE. Uložil súdu prvej inštancie opätovne posúdiť nárok žalobcu na podporu a to v intenciách odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu a s prihliadnutím na obsah podaní po vydaní odvolaním napadnutého rozhodnutia.

17. Na pojednávaní dňa 29.09.2020 právny zástupca žalobcu uviedol, že trvá na všetkých svojich ústnych, písomných vyjadreniach. Mal za to, že tvrdenia žalovaného v 1. rade sú iba ničím neodôvodnené špekulácie so snahou vyhnúť sa zaplateniu sumy, ktorej na zaplatenie žalobca nárok má jednak zo zákona, jednak z uzavretej zmluvy. Žalovaný v 1. rade účelovo opomenul pri výklade zmluvy o predaji podniku resp. časti podniku, keď hovoril o prevode pohľadávok záväzkov, čo ani žalobca nepopiera, že zmluvou o predaji časti podniku, alebo celého podniku prechádzajú všetky záväzky a pohľadávky s tým, že predmetom takejto zmluvy nemôžu byť záväzky a pohľadávky a úradné povolenia, ktoré majú verejno-právny charakter. Poukázal na to, že krajský súd v podstate akceptoval právny názor, ktorý už bol obsiahnutý aj v predchádzajúcich právoplatných rozhodnutiach súdov. Jednoducho zmluva o predaji podniku ako súkromno-právny dispozičný úkon obmedzuje účastníkov prevádzať napr. povolenie na výrobu elektriny, ktoré má verejno-právny charakter. Na tom postavil krajský súd svoju argumentáciu a záväzný pokyn pre prvostupňový súd. Pokiaľ ust. § 4 ods. 2 zákona o podpore OZE hovorí, že povinnosť, ktorej nesplnenie má sankčný dôsledok nepriznanie dočasnej podpory, je viazané na výrobcu elektriny, tak keď sa žalobca stal výrobcom elektriny 02.09.2014 nemohol zodpovedať resp. nemal túto povinnosť vôbec v roku 2014. Keď sa verejné povolenie nemohlo previesť, nemôže sa ani sankcia z neho vyplývajúca resp. záväzok prevádzať. Trval na tom, že žalobca ako výrobca žiadnu povinnosť neporušil a žiadne porušenie povinnosti jeho právneho predchodcu ho nemôže zaväzovať a sankcionovať. Predmetné zariadenie bolo uvedené do prevádzky v roku 2009. V tom čase toto ustanovenie zákona nebolo v platnosti.

18. Právny zástupca žalovaného v 1. rade na pojednávaní dňa 29.09.2020 uviedol, že trvá na doterajších vyjadreniach. Mal za to, že názor Krajského súdu v Košiciach nie je celkom správny, pretože nereflektuje na všetky skutočnosti, ktoré zo spisovného materiálu vyplývajú. Medzi stranami sporu je nesporné, že bola uzatvorená zmluva o predaji časti podniku. Takisto je nesporné, že si predchádzajúci výrobca, predchádzajúci vlastník svoju oznamovaciu povinnosť voči prevádzkovateľovi distribučnej sústavy nesplnil. Je nesporné, že si túto povinnosť nesplnil ani výrobca v pozícii tu prítomného žalobcu, pričom ani iným spôsobom neoznámil skutočnosti, ktoré sú rozhodné pre výrobu alebo pre objem tejto výroby, ktoré by mal podľa názoru a vedomosti žalovaného v 1. rade oznamovať prevádzkovateľovi distribučnej sústavy v predstihu asi 30 dní. Takisto je nesporné to, že nie je pravdou, že v prípade daného výrobného zariadenia došlo k nejakej zmene tohto zariadenia, alebo k takej technologickej, alebo výrobnnej zmene, ktorá by znamenala, že toto zariadenie bolo opätovne uvedené do prevádzky ako iné zariadenie. Nie je to pravdou preto, že nebola robená žiadna funkčná skúška, ktorá by sa v takomto prípade pre dané zariadenie vyžadovala. T. z. dané zariadenie je stále to isté zariadenie, ktorým toto zariadenie je a bolo už od roku 2009. Zmluva o predaji časti podniku bola uzatvorená v roku 2014, bolo to v štvrtom mesiaci r. 2014, pričom až v jedenástom mesiaci 2014 nadobudol žalobca postavenie výrobcu, ale výrobcu z tohto zariadenia. Podstata tohto sporu spočíva v tom, že žalobca tvrdí, že sa na neho príslušná oznamovacia povinnosť nevzťahovala a teda sa na neho ani nemôže vzťahovať príslušný právny následok v podobe straty nároku na podporu. Druhý jeho argument je argument o novo uvedenom zariadení do prevádzky, ktorý sa nepreukázal. Nie je predsa možné povedať, že zmluvou o predaji časti podniku, pričom sa jednalo o časť podniku týkajúceho sa výrobného zariadenia, výroby a predaja elektriny je možné nadobudnúť len niektoré práva, alebo povinnosti. V danej časti podniku sa nadobúdajú všetky. Ak by sa prijali tvrdenia žalobcu tak by to vlastne znamenalo jednoduché a veľmi priamočiare obchádzanie zákona, ktoré by hovorilo, že žalobca nadobudnutím časti podniku nadobudol so zariadením pripojenie, nadobudol existujúci prístup, nadobudol všetky inštitúty podpory, ktoré je možné nadobudnúť, nevynímajúc samotný doplatok, ktorý tvorí ekonomicky najzaujímavejšiu

časť tejto podpory. Všetky tieto práva a oprávnenia výrobca nadobudol, nemusel o ne opätovne žiadať, opätovne sa nepripájal ani nič podobné, len ich proste nadobudol touto zmluvou uzatvorenou vo štvrtom mesiaci 2014. Negatíva, povinnosti, alebo z toho vyplývajúce právne následky nenadobudol. To podľa názoru žalovaného v 1. rade nie je ani právne a ani rozumne a logicky možné. Poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. je 27Cdo/125/2018, ktoré veľmi podobnú situáciu popisuje, avšak vo vzťahu k pohľadávke. Ten príklad možno uviesť asi v tom smere, že ak by bolo tvrdenie žalobcu pravdivé tak napr. premlčanú pohľadávku by niekto po prevode časti podniku ako nový nadobúdateľ mohol a mal považovať za nepremľčanú, pretože on len v tomto momente vstúpil do práva veriteľa. Toto je veľmi podobný prípad len sa týka povinnosti znášať nejakú sankciu, ale tá pararela tam je a tie situácie sú obdobné. Nemožno nadobudnúť práva a oprávnenia a vyhnúť sa nadobudnutiu s tým spojených povinností. Preto tvrdil, že daný právny následok v podobe straty nároku na podporu na rok 2015 musí nevyhnutne zasahovať aj výrobcu teda žalobcu, pretože ten právny titul, na základe ktorého nadobudol práva vylučuje, aby nenadobudol povinnosti a následky. Tvrdil, že žalobe nemá byť vyhovie a je na strane žalobcu, aby si prípadne uplatňoval nejaké nároky voči minulému výrobcovi ako prevodcovi zo zmluvy o predaji časti podniku, že on ho na tieto skutočnosti neupozornil. Poukázal aj na to, že samotný nárok na podporu nesporným nesplnením si zákonných povinností zanikol, pričom na túto skutočnosť krajský súd vôbec nereflektoval. Zanikol pre rok 2015 a zanikol dočasne. Tento nárok teda existoval len v podobe akéhosi holého práva, alebo naturálnej obligácie, ale na rok 2015 zanikol. Preto ako dočasne zaniknutý nárok je nevykonateľný a nevykonateľný. Nemohol v zmysle zmluvy byť účinne prevedený na nadobúdateľa. Predchádzajúci vlastník (prevodca) ten nárok v čase, kedy tá zmluva nadobudla účinnosť a žalobca sa stal výrobcom neexistoval. Ak by sa priznal žalobcovi nárok na zaplatenie sumy, ktorú žaluje tak by sa tým vlastne povedalo, že na neho bol prevedený nárok, ktorý neexistoval a nikto nemôže previesť viac ako sám má, t.z., že je to porušenie jednej zo základných zásad právneho štátu a právnej istoty. Prevodca v čase účinnosti zmluvy týmto nárokom nedisponoval, pretože mu zanikol z dôvodu nesplnenia si danej zákonnej povinnosti k 15.8. t.z., že ak sa žalobe vyhovie tak vlastne nastane jedna absurdná situácia po prvé v tom, že niekto nadobudol len oprávnenia, ale nie povinnosti a v druhom prípade v tom, že nadobudol nárok, o ktorom preukázateľne môžeme povedať, že zanikol. Z takéhoto nároku nie je možné priznať žiadne plnenie. Nárok dočasne zanikol ku dňu účinnosti prevodu vlastníckeho práva k dotknutému zariadeniu prevodca týmto nárokom nedisponoval a nový žalobca tento nárok nemohol nijako získať, on sa nemohol ani obnoviť. Žalobca nárok na rok 2015 nenadobudol, lebo v čase kedy nadobúdala práva, o ktoré sa tu opiera, ten nárok neexistoval. Preto žalobe vyhovieť nemožno. Ak by sa prijal názor, že žalobca stal sa výrobcom po 15.8.a podľa jeho názoru sa jedná o zariadenie nové, tak bol povinný ako výrobca informovať prevádzkovateľa distribučnej sústavy o využití práva, t.z. práva na podporu 30 dní pred uvedením do prevádzky. Existujúci výrobca uplatňuje nárok periodicky každý rok a v prípade že niekto začne vyrábať po 15.8. tak oznamuje túto skutočnosť rovnakým spôsobom 30 dní pred spustením výroby. Nie sú žiadni výrobcovia, ktorí by boli v tomto prípade vo vákuu. Sankcia je jedna a tá istá. Tretí prípad je ten kedy nárok vznikol, ale dočasne zanikol a preto ako dočasne zaniknutý ho nemohol nikto nadobudnúť. V tomto prípade nový výrobca musí urobiť úkon predpokladaný zákonom, aby mu takýto nárok opätovne vznikol, ale v tomto konaní je nesporné, že ani predchádzajúci ani nový výrobca si povinnosť nesplnili. Mal za to, že v predmetnej veci je irelevantné či je, alebo nie je možné prevádzať administratívne rozhodnutia a postavenie z nich zmluvou o prevode časti podniku. Toto nikto ani netvrdí. Podstatou je tá skutočnosť, že predmetný právny názor, alebo sankcia nevyplýva z takéhoto administratívneho rozhodnutia. Predmetný právny následok nastáva v tomto prípade priamo zo zákona, čo sa už odzrkadlilo už v mnohých rozhodnutiach tunajšieho súdu. Poukazuje v prvom prípade na tú skutočnosť, že nikto nemôže na iného previesť viac práva ako sám má. Táto skutočnosť nijako nesúvisí s tým, či sa žalobca stal, nestal výrobcom, kedy sa ním stal a na základe akého rozhodnutia. V danom prípade nárok na podporu na rok 2015 dočasne zanikol a v tomto konaní nebolo žalobcom preukázané, že by bol nejakým spôsobom tento nárok obnovený. Samotná skutočnosť, že sa niekto stane výrobcom, alebo je mu vydané rozhodnutie predsa neosvedčuje tú skutočnosť a neoživuje tento už raz platne a dočasne zaniknutý nárok na podporu na rok 2015. Ten nárok sa po skončení roku 2015 automaticky obnovil a výrobca ho využíva. Výrobca (žalobca) nevie preukázať, na základe čoho by mal mať nárok na podporu na rok 2015, pretože tento nárok zanikol a to výrobca ani nespochybňuje.

19.Žalovaný v 2. rade trval na doterajších vyjadreniach.

20.Súd vykonal dokazovanie a zistil tento skutočný stav veci:

21. Žalobca na podporu svojich tvrdení použil ako prostriedky svojho procesného útoku nasledovné dôkazy: faktúry (č. 150117, č. 150118, č. 150210, č. 150209, č. 150313, č. 150312, č. 150411, č. 150412, č. 150511, č. 150512, č. 150612, č. 150613, č. 150712, č. 150713, č. 150810, č. 150811, č. 150910, č. 150911, č. 151010, č. 151011, č. 151107, č. 151108, č. 151207, č. 151208, VS 150116, VS 150208, VS 150311, VS 150410, VS 150510, VS 150611, VS 150711, VS 150809, VS 150909, VS 151009, VS 151106, VS 151206), knihu pohľadávok, Zmluvu o dodávke elektriny, prevzatí zodpovednosti za odchýlku a doplatku (číslo zmluvy PDS: MIX_10_2010_15, číslo zmluvy VSE: MIX_10_2010_15_VSE) z 18.11.2014 uzavretú medzi žalobcom ako výrobcom a žalovaným v 1. rade ako prevádzkovateľom distribučnej sústavy a žalovaným v 2. rade ako odberateľom, list žalovaného v 1. rade adresovaný žalobcovi zo dňa 08.11.2014, Rozhodnutie ÚRSO č. 0092/2014/E-KV zo dňa 01.10.2014, Rozhodnutie ÚRSO č. 0095/2014/E-PE zo dňa 14.11.2014, Rozhodnutie ÚRSO č. 0068/2014/E-PE zo dňa 02.09.2014, Rozhodnutie ÚRSO č. 0025/2018/E-PE zo dňa 10.05.2018, Rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2Cob/151/2014 zo dňa 30.04.2015, Zmluvu o dodávke elektriny a doplatku za elektrinu vyrobenú z obnoviteľných zdrojov energie a vysoko účinnou kombinovanou výrobou a prevzatí zodpovednosti za odchýlku uzavretú medzi žalovaným v 1. rade ako prevádzkovateľom distribučnej sústavy a žalobcom ako výrobcom zo dňa 03.10.2014, doklad o zmene výrobného procesu (sumár uskutočnených zmien a Zápisnicu z porady pracovného tímu HACCP).

22. Žalovaný v 1. rade na podporu svojich tvrdení použil ako prostriedky svojej procesnej obrany nasledovné dôkazy: Rozhodnutie ÚRSO zo dňa 04.06.2007, Rozhodnutie ÚRSO zo dňa 11.05.2009, Rozhodnutie ÚRSO zo dňa 06.06.2011, Zmluvu o predaji časti podniku uzavretú dňa 02.04.2014 medzi spoločnosťou VENAS, a.s., Moldavská cesta 21, 040 11 Košice, IČO: 36 206 270 ako predávajúcim a žalobcom (v tom čase Greenerg, a.s., Moldavská cesta 21, 040 11 Košice, IČO: 46 972 919) ako kupujúcim, výpis z obchodného registra o registrácii žalobcu, výpis z obchodného registra o registrácii spoločnosti VENAS, a.s., Rozhodnutie ÚRSO č. 0068/2014/E-PE zo dňa 02.09.2014, Rozhodnutie ÚRSO č. 0095/2014/E-PE zo dňa 14.11.2014, Rozhodnutie ÚRSO č. 0025/2018/E-PE zo dňa 10.05.2018, Rozhodnutie ÚRSO č. 0092/2014/E-KV zo dňa 01.10.2014, Dodatok č. 2 ku Zmluve o pripojení žiadateľa o pripojenie do distribučnej sústavy číslo ZoP/2007/VN/1458 uzavretý medzi žalovaným v 1. rade ako prevádzkovateľom distribučnej sústavy a spoločnosťou VENAS a.s., Skladná 6, 076 31 Streda nad Bodrogom, IČO: 36 206 270 (Venas Group, a.s., Skladná 6, 076 31 Streda nad Bodrogom, IČO: 46 972 919) ako žiadateľom zo dňa 03.10.2014, Zmluvu o dodávke elektriny, prevzatí zodpovednosti za odchýlku a doplatku (číslo zmluvy PDS: MIX_10_2010_15, číslo zmluvy VSE: MIX_10_2010_15_VSE) z 18.11.2014 uzavretú medzi žalobcom ako výrobcom a žalovaným v 1. rade ako prevádzkovateľom distribučnej sústavy a žalovaným v 2. rade ako odberateľom, list žalovaného v 1. rade adresovaný žalobcovi zo dňa 08.11.2014, Rozsudok Okresného súdu Košice I sp. zn. 31Cb/86/2015 zo dňa 09.04.2018, Rozhodnutie ÚRSO č. 0048/2014/E-KV zo dňa 26.03.2014, Potvrdenie ÚRSO č. 0089/2015/PoP-KV zo dňa 26.03.2015, Potvrdenie ÚRSO č. 0090/2015/PoP-KV zo dňa 26.03.2015, Potvrdenie ÚRSO č. 0190/2014/PoP-OZE zo dňa 26.03.2015, Potvrdenie ÚRSO č. 0200/2014/PoP-OZE zo dňa 26.03.2015.

23. Nie je medzi stranami sporné, že žalobca vystavil žalovaným v 1. a 2. rade vyššie uvedené faktúry, že boli vydané vyššie uvedené potvrdenia a rozhodnutia ÚRSO, že bola uzavretá Zmluva o dodávke elektriny, prevzatí zodpovednosti za odchýlku a doplatku (číslo zmluvy PDS: MIX_10_2010_15, číslo zmluvy VSE: MIX_10_2010_15_VSE) z 18.11.2014, že žalovaný v 1. rade zaslal žalobcovi list zo dňa 08.11.2014, že bola uzavretá Zmluva o dodávke elektriny a doplatku za elektrinu vyrobenú z obnoviteľných zdrojov energie a vysoko účinnou kombinovanou výrobou a prevzatí zodpovednosti za odchýlku medzi žalovaným v 1. rade ako prevádzkovateľom distribučnej sústavy a žalobcom ako výrobcom zo dňa 03.10.2014, že bola uzavretá Zmluva o predaji časti podniku dňa 02.04.2014, že bol uzavretý Dodatok č. 2 ku Zmluve o pripojení žiadateľa o pripojenie do distribučnej sústavy číslo ZoP/2007/VN/1458 zo dňa 03.10.2014. Nebolo sporné, že právny predchodca žalobcu si nespĺnil svoju oznamovaciu povinnosť v súlade s ust. § 4 ods. 2 písm. c) zákona č. 309/2009 Z. z.. Sporné medzi stranami nebolo ani to, že žalobca v roku 2015 vyrábala elektrinu a dodával ju žalovaným v 1. a 2. rade, že zariadenie bolo uvedené do prevádzky v roku 2009 a že žalobca na základe úradného povolenia začal vyrábať elektrinu až od 02.09.2014.

24. Sporným zostala skutočnosť, či bol žalobca povinný splniť oznamovaciu povinnosť v zmysle ust. § 4 ods. 2 písm. c) zákona o OZE, a teda či je jeho nárok uplatnený v tomto konaní dôvodný.

25.Nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky č. PL.ÚS 50/2015-148 zo dňa 22.03.2017 mal súd preukázané, že ust. § 4 ods. 3 zák. č. 309/2009 Z.z. v platnom znení nie je v rozpore s čl. 1 ods. 1, čl. 13 ods. 4, čl. 20 ods. 1 a 4 a čl. 35 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

26.Zmluvou o predaji časti podniku zo dňa 02.04.2014 mal súd preukázané, že ju uzavreli spoločnosť VENAS, a.s., Moldavská cesta 21, 040 11 Košice, IČO: 36 206 270 ako predávajúci a žalobca (v tom čase Grenerg, a.s., Moldavská cesta 21, 040 11 Košice, IČO: 46 972 919) ako kupujúci. Predmetom prevodu bola časť podniku - výroba a časť podniku - skladovanie vrátane zariadenia na výrobu elektriny (kogeneračný systém KGJ - 3ks, kogeneračný systém Lisovňa a KGJ Lisovňa - tieto s účinnosťou k 02.09.2014), vrátane všetkých úradných povolení, licencií, úradných súhlasov a rozhodnutí týkajúcich sa týchto častí podnikov.

27.Z Rozhodnutia ÚRSO č. 0048/2014/E-KV zo dňa 26.03.2014 súd zistil, že bolo vydané pre spoločnosť VENAS, a.s., Moldavská cesta 21, 040 11 Košice, IČO: 36 206 270. Týmto rozhodnutím bola schválená pevná cena elektriny pre stanovenie doplatku na rok 2014.

28.Rozhodnutím ÚRSO č. 0068/2014/E-PE zo dňa 02.09.2014 mal súd preukázané, že žalobcovi bolo vydané povolenie č. 2014E 0611 na podnikanie v elektroenergetike v rozsahu výroby elektriny a dodávky elektriny.

29.Z Rozhodnutia ÚRSO č. 0092/2014/E-KV zo dňa 01.10.2014 vyplýva, že bolo vydané pre žalobcu ako regulovaný subjekt. Týmto rozhodnutím bola schválená pevná cena elektriny pre stanovenie doplatku na rok 2014 počnajúc dňom 02.09.2014, pre elektrinu vyrobenú v zariadení žalobcu nachádzajúcom sa na adrese Skladná, 076 31 Streda nad Bodrogom. V odôvodnení sa konštatuje, že pri prevádzkovaní zariadenia na výrobu elektriny došlo počas plynutia 15 ročnej doby podpory k zmene prevádzkovateľa zariadenia z regulovaného subjektu VENAS, a.s. na Venas Group, a.s. na základe Zmluvy o predaji časti podniku zo dňa 02.04.2014. Na základe uvedeného spoločnosti VENAS, a.s. patrí doplatok za rok 2014 od 01.01.2014 do 01.09.2014 a spoločnosti Venas Group, a.s. patrí doplatok od 02.09.2014. Právo na podporu doplatkom pre zariadenie výrobcu elektriny sa končí dňa 30.01.2024.

30.Rozhodnutím ÚRSO č. 0095/2014/E-PE zo dňa 14.11.2014 bolo súdu preukázané, že bolo vydané na základe žiadosti žalobcu o vykonanie zmeny zodpovedného zástupcu v povolení č. 2014E 0611 zo dňa 02.09.2014.

31.Rozhodnutím ÚRSO č. 0025/2018/E-PE zo dňa 10.05.2018 bolo súdu preukázané, že bolo vydané na základe žiadosti žalobcu o vykonanie zmeny zodpovedného zástupcu v povolení č. 2014E 0611.

32.Z Potvrdenia ÚRSO o pôvode elektriny vyrobenej vysoko účinnou kombinovanou výrobou č. 0089/2015/PoP-KV zo dňa 26.03.2015 súd zistil, že bolo vydané pre zariadenie na výrobu elektriny s názvom Kogeneračný systém - silo a Kogeneračný systém - lisovňa za obdobie od 01.01.2014 do 01.09.2014 (technológia výroby elektriny: vysoko účinná kombinovaná výroba v spaľovacom motore s palivom z katalyticky spracovaného odpadu). V odôvodnení sa konštatuje, že pri prevádzkovaní zariadenia na výrobu elektriny došlo počas plynutia 15 ročnej doby podpory k zmene prevádzkovateľa zariadenia z regulovaného subjektu VENAS, a.s. na Venas Group, a.s. na základe Zmluvy o predaji časti podniku zo dňa 02.04.2014. Na základe uvedeného spoločnosti VENAS, a.s. patrí doplatok za rok 2014 od 01.01.2014 do 01.09.2014 a spoločnosti Venas Group, a.s. patrí doplatok od 02.09.2014. Toto potvrdenie bolo vydané pre spoločnosť VENAS, a.s.. Zariadenie bolo uvedené do prevádzky v roku 2009.

33.Z Potvrdenia ÚRSO o pôvode elektriny vyrobenej vysoko účinnou kombinovanou výrobou č. 0090/2015/PoP-KV zo dňa 26.03.2015 súd zistil, že bolo vydané pre zariadenie na výrobu elektriny s názvom Kogeneračný systém - silo a Kogeneračný systém - lisovňa za obdobie od 02.09.2014 do 31.12.2014 (technológia výroby elektriny: vysoko účinná kombinovaná výroba v spaľovacom motore s palivom z katalyticky spracovaného odpadu). V odôvodnení sa konštatuje, že pri prevádzkovaní zariadenia na výrobu elektriny došlo počas plynutia 15 ročnej doby podpory k zmene prevádzkovateľa zariadenia z regulovaného subjektu VENAS, a.s. na Venas Group, a.s. na základe Zmluvy o predaji časti podniku zo dňa 02.04.2014. Na základe uvedeného spoločnosti VENAS, a.s. patrí doplatok za rok

2014 od 01.01.2014 do 01.09.2014 a spoločnosti Venas Group, a.s. patrí doplatok od 02.09.2014. Toto potvrdenie bolo vydané pre spoločnosť Venas Group, a.s.. Zariadenie bolo uvedené do prevádzky v roku 2009.

34.Z Potvrdenia ÚRSO o pôvode elektriny vyrobenej vysoko účinnou kombinovanou výrobou č. 0190/2014/PoP-OZE zo dňa 26.03.2015 súd zistil, že bolo vydané pre zariadenie na výrobu elektriny s názvom Kogeneračný systém - silo a Kogeneračný systém - lisovňa za obdobie od 01.01.2014 do 01.09.2014 (využívajúce technológiu výroby elektriny z obnoviteľných zdrojov energie zo spaľovania biomasy s fosílnymi palivami kombinovanou výrobou). V odôvodnení sa konštatuje, že pri prevádzkovaní zariadenia na výrobu elektriny došlo počas plynutia 15 ročnej doby podpory k zmene prevádzkovateľa zariadenia z regulovaného subjektu VENAS, a.s. na Venas Group, a.s. na základe Zmluvy o predaji časti podniku zo dňa 02.04.2014. Na základe uvedeného spoločnosti VENAS, a.s. patrí doplatok za rok 2014 od 01.01.2014 do 01.09.2014 a spoločnosti Venas Group, a.s. patrí doplatok od 02.09.2014. Toto potvrdenie bolo vydané pre spoločnosť VENAS, a.s.. Zariadenie bolo uvedené do prevádzky v roku 2009.

35.Z Potvrdenia ÚRSO o pôvode elektriny vyrobenej vysoko účinnou kombinovanou výrobou č. 0200/2014/PoP-OZE zo dňa 26.03.2015 súd zistil, že bolo vydané pre zariadenie na výrobu elektriny s názvom Kogeneračný systém - silo a Kogeneračný systém - lisovňa za obdobie od 02.09.2014 do 31.12.2014 (využívajúce technológiu výroby elektriny z obnoviteľných zdrojov energie zo spaľovania biomasy s fosílnymi palivami kombinovanou výrobou). V odôvodnení sa konštatuje, že pri prevádzkovaní zariadenia na výrobu elektriny došlo počas plynutia 15 ročnej doby podpory k zmene prevádzkovateľa zariadenia z regulovaného subjektu VENAS, a.s. na Venas Group, a.s. na základe Zmluvy o predaji časti podniku zo dňa 02.04.2014. Na základe uvedeného spoločnosti VENAS, a.s. patrí doplatok za rok 2014 od 01.01.2014 do 01.09.2014 a spoločnosti Venas Group, a.s. patrí doplatok od 02.09.2014. Toto potvrdenie bolo vydané pre spoločnosť Venas Group, a.s.. Zariadenie bolo uvedené do prevádzky v roku 2009.

36.Zmluvou o dodávke elektriny, prevzatí zodpovednosti za odchýlku a doplatku (číslo zmluvy PDS: MIX_10_2010_15, číslo zmluvy VSE: MIX_10_2010_15_VSE) z 18.11.2014 bolo súdu preukázané, že ju uzavreli žalobca ako výrobca, žalovaný v 1. rade ako prevádzkovateľ distribučnej sústavy a žalovaný v 2. rade ako odberateľ. Zmluva sa týkala výrobného zariadenia žalobcu nadobudnutého od spoločnosti VENAS, a.s. na základe zmluvy o predaji časti podniku. Z článku VII bodu 18. zmluvy vyplýva, že zmluva nadobúda platnosť dňom jej podpisu zmluvnými stranami a účinnosť dňa 01.01.2015. Podľa článku VII bodu 19. zmluvy dňom 31.12.2014 zaniká doterajšia zmluva, na základe ktorej bola výrobcovi poskytovaná podpora podľa zákona o podpore uzatvorená medzi výrobcom a PDS. Ak bol podľa doterajšej zmluvy poskytnutý súhlas s postúpením práv a záväzkov vyplývajúcich zo zmluvy alebo so zriadením práva tretích osôb k pohľadávkam, ktoré vznikli alebo vzniknú zo zmluvy, tento súhlas sa považuje za súhlas udelený podľa tejto zmluvy. Podľa článku VII bodu 20. zmluvy zmluva sa uzatvára na dobu určitú do zániku práva výrobcu na podporu podľa § 3 ods. 1 písm. b) zákona o podpore, ktorá sa touto zmluvou realizuje.

37.Zmluvou o dodávke elektriny a doplatku za elektrinu vyrobenú z obnoviteľných zdrojov energie a vysoko účinnou kombinovanou výrobou a prevzatí zodpovednosti za odchýlku bolo súdu preukázané, že ju uzavreli žalovaný v 1. rade ako prevádzkovateľ distribučnej sústavy a žalobca ako výrobca dňa 03.10.2014. Zmluva sa týkala výrobného zariadenia žalobcu nadobudnutého od spoločnosti VENAS, a.s. na základe zmluvy o predaji časti podniku. Podľa čl. VII bodu 11. zmluvy táto nadobúda platnosť a účinnosť dňom jej podpisu oboma zmluvnými stranami. Na právne vzťahy, práva a povinnosti z nich vyplývajúce, ktoré vznikli pred účinnosťou tejto zmluvy, no najskôr dňa 02.09.2014 o 00:00 hod. platného času a týkajúce sa predmetu tejto zmluvy, sa budú vzťahovať ustanovenia tejto zmluvy. Výrobca sa zároveň zaviazal do 60 dní odo dňa podpisu zmluvy predložiť PDS povolenie na podnikanie v energetike a rozhodnutie ÚRSO o cene elektriny na stanovenie doplatku.

38.Z Dodatku č. 2 ku Zmluve o pripojení žiadateľa o pripojenie do distribučnej sústavy číslo ZoP/2007/VN/1458 súd zistil, že sa ním žalovaný v 1. rade ako prevádzkovateľ distribučnej sústavy a spoločnosťou VENAS a.s., Skladná 6, 076 31 Streda nad Bodrogom, IČO: 36 206 270 (Venas Group, a.s., Skladná 6, 076 31 Streda nad Bodrogom, IČO: 46 972 919) ako žiadateľ dňa 03.10.2014, okrem iného, dohodli na zmene a doplnení zmluvy tak, že sa zmenil žiadateľ VENAS, a.s. na žalobcu (Venas Group, a.s., IČO: 46 972 919).

39.Z dokladov o zmene výrobného procesu (sumáru uskutočnených zmien a Zápisnice z porady pracovného tímu HACCP z 09.09.2014) súd zistil, že boli vypracované žalobcom, vyplýva z nich len zmena priemerného zastúpenia palív použitých na výrobu elektriny, pričom táto zmena sa nedotkla vzťahov žalobcu so žalovanými v 1. a 2. rade, ani s Úradom pre reguláciu sieťových odvetví.

40.Podľa ust. § 96 ods. 1, 7, 8, 9 zák. č. 251/2012 Z.z.: (1) Povolenia na podnikanie v energetike, potvrdenia o splnení oznamovacej povinnosti, osvedčenia o odbornej spôsobilosti v energetike a osvedčenia na výstavbu energetického zariadenia vydané podľa doterajších predpisov ostávajú v platnosti v súlade s podmienkami ustanovenými podľa doterajších predpisov. Povolenie na organizovanie krátkodobého trhu s elektrinou vydané podľa doterajších predpisov sa považuje za povolenie na činnosť organizátora krátkodobého trhu s elektrinou podľa tohto zákona. (7) Zmluvy uzatvorené podľa doterajších predpisov zostávajú v platnosti. Ustanovenia zmlúv uzatvorených podľa doterajších predpisov, ktoré sú v rozpore s týmto zákonom, sú účastníci zmlúv povinní uviesť do súladu s týmto zákonom do 31. decembra 2012. Dlhodobé zmluvy o poskytnutí podporných služieb uzavreté medzi prevádzkovateľom prenosovej sústavy a poskytovateľmi podporných služieb podľa doterajších predpisov, u ktorých dohodnutá doba platnosti ešte neuplynula, zostávajú v platnosti do doby dohodnutej medzi účastníkmi zmluvy; túto dobu platnosti účastníci zmluvy nemôžu po nadobudnutí účinnosti tohto zákona predĺžiť. Ustanovenia § 15 ods. 16 a § 17 ods. 4 až 6 sa vzťahujú aj na zmluvy uzavreté predtým, ako nadobudnutia účinnosti tohto zákona. Dlhodobé zmluvy o preprave plynu, v ktorých je prepravná kapacita vyjadrená vo forme zmluvnej trasy, sú účastníci zmlúv povinní uviesť do súladu s týmto zákonom. Prevádzkovateľ prepravnej siete je povinný predložiť užívateľovi siete, pre ktorého zabezpečuje prepravu plynu na základe dlhodobej zmluvy o preprave plynu, v ktorej je prepravná kapacita vyjadrená vo forme zmluvnej trasy, návrh na zmenu takej zmluvy najneskôr do šiestich mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona. Návrh na zmenu takej zmluvy je prípustný len v rozsahu nevyhnutne potrebnom na určenie vstupných a výstupných bodov prepravnej siete a na určenie príslušnej výšky prepravnej kapacity osobitne na každom vstupnom a výstupnom bode prepravnej siete, pričom výška prepravnej kapacity na každom vstupnom a výstupnom bode sa rovná prepravnej kapacite dohodnutej podľa zmluvnej trasy. Ak si prevádzkovateľ prepravnej siete splní povinnosť predložiť návrh na zmenu zmluvy v uvedenej lehote, zostáva taká zmluva v platnosti v pôvodnom znení až do doby prijatia takej zmluvy účastníkmi prepravnej siete alebo do pôvodne dohodnutej doby platnosti takej zmluvy. (8) Zmluvy uzatvorené medzi dodávateľmi elektriny a odberateľmi elektriny podľa doterajších predpisov, ktorých predmetom bolo zo strany dodávateľa elektriny zabezpečenie dodávky elektriny, ako aj prenosu elektriny alebo distribúcie elektriny a prevzatie zodpovednosti za odchýlku, sa považujú za zmluvy o združenej dodávke elektriny podľa tohto zákona. Zmluvy uzatvorené medzi dodávateľmi plynu a odberateľmi plynu podľa doterajších predpisov, ktorých predmetom bolo zo strany dodávateľa plynu zabezpečenie dodávky plynu, ako aj prepravy plynu a distribúcie plynu a prevzatie zodpovednosti za odchýlku, sa považujú za zmluvy o združenej dodávke plynu podľa tohto zákona. (9) Zmluvy uzatvorené medzi prevádzkovateľom prenosovej sústavy a iným účastníkom trhu s elektrinou podľa doterajších predpisov, ktorých predmetom bolo zo strany prevádzkovateľa prenosovej sústavy zabezpečenie prístupu do prenosovej sústavy a prenos elektriny, sa považujú za zmluvy o prístupe do prenosovej sústavy a prenose elektriny podľa tohto zákona. Zmluvy uzatvorené medzi prevádzkovateľom distribučnej sústavy a iným účastníkom trhu s elektrinou podľa doterajších predpisov, ktorých predmetom bolo zo strany prevádzkovateľa distribučnej sústavy zabezpečenie prístupu do distribučnej sústavy a distribúcia elektriny, sa považujú za zmluvy o prístupe do distribučnej sústavy a distribúcii elektriny podľa tohto zákona. Zmluvy uzatvorené medzi prevádzkovateľom prepravnej siete a iným účastníkom trhu s plynom podľa doterajších predpisov, ktorých predmetom bolo zo strany prevádzkovateľa prepravnej siete zabezpečenie prístupu do prepravnej siete a preprava plynu, sa považujú za zmluvy o prístupe do prepravnej siete a preprave plynu podľa tohto zákona. Zmluvy uzatvorené medzi prevádzkovateľom distribučnej siete a iným účastníkom trhu s plynom podľa doterajších predpisov, ktorých predmetom bolo zo strany prevádzkovateľa distribučnej siete zabezpečenie prístupu do distribučnej siete a distribúcia plynu, sa považujú za zmluvy o prístupe do distribučnej siete a distribúcii plynu podľa tohto zákona. Zmluvy uzatvorené medzi prevádzkovateľom zásobníka a iným účastníkom trhu s plynom podľa doterajších predpisov, ktorých predmetom bolo zo strany prevádzkovateľa zásobníka zabezpečenie prístupu do zásobníka a uskladňovanie plynu, sa považujú za zmluvy o prístupe do zásobníka a uskladňovaní plynu podľa tohto zákona.

41.Podľa ust. § 3 písm. b) bodu 1. zák. č. 251/2012 Z.z. výrobcom elektriny je osoba, ktorá vyrába elektrinu v zariadení na výrobu elektriny.

42.Podľa ust. § 6 ods. 1 zák. č. 251/2012 Z.z. podnikateľ v energetike možno len na základe a v súlade s povolením alebo potvrdením o splnení oznamovacej povinnosti.

43.Podľa ust. § 2 ods. 3 písm. e) zák. č. 309/2009 Z.z. na účely tohto zákona sa všeobecne rozumie časom uvedenia zariadenia výrobcu elektriny do prevádzky dátum, kedy bolo na základe právoplatného kolaudačného rozhodnutia 3) povolené trvalé užívanie zariadenia výrobcu elektriny alebo kedy bola úspešne vykonaná funkčná skúška pripojenia zariadenia výrobcu elektriny do sústavy (ďalej len "funkčná skúška") podľa toho, ktorý dátum nastane neskôr.

44.Podľa ust. § 3 zák. č. 309/2009 Z.z.: (1) Podpora výroby elektriny z obnoviteľných zdrojov energie a podpora výroby elektriny vysoko účinnou kombinovanou výrobou sa zabezpečuje a) prednostným 1. pripojením zariadenia na výrobu elektriny 1) do regionálnej distribučnej sústavy, 4) 2. prístupom do sústavy, 5) 3. prenosom elektriny, distribúciou elektriny a dodávkou elektriny, 6) b) odberom elektriny prevádzkovateľom regionálnej distribučnej sústavy, do ktorej je zariadenie výrobcu elektriny pripojené za cenu elektriny na straty, c) doplatkom, d) prevzatím zodpovednosti za odchýlku 8) prevádzkovateľom regionálnej distribučnej sústavy. (2) Podpora podľa odseku 1 písm. a) sa vzťahuje na zariadenia výrobcu elektriny bez ohľadu na ich výkon. (3) Podpora podľa odseku 1 písm. b) a c) sa vzťahuje na zariadenia výrobcu elektriny a) s celkovým inštalovaným výkonom do 125 MW, b) s celkovým inštalovaným výkonom do 200 MW, ak je elektrina vyrábaná vysoko účinnou kombinovanou výrobou a energetický podiel obnoviteľných zdrojov energie v palive je vyšší ako 30% alebo energetický podiel plynov vznikajúcich ako vedľajší produkt v metalurgickom výrobnom procese v palive je vyšší ako 40%. (4) Podpora podľa odseku 1 písm. c) sa vzťahuje na a) všetku elektrinu vyrobenú z obnoviteľných zdrojov energie v zariadení výrobcu elektriny s celkovým inštalovaným výkonom do 5 MW vrátane, b) všetku elektrinu vyrobenú vysoko účinnou kombinovanou výrobou v zariadení na kombinovanú výrobu s celkovým inštalovaným výkonom do 5 MW vrátane, c) elektrinu zodpovedajúcu pomernému množstvu celkovej vyrobenej elektriny v zariadení výrobcu elektriny s celkovým inštalovaným výkonom nad 5 MW, pričom pomer sa počíta ako podiel 5 MW k celkovému inštalovanému výkonu, d) celú výrobu elektriny v zariadení výrobcu elektriny využívajúcom ako zdroj veternú energiu s celkovým inštalovaným výkonom do 15 MW vrátane, e) elektrinu zodpovedajúcu pomernému množstvu celkovej vyrobenej elektriny v zariadení výrobcu elektriny využívajúcom ako zdroj veternú energiu s celkovým inštalovaným výkonom nad 15 MW, pričom pomer sa počíta ako podiel 15 MW k celkovému inštalovanému výkonu, f) všetku elektrinu vyrobenú vysoko účinnou kombinovanou výrobou s celkovým inštalovaným výkonom nad 5 MW, ak podiel tepla dodaného na technologické účely je najviac 40% z využiteľného tepla, g) všetku elektrinu z obnoviteľných zdrojov energie vyrobenú kombinovanou výrobou s celkovým inštalovaným výkonom nad 5 MW, ak podiel obnoviteľných zdrojov energie v palive je vyšší ako 20% a podiel tepla dodaného na technologické účely je najviac 40% z využiteľného tepla, h) všetku elektrinu z obnoviteľných zdrojov energie vyrobenú v zariadení na kombinovanú výrobu s celkovým inštalovaným výkonom nad 10 MW, ak podiel obnoviteľných zdrojov energie v palive je vyšší ako 30% a podiel tepla dodaného na technologické účely je najviac 40% z využiteľného tepla, i) všetku elektrinu z obnoviteľných zdrojov energie vyrobenú v zariadení na kombinovanú výrobu s celkovým inštalovaným výkonom nad 5 MW, ak podiel obnoviteľných zdrojov energie v palive je vyšší ako 30% a podiel tepla dodaného na technologické účely je najviac 40% z využiteľného tepla, j) všetku elektrinu vyrobenú vysoko účinnou kombinovanou výrobou s celkovým inštalovaným výkonom nad 5 MW, ak energetický podiel plynov vznikajúcich ako vedľajší produkt v metalurgickom výrobnom procese v palive je vyšší ako 40%. (5) Podpora podľa odseku 1 písm. d) sa vzťahuje na zariadenia výrobcu elektriny s celkovým inštalovaným výkonom menej ako 1 MW. Pri zariadení výrobcu elektriny využívajúce ako zdroj slnečnú energiu sa podpora podľa odseku 1 písm. d) vzťahuje len na zariadenie s inštalovaným výkonom do 30 kW. (6) Podpora podľa odseku 1 písm. b), c) a d) sa vzťahuje na zariadenia výrobcu elektriny po dobu 15 rokov od času uvedenia zariadenia do prevádzky alebo od roku rekonštrukcie alebo modernizácie 9) technologickej časti zariadenia výrobcu elektriny. Podpora podľa odseku 1 písm. b) a d) sa vzťahuje na zariadenia výrobcu elektriny s celkovým inštalovaným výkonom do 500 kW po celú dobu životnosti zariadenia výrobcu elektriny. (7) Rekonštrukcia alebo modernizácia technologickej časti zariadenia výrobcu elektriny musí zabezpečiť technologické zhodnotenie zariadenia spočívajúce najmä v preukázateľnom zvýšení účinnosti, zvýšení inštalovaného výkonu, znížení vlastnej spotreby energie alebo znížení strát a nákladov na výrobu elektriny, ktoré výrobca preukáže znaleckým posudkom. Ukončenie rekonštrukcie alebo modernizácie

zariadenia na výrobu elektriny preukazuje výrobca elektriny právoplatným kolaudačným rozhodnutím alebo znaleckým posudkom, v ktorom sa uvedie dátum, kedy bola rekonštrukcia alebo modernizácia ukončená, ak kolaudácia stavby nebola potrebná. (8) Pri zariadení výrobcu elektriny využívajúcom biomasu alebo produkt jej spracovania sa podpora podľa odseku 1 písm. c) vzťahuje v prípade nového zariadenia len na množstvo vyrobenej elektriny z biomasy alebo produktu jej spracovania do 40 GWh vrátane. Na účely výpočtu sa podľa odseku 4 započíta množstvo elektriny vyrobenej vysoko účinnou kombinovanou výrobou určené podľa § 19 ods. 1 písm.

a) a do výpočtu sa nezapočíta elektrina, ktorá je vyrobená a) z biomasy, ktorá ako vstupná surovina pri spaľovaní alebo spoluspaľovaní alebo pri spracovaní na jej produkt nespĺňa požiadavky na kvalitu a parametre podľa § 19 ods. 2 písm. h), b) z biokvapaliny, ktorá nespĺňa kritériá trvalej udržateľnosti podľa § 19b ods. 1 písm. a). (9) Výpočet podľa odseku 8 sa nepoužije na bioplyn vyrobený anaeróbnou fermentáciou, plyn vyrobený termochemickým splyňovaním biomasy, ktorá neobsahuje lesnícku biomasu, v splyňovacom generátore s inštalovaným výkonom do 500 kW, skládkový plyn a plyn z čistiarní odpadových vôd a na spaľovanie komunálnych odpadov s maximálnym podielom biologicky rozložiteľnej zložky odpadov do 55% vrátane. (10) Pri zariadení výrobcu elektriny využívajúce ako zdroj slnečnú energiu sa podpora podľa odseku 1 písm. c) vzťahuje len na zariadenie s inštalovaným výkonom do 30 kW, ktoré je umiestnené na strešnej konštrukcii alebo obvodovom plášti jednej budovy spojenej so zemou pevným základom evidovanej v katastri nehnuteľnosti. 9a) (11) Pri zariadení výrobcu elektriny, ktoré vyrába elektrinu spaľovaním bioplynu získaného anaeróbnou fermentáciou a elektrinu z plynu vyrobeného termochemickým splyňovaním biomasy a ktorý z ročnej výroby tepla nevyužije najmenej 50% na dodávku využiteľného tepla, ktorá nezahŕňa teplo použité na energetické spracovanie zvyšku biologicky rozložiteľného odpadu, ktorý zostal po výrobe bioplynu, sa cena elektriny podľa § 6 ods. 1 písm. a) znižuje o 30%. Teplo použité na energetické spracovanie zvyšku biologicky rozložiteľného odpadu sa pre zariadenie spaľujúce bioplyn s inštalovaným výkonom do 250 kW, ktoré hmotnostne využíva menej ako 40% účelovo pestovanej biomasy na ornej pôde, započítava pre výpočet 50% dodávky využiteľného tepla. Spôsob výpočtu ročnej výroby tepla ustanoví všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky. (12) Pri zariadení výrobcu elektriny, ktorý vyrába elektrinu vysoko účinnou kombinovanou výrobou, má výrobca elektriny právo na uplatnenie doplatku na elektrinu vyrobenú z biometánu. (13) Pri výrobe elektriny, ktorá sa nepovažuje za podnikanie v energetike, sa na výrobcu nevzťahujú povinnosti podľa § 4 ods. 2. (14) Podpora podľa odseku 1 písm. b) a c) sa nevzťahuje na zariadenia výrobcu elektriny využívajúce ako zdroj vodnú energiu s celkovým inštalovaným výkonom nad 5 MW.

45. Podľa ust. § 4 zák. č. 309/2009 Z.z. v znení platnom a účinnom do 31.12.2013: (1) Výrobca elektriny, ktorý spĺňa podmienky na získanie podpory podľa § 3 (ďalej len "výrobca elektriny s právom na podporu"), má právo na a) prednostné pripojenie do distribučnej sústavy, prednostný prenos elektriny, prednostnú distribúciu elektriny a prednostnú dodávku elektriny, ak zariadenie na výrobu elektriny spĺňa technické podmienky prevádzkovateľa sústavy podľa osobitného predpisu 10) a neohrozí bezpečnosť a spoľahlivosť prevádzky sústavy; prednostný prenos elektriny sa nevzťahuje na prenos elektriny spojovacím vedením, 11) b) odber elektriny podľa § 3 ods. 1 písm. b) vyrobenej z obnoviteľných zdrojov energie alebo vysoko účinnou kombinovanou výrobou, ktorú dodal za kalendárny mesiac alebo v prípade malého zdroja 11a) za kalendárny rok, prevádzkovateľovi regionálnej distribučnej sústavy alebo subjektom povereným prevádzkovateľom regionálnej distribučnej sústavy, na základe zmluvy o dodávke elektriny, c) doplatok podľa § 3 ods. 1 písm. c) na základe účtovného dokladu vystaveného prevádzkovateľovi regionálnej distribučnej sústavy na skutočné množstvo elektriny vyrobenej za kalendárny mesiac alebo v prípade malého zdroja 11a) za kalendárny rok, z obnoviteľných zdrojov energie alebo elektriny vyrobenej vysoko účinnou kombinovanou výrobou, zníženej o technologickú vlastnú spotrebu elektriny, upravenej podľa § 3 ods. 4, aj v tom prípade, že si právo na odber elektriny podľa písmena b) neuplatňuje, d) odber elektriny prevádzkovateľom regionálnej distribučnej sústavy, do ktorej je zariadenie výrobcu elektriny pripojené, za cenu elektriny na straty v období 1. odo dňa uvedenia zariadenia výrobcu elektriny do prevádzky do konca kalendárneho roka, ak toto zariadenie uviedol do prevádzky v danom kalendárnom roku alebo 2. do 31. marca, ak od roku uvedenia zariadenia na kombinovanú výrobu do prevádzky alebo od roku rekonštrukcie alebo modernizácie 9) technologickej časti takéhoto zariadenia uplynulo najviac 15 rokov. (2) Výrobca elektriny s právom na podporu je povinný a) predložiť prevádzkovateľovi regionálnej distribučnej sústavy potvrdenie o pôvode elektriny z obnoviteľných zdrojov energie alebo potvrdenie o pôvode elektriny vyrobenej vysoko účinnou kombinovanou výrobou vydané za predchádzajúci kalendárny rok, b) oznámiť prevádzkovateľovi regionálnej distribučnej sústavy, s ktorým má uzavretú zmluvu o dodávke elektriny, predpokladanú

charakteristiku svojej dodávky v termínoch uvedených v prevádzkovom poriadku prevádzkovateľa regionálnej distribučnej sústavy, ak celkový inštalovaný výkon zariadenia je väčší ako 1 MW, c) oznámiť Úradu pre reguláciu sieťových odvetví (ďalej len "úrad") a prevádzkovateľovi regionálnej distribučnej sústavy uplatnenie podpory podľa § 3 ods. 1 písm. b) a c), vrátane predpokladaného množstva dodanej elektriny, vždy k 15. augustu na nasledujúci kalendárny rok; pri zariadeniach výrobcu elektriny uvedených do prevádzky po 15. auguste je výrobca elektriny povinný informovať prevádzkovateľa regionálnej distribučnej sústavy o využití práva podľa odseku 1 najneskôr 30 dní pred uvedením zariadenia výrobcu elektriny do prevádzky, d) vrátiť prevádzkovateľovi regionálnej distribučnej sústavy doplatok podľa § 3 ods. 1 písm. c), ktorý mu bol vyplatený v rozpore s podmienkami podpory podľa tohto zákona. (3) Právo podľa odseku 1 písm. b) nemá výrobca elektriny s právom na podporu, ktorý nesplní povinnosť podľa odseku 2 písm. a) a b). (4) Výrobca elektriny kombinovanou výrobou, ktorému bolo vydané potvrdenie o pôvode elektriny vyrobenej vysoko účinnou kombinovanou výrobou za predchádzajúci kalendárny rok, si uplatňuje v roku vydania tohto potvrdenia podporu podľa odseku 1 písm. b) a c). Ak sa v nasledujúcom kalendárnom roku nepreukáže, že vyrábal vysoko účinnou kombinovanou výrobou, je povinný doplatok podľa odseku 1 písm. c) vrátiť prevádzkovateľovi regionálnej distribučnej sústavy do 15. apríla. Ak si neuplatnil právo na doplatok podľa odseku 1 písm. c) a na základe vydaného potvrdenia o pôvode elektriny vyrobenej vysoko účinnou kombinovanou výrobou preukáže, že elektrinu vyrábal vysoko účinnou kombinovanou výrobou, môže si na takto vyrobenú elektrinu uplatniť do konca roka právo na doplatok podľa odseku 1 písm. c). (5) Výrobca elektriny kombinovanou výrobou je povinný a) vykonávať mesačnú bilanciu výroby a dodávky elektriny, výroby a dodávky tepla a využitie mechanickej energie vyrobenej kombinovanou výrobou, b) predložiť sumárne ročné údaje získané z mesačných bilancií podľa písmena a) Ministerstvu hospodárstva Slovenskej republiky (ďalej len "ministerstvo") a úradu každoročne najneskôr do 25. januára za predchádzajúci kalendárny rok, c) predložiť údaje o množstve plynu použitého na výrobu elektriny a výpočet množstva elektriny vyrobenej vysoko účinnou kombinovanou výrobou, ak ide o kombinovanú výrobu veľkých výkonov, ktorá využíva plyn ako palivo, ministerstvu a úradu každoročne najneskôr do 25. januára za predchádzajúci kalendárny rok. (6) Výrobca elektriny s právom na podporu, ktorý si uplatní podporu podľa § 3 ods. 1 písm. b) alebo c) a vyrába elektrinu z obnoviteľných zdrojov energie spoločne s elektrinou z neobnoviteľných zdrojov energie, je povinný zabezpečiť samostatné meranie vyrobenej elektriny z obnoviteľných zdrojov energie alebo výpočet vyrobeného množstva elektriny z obnoviteľných zdrojov energie. (7) Výrobca elektriny s právom na podporu, ktorý si uplatní podporu podľa § 3 ods. 1 písm. b) a c) a vyrába elektrinu spaľovaním alebo spoluspaľovaním biomasy a neobnoviteľného zdroja energie, eviduje a oznamuje úradu skutočné nadobudnutie množstva a kvalitu biomasy a jej skutočné využitie na účely výroby elektriny. (8) Výrobca elektriny kombinovanou výrobou bez ohľadu na rok uvedenia zariadenia do prevádzky s celkovým inštalovaným výkonom zariadenia do 125 MW, ktorý predloží prevádzkovateľovi regionálnej distribučnej sústavy potvrdenie o pôvode elektriny z obnoviteľných zdrojov energie, má právo na doplatok v rovnakej sume ako je doplatok výrobcu elektriny vyrobenej z bioplynu. Doplatok sa vzťahuje na množstvo elektriny, ktorá bola vyrobená z biometánu kombinovanou výrobou, určené podľa § 19 ods. 1 písm. a), ak zariadenie na výrobu bioplynu nie je staršie ako 15 rokov. Na množstvo elektriny vyrobenej z biometánu sa nevzťahuje obmedzenie podľa § 3 ods. 4. (9) Výrobca elektriny podľa odseku 8 si právo na doplatok za zvyšnú časť elektriny, ktorá nebola vyrobená z biometánu a ktorá nepresiahne množstvo elektriny, na ktorú sa vzťahuje podpora podľa § 3 ods. 4, môže uplatniť len po dobu 15 rokov od roku uvedenia zariadenia na výrobu elektriny do prevádzky alebo od roku rekonštrukcie alebo modernizácie 9) technologickej časti takéhoto zariadenia. (10) Výrobca elektriny s právom na podporu, ktorý si uplatňuje podporu podľa § 3 ods. 1 písm. b) a množstvo elektriny počíta podľa § 3 ods. 4 písm. a), b), f) alebo g) je povinný dodať prevádzkovateľovi regionálnej distribučnej sústavy, u ktorého si uplatňuje podporu, celý objem vyrobenej elektriny, okrem regulačnej elektriny dodanej pre potreby prevádzkovateľa prenosovej sústavy alebo elektriny dodanej bez použitia regionálnej distribučnej sústavy. (11) Výrobca elektriny využívajúci ako zdroj slnečnú energiu je povinný označiť každý fotovoltaický panel zariadenia údajom o jeho jednotkovom výkone.

46. Podľa ust. § 4 zák. č. 309/2009 Z.z. v znení platnom a účinnom od 01.01.2014: (1) Výrobca elektriny, ktorý spĺňa podmienky na získanie podpory podľa § 3 (ďalej len "výrobca elektriny s právom na podporu"), má právo na a) prednostné pripojenie do distribučnej sústavy, prednostný prenos elektriny, prednostnú distribúciu elektriny a prednostnú dodávku elektriny, ak zariadenie na výrobu elektriny spĺňa technické podmienky prevádzkovateľa sústavy podľa osobitného predpisu 10) a neohrozí bezpečnosť a spoľahlivosť prevádzky sústavy; prednostný prenos elektriny sa nevzťahuje na prenos elektriny spojovacím vedením, 11) b) odber elektriny podľa § 3 ods. 1 písm. b) vyrobenej z obnoviteľných zdrojov

energie alebo vysoko účinnou kombinovanou výrobou, ktorú dodal za kalendárny mesiac alebo v prípade malého zdroja za kalendárny rok, prevádzkovateľovi regionálnej distribučnej sústavy alebo subjektom povereným prevádzkovateľom regionálnej distribučnej sústavy, na základe zmluvy o dodávke elektriny, c) doplatok podľa § 3 ods. 1 písm. c) na základe účtovného dokladu vystaveného prevádzkovateľovi regionálnej distribučnej sústavy na skutočné množstvo elektriny vyrobenej za kalendárny mesiac alebo v prípade malého zdroja za kalendárny rok, z obnoviteľných zdrojov energie alebo elektriny vyrobenej vysoko účinnou kombinovanou výrobou, zníženej o technologickú vlastnú spotrebu elektriny, upravenej podľa § 3 ods. 4, aj v tom prípade, že si právo na odber elektriny podľa písmena b) neuplatňuje, d) odber elektriny prevádzkovateľom regionálnej distribučnej sústavy, do ktorej je zariadenie výrobcu elektriny pripojené, za cenu elektriny na straty v období 1. odo dňa uvedenia zariadenia výrobcu elektriny do prevádzky do konca kalendárneho roka, ak toto zariadenie uviedol do prevádzky v danom kalendárnom roku alebo 2. do 31. marca, ak od roku uvedenia zariadenia na kombinovanú výrobu do prevádzky alebo od roku rekonštrukcie alebo modernizácie 9) technologickej časti takéhoto zariadenia uplynulo najviac 15 rokov. (2) Výrobca elektriny s právom na podporu je povinný a) predložiť prevádzkovateľovi regionálnej distribučnej sústavy potvrdenie o pôvode elektriny z obnoviteľných zdrojov energie alebo potvrdenie o pôvode elektriny vyrobenej vysoko účinnou kombinovanou výrobou vydané za predchádzajúci kalendárny rok, b) oznámiť prevádzkovateľovi regionálnej distribučnej sústavy, s ktorým má uzavretú zmluvu o dodávke elektriny, predpokladanú charakteristiku svojej dodávky v termínoch uvedených v prevádzkovom poriadku prevádzkovateľa regionálnej distribučnej sústavy, ak celkový inštalovaný výkon zariadenia je väčší ako 1 MW, c) oznámiť Úradu pre reguláciu sieťových odvetí (ďalej len "úrad") a prevádzkovateľovi regionálnej distribučnej sústavy uplatnenie podpory podľa § 3 ods. 1 písm. b) a c), vrátane predpokladaného množstva dodanej elektriny, vždy k 15. augustu na nasledujúci kalendárny rok; pri zariadeniach výrobcu elektriny uvedených do prevádzky po 15. auguste je výrobca elektriny povinný informovať prevádzkovateľa regionálnej distribučnej sústavy o využití práva podľa odseku 1 najneskôr 30 dní pred uvedením zariadenia výrobcu elektriny do prevádzky, d) vrátiť prevádzkovateľovi regionálnej distribučnej sústavy doplatok podľa § 3 ods. 1 písm. c), ktorý mu bol vyplatený v rozpore s podmienkami podpory podľa tohto zákona. (3) Výrobca elektriny s právom na podporu, ktorý nesplní povinnosti podľa odseku 2, si nemôže na elektrinu vyrobenú v danom zariadení na výrobu elektriny uplatniť právo podľa odseku 1 písm. b) a c) na nasledujúci kalendárny rok. (4) Výrobca elektriny kombinovanou výrobou, ktorému bolo vydané potvrdenie o pôvode elektriny vyrobenej vysoko účinnou kombinovanou výrobou za predchádzajúci kalendárny rok, si uplatňuje v roku vydania tohto potvrdenia podporu podľa odseku 1 písm. b) a c). Ak sa v nasledujúcom kalendárnom roku nepreukáže, že vyrábal vysoko účinnou kombinovanou výrobou, je povinný doplatok podľa odseku 1 písm. c) vrátiť prevádzkovateľovi regionálnej distribučnej sústavy do 15. apríla. Ak si neuplatnil právo na doplatok podľa odseku 1 písm. c) a na základe vydaného potvrdenia o pôvode elektriny vyrobenej vysoko účinnou kombinovanou výrobou preukáže, že elektrinu vyrábal vysoko účinnou kombinovanou výrobou, môže si na takto vyrobenú elektrinu uplatniť do konca roka právo na doplatok podľa odseku 1 písm. c). (5) Výrobca elektriny kombinovanou výrobou je povinný a) vykonávať mesačnú bilanciu výroby a dodávky elektriny, výroby a dodávky tepla a využitie mechanickej energie vyrobenej kombinovanou výrobou, b) predložiť sumárne ročné údaje získané z mesačných bilancií podľa písmena a) prevádzkovateľovi monitorovacieho systému energetickej efektívnosti podľa osobitného predpisu 11aa) a úradu každoročne najneskôr do 25. januára za predchádzajúci kalendárny rok, c) predložiť údaje o množstve plynu použitého na výrobu elektriny a výpočet množstva elektriny vyrobenej vysoko účinnou kombinovanou výrobou, ak ide o kombinovanú výrobu veľkých výkonov, ktorá využíva plyn ako palivo, Ministerstvu hospodárstva Slovenskej republiky (ďalej len "ministerstvo") a úradu každoročne najneskôr do 25. januára za predchádzajúci kalendárny rok. (6) Výrobca elektriny s právom na podporu, ktorý si uplatní podporu podľa § 3 ods. 1 písm. b) alebo c) a vyrába elektrinu z obnoviteľných zdrojov energie spoločne s elektrinou z neobnoviteľných zdrojov energie, je povinný zabezpečiť samostatné meranie vyrobenej elektriny z obnoviteľných zdrojov energie alebo výpočet vyrobeného množstva elektriny z obnoviteľných zdrojov energie. (7) Výrobca elektriny s právom na podporu, ktorý si uplatní podporu podľa § 3 ods. 1 písm. b) a c) a vyrába elektrinu spaľovaním alebo spoluspaľovaním biomasy a neobnoviteľného zdroja energie, eviduje a oznamuje úradu skutočné nadobudnutie množstva a kvalitu biomasy a jej skutočné využitie na účely výroby elektriny. (8) Výrobca elektriny kombinovanou výrobou bez ohľadu na rok uvedenia zariadenia do prevádzky s celkovým inštalovaným výkonom zariadenia do 125 MW, ktorý predloží prevádzkovateľovi regionálnej distribučnej sústavy potvrdenie o pôvode elektriny z obnoviteľných zdrojov energie, má právo na doplatok v rovnakej sume ako je doplatok výrobcu elektriny vyrobenej z bioplynu. Doplatok sa vzťahuje na množstvo elektriny, ktorá bola vyrobená z biometánu kombinovanou výrobou, určené podľa § 19 ods. 1 písm. a), ak zariadenie na výrobu bioplynu nie je staršie ako 15 rokov. Na množstvo elektriny vyrobenej z

biometánu sa nevzťahuje obmedzenie podľa § 3 ods. 4. (9) Výrobca elektriny podľa odseku 8 si právo na doplatok za zvyšnú časť elektriny, ktorá nebola vyrobená z biometánu a ktorá nepresiahne množstvo elektriny, na ktorú sa vzťahuje podpora podľa § 3 ods. 4, môže uplatniť len po dobu 15 rokov od roku uvedenia zariadenia na výrobu elektriny do prevádzky alebo od roku rekonštrukcie alebo modernizácie 9) technologickej časti takéhoto zariadenia. (10) Výrobca elektriny s právom na podporu, ktorý si uplatňuje podporu podľa § 3 ods. 1 písm. b) a množstvo elektriny počíta podľa § 3 ods. 4 písm. a), b), f) alebo g) je povinný dodať prevádzkovateľovi regionálnej distribučnej sústavy, u ktorého si uplatňuje podporu, celý objem vyrobenej elektriny, okrem regulačnej elektriny dodanej pre potreby prevádzkovateľa prenosovej sústavy alebo elektriny dodanej bez použitia regionálnej distribučnej sústavy. (11) Výrobca elektriny využívajúci ako zdroj slnečnú energiu je povinný označiť každý fotovoltaický panel zariadenia údajom o jeho jednotkovom výkone.

47.Podľa ust. § 18e zák. č. 309/2009 Z.z.: (1) Podmienky podpory výroby elektriny z obnoviteľných zdrojov energie a podpory výroby elektriny vysoko účinnou kombinovanou výrobou pri zariadení výrobcu elektriny, ktoré bolo uvedené do prevádzky pred 1. januárom 2014, zostávajú zachované podľa doterajších predpisov. (2) Na zariadenie, na ktorého výstavbu vydané stavebné povolenie nadobudlo právoplatnosť pred 1. januárom 2014 a ktoré má vydané rozhodnutie o povolení užívania podľa osobitného predpisu 20) pred 1. augustom 2015, sa na účely výpočtu podľa § 3 ods. 4 započíta množstvo elektriny vyrobené z biomasy alebo biokvapaliny kombinovanou výrobou určené podľa § 19 ods. 1 písm. a). (3) Výrobca elektriny z malého zdroja, ktorý si inštaloval malý zdroj pred 1. januárom 2014, oznámi uvedenie malého zdroja do prevádzky podľa § 4a ods. 6 do 31. marca 2014. (4) Právo na doplatok podľa § 3 ods. 4 písm. i) si výrobca elektriny môže uplatniť v období od 1. januára 2015 do 31. decembra 2018. (5) Ustanovenie § 6 ods. 5 sa vzťahuje na výrobcu elektriny, na výstavbu, rekonštrukciu alebo modernizáciu zariadenia ktorého bola poskytnutá podpora z podporných programov financovaných z prostriedkov štátneho rozpočtu po 1. januári 2014.

48.Podľa ust. § 269 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka (1) Ustanovenia upravujúce v II hlave tejto časti zákona jednotlivé typy zmlúv sa použijú len na zmluvy, ktorých obsah dohodnutý stranami zahŕňa podstatné časti zmluvy ustanovené v základnom ustanovení pre každú z týchto zmlúv. (2) Účastníci môžu uzavrieť aj takú zmluvu, ktorá nie je upravená ako typ zmluvy. Ak však účastníci dostatočne neurčia predmet svojich záväzkov, zmluva nie je uzavretá.

49.Podľa ust. § 476 Obchodného zákonníka: (1) Zmluvou o predaji podniku sa predávajúci zaväzuje previesť na kupujúceho vlastnícke právo k veciam, iné práva a iné majetkové hodnoty, ktoré slúžia prevádzkovaniu podniku, a kupujúci sa zaväzuje prevziať záväzky predávajúceho súvisiace s podnikom a zaplatiť kúpnu cenu. (2) Zmluva vyžaduje písomnú formu a osvedčené podpisy predávajúceho a kupujúceho.

50.Podľa ust. § 477 Obchodného zákonníka: (1) Na kupujúceho prechádzajú všetky práva a záväzky, na ktoré sa predaj vzťahuje. (2) Prechod pohľadávok sa inak spravuje ustanoveniami o postúpení pohľadávok. (3) Na prechod záväzku sa nevyžaduje súhlas veriteľa, predávajúci však ručí za splnenie prevedených záväzkov kupujúcim. (4) Kupujúci je povinný bez zbytočného odkladu oznámiť veriteľom prevzatie záväzkov a predávajúci dlžníkom prechod pohľadávok na kupujúceho.

51.Podľa ust. § 487 Obchodného zákonníka ustanovenia § 477 až 486 platia aj pre zmluvy, ktorými sa predáva časť podniku tvoriaca samostatnú organizačnú zložku.

52.Na základe takto zisteného skutkového stavu a vyššie citovaného zákonných ustanovení, súd mal za preukázané, že medzi stranami vznikol právny vzťah na základe vyššie uvedenej zmluvy o dodávke elektriny, prevzatí zodpovednosti za odchýlku a doplatku. Nebolo medzi stranami sporné, že žalobca je výrobcom elektriny z obnoviteľných zdrojov. ÚRSO vydal rozhodnutie, na základe ktorého sa právo na podporu doplatkom pre zariadenie žalobcu, ako výrobcu elektriny sa končí dňa 30.01.2024.

53.Žalovaní v 1. a 2. rade faktúry žalobcu neuhradili s poukazom na to, že žalobca, resp. jeho právny predchodca si v roku 2014 nesplnil riadne a včas svoju oznamovaciu povinnosť v zmysle ust. § 4 ods. 2 písm. c) zákona o OZE.

54. Žalobca tvrdil, že splnil všetky podmienky podpory na rok 2015. Mal za to, že povinnosť podľa ust. § 4 ods. písm. c) zákona č. 309/2009 Z.z., o podpore obnoviteľných zdrojov energie a vysokoúčinnnej kombinovanej výroby (povinnosť oznámiť žalovanému v 1. rade, ako prevádzkovateľovi regionálnej distribučnej sústavy, uplatnenie podpory podľa ust. § 3 ods. 1 písm. b) a c) zákona č. 309/2009 Z.z., vrátane predpokladaného množstva dodanej elektriny na rok 2015 v zákonom stanovenej lehote do 15.08.2014) sa vzťahovala len na „výrobcov elektriny s právom na podporu“, ktorí status „výrobcu elektriny s právom na podporu“ mali už k 15. augustu 2014. Poukázal na ust. § 3 písm. b) bodu 1. zákona č. 251/2012 Z.z., ust. § 3 ods. 1 písm. b) a c) zákona č. 309/2009 Z.z. a uviedol, že mu bolo povolenie na výrobu elektriny a dodávku elektriny vydané Rozhodnutím Úradu pre reguláciu sieťových odvetví č. 0095/2014/E - PE, zo dňa 14.11.2014. Postavenie žalobcu do pozície „výrobcu elektriny s právom na podporu“ bolo po získaní vyššie uvedeného povolenia na výrobu elektriny a dodávku elektriny žalobcom nadobudnuté následne uzatvorenými zmluvami: a) Zmluva o dodávke elektriny, prevzatí zodpovednosti za odchýlku a doplatku č. MIX_10_2010_15, zo dňa 18.11.2014, b) Zmluva o dodávke elektriny a doplatku za elektrinu vyrobenú z obnoviteľných zdrojov energie a vysokoúčinnou kombinovanou výrobou a prevzatí zodpovednosti za odchýlku č. MIX_10_2014 zo dňa 13.10.2014. Tvrdil, že sa do postavenia „výrobcu elektriny s právom na podporu“ mohol dostať najskôr po vydaní vyššie uvedeného povolenia a uzavretí vyššie citovaných zmlúv.

55. Je nesporné, že podľa ust. § 6 ods. 1 zák. č. 251/2012 Z.z. podnikateľ v energetike možno len na základe a v súlade s povolením alebo potvrdením o splnení oznamovacej povinnosti. To znamená, že aj žalobca bol povinný zaobstarať si povolenie na podnikanie v oblasti elektroenergetiky. Z rozhodnutí a potvrdení ÚRSO (body 27. až 35. odôvodnenia tohto rozsudku) a zo zmluvy o predaji časti podniku vyplýva, že žalobca je právny nástupcom spoločnosti VENAS, a.s., Moldavská cesta 21, 040 11 Košice, IČO: 36 206 270 vo všetkých právach a povinnostiach týkajúcich sa výroby elektrickej energie zariadeniami na výrobu elektrickej energie nadobudnutými na základe predmetnej zmluvy.

56. Podpora výroby elektriny z obnoviteľných zdrojov energie a podpora výroby elektriny vysoko účinnou kombinovanou výrobou sa v zmysle ust. § 3 zák. č. 309/2009 Z.z. vzťahuje na konkrétne zariadenie výrobcu elektriny. Z jednotlivých rozhodnutí ÚRSO vyplýva, že právo na podporu doplatkom pre zariadenie výrobcu elektriny sa končí dňa 30.01.2024. Medzi stranami nebolo sporné, že zariadenie žalobcu bolo uvedené do prevádzky v roku 2009. Okrem zmeny vlastníka zariadení doposiaľ nedošlo k žiadnej inej zmene v súvislosti s prevádzkou predmetných zariadení na výrobu elektriny.

57. Právny predchodca žalobcu - spoločnosť VENAS, a.s., Moldavská cesta 21, 040 11 Košice, IČO: 36 206 270, bola povinná oznámiť Úradu pre reguláciu sieťových odvetví a prevádzkovateľovi regionálnej distribučnej sústavy (žalovanému v 1. rade) uplatnenie podpory podľa § 3 ods. 1 písm. b) a c), vrátane predpokladaného množstva dodanej elektriny k 15. augustu 2014 na nasledujúci kalendárny rok 2015.

58. Nebolo medzi stranami sporné, že spoločnosť VENAS, a.s., Moldavská cesta 21, 040 11 Košice, IČO: 36 206 270, ani žalobca si túto povinnosť v roku 2014 (do 15.08.2014) nesplnili.

59. Povinnosť výrobcu elektriny oznámiť Úradu pre reguláciu sieťových odvetví (ďalej len "úrad") a prevádzkovateľovi regionálnej distribučnej sústavy uplatnenie podpory podľa § 3 ods. 1 písm. b) a c), vrátane predpokladaného množstva dodanej elektriny, vždy k 15. augustu na nasledujúci kalendárny rok; pri zariadeniach výrobcu elektriny uvedených do prevádzky po 15. auguste povinnosť informovať prevádzkovateľa regionálnej distribučnej sústavy o využití práva podľa odseku 1 najneskôr 30 dní pred uvedením zariadenia výrobcu elektriny do prevádzky, bola a je rovnaká aj podľa ust. § 4 ods. 2 písm. c) zák. č. 309/2009 Z.z. v znení platnom a účinnom do 31.12.2013 aj po 01.01.2014. Zákonom č. 382/2013 Z.z. došlo k zmene ust. § 4 ods. 3 zák. č. 309/2009 Z.z. s účinnosťou od 01.01.2014 takto: Výrobca elektriny s právom na podporu, ktorý nesplní povinnosti podľa odseku 2, si nemôže na elektrinu vyrobenú v danom zariadení na výrobu elektriny uplatniť právo podľa odseku 1 písm. b) a c) na nasledujúci kalendárny rok.

60. V zmysle čl. I bodu 1. písm. f) Zmluvy o dodávke elektriny, prevzatí zodpovednosti za odchýlku a doplatku (číslo zmluvy PDS: MIX_10_2010_15, číslo zmluvy VSE: MIX_10_2010_15_VSE) z 18.11.2014, žalovaný v 1. rade sa zaviazal žalobcovi zaplatiť doplatok v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi. Podľa čl. IV. zmluvy doplatok sa uhrádza na základe faktúry vystavenej výrobcom a to za podmienok a spôsobom uvedenými v zmluve.

61.V zmysle čl. I bodu 1. písm. c) Zmluvy o dodávke elektriny, prevzatí zodpovednosti za odchýlku a doplatku (číslo zmluvy PDS: MIX_10_2010_15, číslo zmluvy VSE: MIX_10_2010_15_VSE) z 18.11.2014, žalovaný v 2. rade sa zaviazal žalobcovi zaplatiť určenú cenu za dodanú elektrinu. Podľa čl. III. zmluvy sa cena za dodávku elektriny uhrádza na základe faktúry vystavenej výrobcom a to za podmienok a spôsobom uvedenými v zmluve.

62.Podľa ust. § 18e ods. 1 zák. č. 309/2009 Z.z. podmienky podpory výroby elektriny z obnoviteľných zdrojov energie a podpory výroby elektriny vysoko účinnou kombinovanou výrobou pri zariadení výrobcu elektriny, ktoré bolo uvedené do prevádzky pred 1. januárom 2014, zostávajú zachované podľa doterajších predpisov.

63.Žalobca na preukázanie svojich nárokov voči žalovanému v 1. rade predložil súdu faktúry č. 150117 splatnú 14.02.2015 na sumu 27 123,83 EUR, č. 150118 splatnú 14.02.2015 na sumu 35 837,15 EUR, č. 150210 splatnú 14.03.2015 na sumu 20 464,73 EUR, č. 150209 splatnú 14.03.2015 na sumu 42 281,66 EUR, č. 150313 splatnú 14.04.2015 na sumu 24 251,51 EUR, č. 150312 splatnú 14.04.2015 na sumu 33 834,04 EUR, č. 150411 splatnú 14.05.2015 na sumu 24 214,27 EUR, č. 150412 splatnú 14.05.2015 na sumu 25 773,29 EUR, č. 150511 splatnú 14.06.2015 na sumu 20 550,81 EUR, č. 150512 splatnú 14.06.2015 na sumu 26 308,74 EUR, č. 150612 splatnú 14.07.2015 na sumu 6 234,11 EUR, č. 150613 splatnú 14.07.2015 na sumu 34 111,60 EUR, č. 150712 splatnú 14.08.2015 na sumu 19 660,86 EUR, č. 150713 splatnú 14.08.2015 na sumu 30 248,69 EUR, č. 150810 splatnú 14.09.2015 na sumu 13 731,51 EUR, č. 150811 splatnú 14.09.2015 na sumu 30 993,56 EUR, č. 150910 splatnú 14.10.2015 na sumu 16 316,24 EUR, č. 150911 splatnú 14.10.2015 na sumu 26 406,47 EUR, č. 151010 splatnú 14.11.2015 na sumu 27 042,88 EUR, č. 151011 splatnú 14.11.2015 na sumu 23 329,41 EUR, č. 151107 splatnú 14.12.2015 na sumu 23 950,23 EUR, č. 151108 splatnú 14.12.2015 na sumu 23 643,21 EUR, č. 151207 splatnú 14.01.2016 na sumu 21 414,84 EUR, č. 151208 splatnú 14.01.2016 na sumu 24 318,69 EUR.

64.Žalobca na preukázanie svojich nárokov voči žalovanému v 2. rade predložil súdu faktúry č. VS 150116 splatnú 14.02.2015 na sumu 10 595,03 EUR, VS 150208 splatnú 14.03.2015 na sumu 11 501,12 EUR, VS 150311 splatnú 14.04.2015 na sumu 7 552,18 EUR, VS 150410 splatnú 14.05.2015 na sumu 4 422,72 EUR, VS 150510 splatnú 14.06.2015 na sumu 2 395,82 EUR, VS 150611 splatnú 14.07.2015 na sumu 1 153,02 EUR, VS 150711 splatnú 14.08.2015 na sumu 4 748,23 EUR, VS 150809 splatnú 14.09.2015 na sumu 2 306,57 EUR, VS 150909 splatnú 14.10.2015 na sumu 2 395,56 EUR, VS 151009 splatnú 14.11.2015 na sumu 4 610,22 EUR, VS 151106 splatnú 14.12.2015 na sumu 4 874,74 EUR, VS 151206 splatnú 14.01.2016 na sumu 6 074,50 EUR.

65.S prihladnutím na názor Krajského súdu v Košiciach vyslovený v uznesení sp. zn. 2Cob/121/2019 zo dňa 31.01.2020, uvedený aj v bode 16. odôvodnenia tohto rozsudku, súd mal za to, že na žalobcu Zmluvou o predaji časti podniku zo dňa 02.04.2014 nemohlo prejsť a ani neprešlo oprávnenie verejnoprávneho charakteru, t.j. povolenie na výroku elektriny a k tomuto povoleniu nebol v postavení právneho nástupcu pôvodného vlastníka zariadenia na výrobu elektriny. Žalobca získal oprávnenie na výrobu elektriny až na základe rozhodnutia ÚRSO č. 0068/2014/E-PE zo dňa 02.09.2014, a len toto ho oprávňovalo podnikať v energetike v súlade s § 6 ods. 1 Zákona o energetike. Všetky zákonné práva a povinnosti vyplývajúce zo zákona o podpore OZE sú viazané na výrobcu elektriny a nie na samotné prevádzkované zariadenie na výrobu elektriny, pričom vo všetkých jednotlivých ustanoveniach tohto zákona, sa priznávajú práva alebo ukladajú povinnosti výlučne iba výrobcovi elektriny. Táto skutočnosť napokon vyplýva aj z odôvodnenia rozhodnutia Ústavného súdu SR č. 50/2015 - 148 zo dňa 22.03.2017, v ktorom ÚS SR akékoľvek práva a povinnosti vyplývajúce zo Zákona o podpore OZE výlučne viaže na výrobcov elektriny a nie na samotné zariadenie na výrobu elektriny. Zmluvou o predaji časti podniku sa žalobca ako kupujúci automaticky nestal výrobcom elektriny (čo Zákon o energetike ani nepripúšťa), a preto mu nemôže byť pripisované nesplnenie zákonom stanovenej povinnosti jeho právneho predchodcu oznámiť ÚRSO a prevádzkovateľovi regionálnej distribučnej sústavy uplatnenie podpory podľa § 3 ods. 1 písm. b) a c) Zákona o podpore OZE. Po získaní príslušného oprávnenia na podnikanie v elektroenergetike, t.j. po získaní postavenia výrobcu elektriny (po 02.09.2014), žalobca dňa 13.10.2014 uzavrel so žalovaným v 1. rade Zmluvu o dodávke elektriny a doplatku za elektrinu vyrobenú z obnoviteľných zdrojov č. MIX -10-2014, podľa ktorej účtoval dodávku elektriny a doplatku, ktorých výška za rok 2015 je aj predmetom tohto konania. Žalobca teda právo na podporu má a nebol dôvod na jej odňatie žalovanými, použitím sankčného mechanizmu z titulu nesplnenia si oznamovacej

povinnosti žalobcom podľa ust. § 4 ods. 2 písm. b), c) zákona o podpore OZE v spojení s ust. § 4 ods. 3 predmetného zákona, keďže na žalobcu sa povinnosť nevzťahovala. Žalobcovi povinnosť podľa § 4 ods. 2 písm. c) zákona o podpore OZE nevznikla, teda nemožno na neho použiť sankciu uvedenú v § 3 zákona o podpore OZE.

66. Nakoľko sa v danom prípade nejedná o zariadenie výrobcu elektriny uvedené do prevádzky po 15. auguste 2014, žalobcovi nevznikla povinnosť v zmysle ust. § 4 ods. 2 písm. c) zák. č. 309/2009 Z.z. informovať prevádzkovateľa regionálnej distribučnej sústavy o využití práva podľa odseku 1 najneskôr 30 dní pred uvedením zariadenia výrobcu elektriny do prevádzky.

67. Žalovaný v 1. rade namietal, že samotný nárok na podporu nesplnením si zákonných povinností právnym predchodcom žalobcu zanikol, preto ako dočasne zaniknutý nárok je nevykonateľný a nevykonateľný a nemohol byť v zmysle zmluvy (Zmluvy o predaji časti podniku) účinne prevedený na nadobúdateľa. Keďže aj v zmysle vyššie uvedených rozhodnutí Krajského súdu v Košiciach a Ústavného súdu SR všetky zákonné práva a povinnosti vyplývajúce zo zákona o podpore OZE sú viazané na výrobcu elektriny a nie na samotné prevádzkované zariadenie na výrobu elektriny, pričom vo všetkých jednotlivých ustanoveniach tohto zákona, sa priznávajú práva alebo ukladajú povinnosti výlučne iba výrobcovi elektriny, táto námietka žalovaného v 1. rade je bez významu, nakoľko žalobca sa stal výrobcou elektriny až dňa 02.09.2014. Teda povinnosť sa vzťahuje na žalobcu ako výrobcu, pričom 15.08.2014 žalobca ešte nemal postavenie výrobcu.

68. Vzhľadom na vyššie uvedené súd mal za to, že nárok žalobcu na zaplatenie sumy 602 042,33 EUR je voči žalovanému v 1. rade a nárok žalobcu na zaplatenie sumy 62 629,71 EUR je voči žalovanému v 2. rade dôvodný.

69. Podľa ust. § 365 Obchodného zákonníka: (1) Dlžník je v omeškaní, ak nesplní riadne a včas svoj záväzok, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom. (2) Dlžník, ktorého záväzok spočíva v peňažnom plnení, je v omeškaní, ak nesplní riadne a najneskôr do 30 dní odo dňa doručenia dokladu alebo do 30 dní odo dňa poskytnutia plnenia veriteľom, podľa toho, ktorý z týchto dní nastal neskôr, ak zo zmluvy nevyplýva iná lehota splatnosti. Ak je deň doručenia dokladu neistý, dlžník je v omeškaní uplynutím 30. dňa odo dňa poskytnutia plnenia veriteľom. Dlžník je v omeškaní, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom. (3) Dlžník, ktorého záväzok spočíva v peňažnom plnení, je v omeškaní, ak nesplní riadne a najneskôr do 30 dní odo dňa skončenia prehliadky plnenia veriteľa, ak zo zmluvy nevyplýva iná lehota splatnosti a ak sa po plnení veriteľa má uskutočniť jeho prehliadka na účel zistenia, či veriteľ plnil riadne. Dlžník je v omeškaní, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom. (4) Dlžník však nie je v omeškaní, pokiaľ nemôže plniť svoj záväzok v dôsledku omeškania veriteľa.

70. Podľa ust. § 369 Obchodného zákonníka: (1) Ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplatenej sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve, a to bez potreby osobitného upozornenia. (2) Ak výška úrokov z omeškania nebola dohodnutá, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania v sadzbe, ktorú ustanoví vláda Slovenskej republiky nariadením. (3) Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

71. Podľa ust. § 1 nariadenia vlády SR č. 21/2013 Z.z.: (1) Sadzba úrokov z omeškania sa rovná základnej úrokovej sadzbe Európskej centrálnej banky 1) platnej k prvému dňu príslušného kalendárneho polroka omeškania zvýšenej o osem percentuálnych bodov; takto určená sadzba úrokov z omeškania sa použije počas celého tohto kalendárneho polroka omeškania. (2) Namiesto úrokov z omeškania podľa sadzby určenej podľa odseku 1 môže veriteľ požadovať úroky z omeškania v sadzbe, ktorá sa rovná základnej úrokovej sadzbe Európskej centrálnej banky 1) platnej k prvému dňu omeškania zvýšenej o deväť percentuálnych bodov; takto určená sadzba úrokov z omeškania platí počas celej doby omeškania. (3) Ak veriteľ požaduje úroky z omeškania v sadzbe určenej podľa odseku 1, použije sa tento spôsob určenia úrokov z omeškania počas celej doby omeškania.

72. Keďže žalovaní v 1. a 2. rade neuhradili faktúry žalobcu v lehote ich splatnosti, dostali sa do omeškania. Žalobca si uplatnil voči žalovaným v 1. a 2. rade nárok na úroky z omeškania odo dní nasledujúcich po dňoch splatnosti jednotlivých faktúr. Výška úroku z omeškania je v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami.

73. Vzhľadom na uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia súd dospel k záveru, že žaloba je skutkovo a právne dôvodná, preto jej vyhovel.

74. Podľa ust. § 255 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

75. Podľa ust. § 262 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Ak súd rozhoduje čiastočným rozsudkom alebo medzitymným rozsudkom, môže rozhodnúť, že o trovách konania bude rozhodnuté v rozsudku, ktorým rozhodne o všetkých uplatnených procesných nárokoch alebo o celom uplatnenom procesnom nároku.

76. Žalobca mal v konaní plný úspech proti žalovanému v 1. rade aj proti žalovanému v 2. rade, preto mu súd priznal náhradu trov konania voči žalovaným v 1. a 2. rade v rozsahu 100%.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať do 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Košice I.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§365 ods. 3 CSP).